

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 60. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2020
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 60. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 30. září 2020

Obsah:

Strana:

30. září 2020

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 1256).

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	8
Řeč ministra zdravotnictví ČR Romana Prymuly	8
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	11
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	13
Řeč poslance Mariana Jurečky	17
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	20
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	22
Řeč poslance Jana Chvojky	28
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	29

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	30
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	31
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	31
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	33
Řeč poslankyně Olgy Richterové	33
Řeč poslance Tomáše Martínka	33
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	35

Schválen pořad schůze.

1. Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu

Řeč ministra zdravotnictví ČR Romana Prymuly	36
Řeč poslance Jana Farského	38
Řeč poslance Miroslava Kalouska	40
Řeč poslance Jakuba Michálka	41
Řeč poslance Marka Výborného	44
Řeč poslance Martina Baxy	47
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	51

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Lukáše Bartoně	53
Řeč ministra zdravotnictví ČR Romana Prymuly	53
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	56
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	57
Řeč poslance Martina Baxy	58
Řeč poslance Jana Birkeho	58
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	59
Řeč poslance Patrika Nachera	59
Řeč poslance Lea Luzara	61
Řeč poslance Bohuslava Svobody	64
Řeč poslance Jiřího Běhounka	64
Řeč poslance Lea Luzara	65
Řeč poslance Jiřího Kobzy	65
Řeč poslance Václava Klause	65

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	67
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	67
Řeč poslance Vlastimila Válka	68
Řeč poslance Bohuslava Svobody	71
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	73
Řeč poslance Radka Kotena	80
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka ..	81
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	82

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Lukáše Černoorského	83
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka ..	84
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	85
Řeč poslance Vlastimila Válka	86
Řeč poslance Bohuslava Svobody	88
Řeč poslance Jiřího Maška	88
Řeč poslance Patrika Nachera	89
Řeč poslance Martina Baxy	90

Řeč poslance Marka Výborného	91
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka .	92
Řeč poslankyně Olgy Richterové	92
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka .	94
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	95
Řeč poslankyně Olgy Richterové	95
Řeč mpř. vlády, min. průmyslu a obchodu a min. dopravy ČR K. Havlíčka .	96
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	97
Řeč poslankyně Olgy Richterové	97
Řeč poslance Marka Výborného	98
Řeč poslance Lukáše Černoorského	98
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	99
Řeč poslance Vlastimila Válka	99
Řeč poslance Martina Baxy	100
Řeč poslankyně Olgy Richterové	100
Řeč poslance Lea Luzara	101
Řeč poslance Jana Farského	101
Řeč poslance Petra Pávka	101
Řeč poslance Jana Farského	102

Usnesení schváleno (č. 1257).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
30. září 2020
Přítomno: 118 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 60. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, právě jsem vás odhlásil a prosím, abyste se přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 17 hlasuje pan Kolářik.

Tuto schůzi jsem svolal v návaznosti na § 99 zákona o jednácím řádu Poslanecké sněmovny, podle něhož jsem vyhlásil stav legislativní nouze. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pátek 25. září.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Leo Luzara. Má někdo jiný návrh na ověřovatele? Já jsem přivolal kolegy z předsálí. Jinak pro rekapitulaci, na základě dohody všech poslaneckých klubů zasedáme v redukovaném formátu padesáti procent. Tak a můžeme hlasovat o ověřovatelích.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 81 poslanců, pro 81, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 60. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Jaroslava Dvořáka a poslance Leo Luzara.

Konstatuji, že poslanci, kteří nejsou přítomni ani nejsou omluveni písemně, se považují za omluvené na základě dohody předsedů poslaneckých klubů.

Z členů vlády se omlouvají, z těch, co nejsou poslanci: Marie Benešová – pracovní důvody, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Paní poslankyně, páni poslanci, v pátek 25. září jsem svým rozhodnutím č. 67 na základě návrhu vlády vyhlásil stav legislativní nouze. Dále jsem podle § 99 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny rozhodl o projednání vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 1025, ve zkráceném jednání a přikázal jsem jej výboru pro sociální politiku k projednání a stanovil mu nepřekročitelnou lhůtu pro předložení usnesení do 30. září 2020 do 8 hodin.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle § 99 odst. 4 jednacího řádu máme ve stavu legislativní nouze, před projednáním návrhu pořadu posoudit, zda legislativní stav nouze trvá. Já otevírám rozpravu. Jako první se přihlásil pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže dobrý den všem, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já bych se krátce vyjádřil k návrhu, který chce dnes na vládě předložit pan ministr Prymula, a to k návrhu nouzového stavu.

Já doufám, že opozice ocení to, že původně vláda měla o tom jednat dnes ráno v 7 hodin, ale na základě požadavků ze Sněmovny, a má to svoji logiku, jsem vládu přeložil na 13. hodinu, takže vlastně Sněmovna to uslyší, ten návrh, dřív než vláda. A samozřejmě my si rádi vyslechneme vaše názory.

Já bych chtěl zdůraznit, že nouzový stav sám o sobě nezavádí žádná opatření. Ano, je to legislativní opatření, je to legislativní rámec, a chtěl bych zdůraznit, že ten nouzový stav, který jsme zavedli v březnu, neznamená vůbec stejné restriktivní nařízení jako během jara. To znamená, nikdo nechce zavírat ani obchody, ani restaurace, ani provoz. Ale zkrátka je to nutné a to vám vysvětlí pan ministr Prymula, proč to navrhuje a z jakých důvodů to navrhuje. Pokud jsem to dobře pochopil, tak to navrhuje proto, aby mohl udělat další stávající opatření.

My samozřejmě nechceme dělat ta opatření jak v březnu, s obrovským dopadem do naší ekonomiky, do podnikání, do života našich občanů, ale v těchto chvílích samozřejmě potřebujeme hlavně spolupráci všech. To znamená kraje, obce, vláda a doufejme, že i opozice, nám pomůžou přesvědčit lidi, aby ta opatření dodržovali, protože to je v zájmu nás všech. Jsem přesvědčen, že tuto krizi společně zvládneme, že se nám podaří zploštit tu křivku nárůstu epidemie bez toho, abychom dělali ta opatření jako během jara.

Co se týká kurzarbeitu, k tomu vystoupí také paní ministryně Schillerová. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ještě tedy než otevřu rozpravu ke stavu legislativní nouze – neplést s nouzovým stavem – tak zde mám písemnou přihlášku pana ministra Prymuly, poté pana ministra Hamáčka a z místa se mi hlásí pan předseda Stanjura. Poté pan předseda Farský, poté pan předseda Rakušan. Všechno ještě předtím, než je otevřená rozprava. A do rozpravy se mi přihlásil pan... jestli pan předseda Jurečka chce být tedy přihlášen v tuto chvíli, tak pak ho dávám... (S předsedajícím hovoří posl. Stanjura mimo mikrofon.) Dobře. Já ale respektuji § 67... Dobře, takže pan předseda Stanjura.

Já otevřu rozpravu a všechny ty příspěvky další dám už v rámci rozpravy o legislativním stavu nouze. Tak v tom případě prosím pana ministra Prymulu. (V sále je velmi hlučno.)

Ministr zdravotnictví ČR Roman Prymula: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si dovolím stručně odůvodnit, proč je potřebné v tuto chvíli zavést v České republice nouzový stav. My jsme v situaci, kdy epidemiologická situace se skutečně nevyvíjí příznivě. Pokud se podíváme do okolních zemí, tak tady jsou čtyři země se srovnatelným nárůstem, ale Česká republika na začátku září měla zdaleka největší trajektorii.

Předseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, já vás na chvíli přeruším. Na toto vystoupení mnozí z nás čekali, ale prosím o klid v sále. Prosím o klid. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Roman Prymula: Dá se říci, že v tuto chvíli celosvětově pandemie covid zasáhla už 34 milionů lidí, jeden milion zemřel. Ta čísla jsou nepochybně ne zcela validní, protože každá země vykazuje tato odlišným způsobem. To není podstatné. Podstatné je to, že v řadě zemí, kde nebyla uplatněna opatření, došlo k tomu, že celý systém byl přetížen a došlo k ne nezbytným úmrtím a přetížení zdravotnického systému. (Hluk v sále trvá.)

V tuto chvíli, když se podíváme na data v našich podmínkách, tak my máme 976 hospitalizovaných, což je poměrně prudký nárůst od situace, která tady byla před třemi týdny, a v podstatě jsme se dostali na desetinásobek. Co se týká poměru hospitalizovaných k počtu pozitivních, ten jen kolem 2,8 a příliš se neliší, a když hovoříme o celkových číslech, tak je třeba říci, že to není to podstatné. My v tuto chvíli jsme schopni zachytit pouze určitou část, ale podstatná jsou – a tam ta data jsou zcela jasná a takřikajíc nezfalšovatelná – data o počtu hospitalizovaných, o počtu těžkých případů, případů, které vyžadují kyslíkovou terapii, případně intenzivní péči a ventilaci. Je jasné, že v tuhle chvíli i tady je naprosto zřetelný nárůst, který dosahuje – u hospitalizovaných na JIP jsme na úrovni 173 osob, co se týká umělé plicní ventilace, tak to je 111 osob a jedna osoba je na ECMO.

Když si nějakým způsobem řekneme, proč bychom měli vlastně mít tady možnost zavést opatření, která tato čísla nějakým způsobem ovlivní a změní, tak je zřejmé, že jsme v situaci, kdy tady je komunitní přenos, kdy se bezezbytku nepodaří vytipovat v populaci veškeré zdroje a řada lidí je zachycena už jako pozitivních, aniž víme, od koho se nakazili. Pokud nebudeme nic dělat, tak na té křivce se dostaneme na počty mnoha desítek tisíc pozitivních a bohužel i řady stovek zemřelých. Relativní denní záchyty v tuhle chvíli se pohybují na úrovni, kdy my jsme měli pozitivních vzorků kolem 3 %, 7 %, teď se dostáváme už na hodnoty 13–14 %. To reprezentuje narůstající nálož v populaci a my z toho samozřejmě usuzujeme, že onemocnění je v populaci podstatně více, než jich tady bylo dříve, a je jich také podstatně více, než ten systém ukazuje.

Tato čísla se projikují, byť to není přímá úměra, do počtu těžkých případů. A je zřejmé, že případy, které jsou teď, jsou mírnější, než byly na jaře, je to zhruba pětkrát, nicméně pokud tady máme nárůst třeba dvacetkrát, tak je jasné, že prostým vynásobením se dostaneme na počty, které opravdu začínají ohrožovat kapacitu našeho systému. A pokud nebudeme nic dělat, tak se dostaneme do situace, kdy naše lůžka budou obsazena covidovými pacienty.

Já bych tady jenom chtěl říci, že kapacita v tuto chvíli je dostatečná. Máme kolem tisíce lůžek intenzivní péče s ventilací, máme zhruba 5 500 lůžek, která jsme schopni použít pro pacienty s covidem. Ale je tu jedno ale. My v tuto chvíli nemáme lůžka, která jsou neobsazená. Ta neobsazená lůžka se poměrně intenzivně plní a v řadě případů se zaplnila, to znamená, pro další postup už musíme provádět restrukturalizaci v jednotlivých regionech a používat lůžka, která se standardně používají pro případy jiné, jiných diagnóz. To znamená, covid nás limituje v tom, že

nebudeme moci poskytovat veškerou péči tak, jak bychom chtěli, a bude docházet k odkládání péče. Proto je jedinou šancí, abychom tento nárůst zastavili. A my můžeme udělat opatření, která to jsou schopna redukovat. Ta opatření jsou na celé široké škále, nicméně naprostá většina z nich není realizovatelná v rámci zákona číslo 258, to znamená zákona o ochraně veřejného zdraví, protože ten nám neumožňuje provádět opatření plošná.

Z těch opatření, která chystáme, se v podstatě mimo rámec nouzového stavu dá uplatnit omezení škol. To chceme skutečně udělat od pondělí. Týká se to naprosto dominantně středních škol, kde chceme na 14 dnů zrušit prezenční výuku a udělat výuku distanční. Tento postup v podstatě umožňuje snížit nálož v populaci.

Chci tady říci, že ta opatření, všechna, která připravujeme, jsou opatření krátkodobá. Když jsme analyzovali s řadou expertů i ze zahraničí, našich expertů, kteří jsou na zahraničních renomovaných pracovištích, tak jsme se shodli na tom, že z těch různých strategií, které jsou k dispozici, strategie, která znamená rychlý zásah na krátkou dobu a potom uvolnění, je strategie nejefektivnější a překvapivě také nejlevnější. Proto se snažíme aplikovat tuto strategii.

Kromě škol chceme udělat opatření i jiná. Já tady nechci zabíhat do detailů. Samozřejmě v případě dotazů popíšu detailněji opatření ve školách. Kromě středních škol se týkají v podstatě plošně toho, že chceme omezit hudební výchovu a tělocvik, protože tam je největší riziko kontaktu, a chceme omezit různé kroužky, které ve školách jsou.

Opatření, která už jsou nutná v rámci nouzového stavu, to jsou opatření, která omezují shromažďování osob. Tam to skutečně nejde realizovat mimo nouzový stav. My už jsme byli napadeni za opatření minulého týdne, kde jsme zkrátili otevřací dobu v restauracích, barech a podobných provozovnách ze 24 na 22 hodin, a už tady nám je namítáno, že k tomu nemáme mandát podle naší legislativy.

Abych to tedy shrnul, hlavní důvody, které vedou k tomu, že potřebujeme nouzový stav, je vyhlášení opatření, která skutečně pomohou zastavit raketový nárůst, který tady byl, který ohrožuje kapacitu našich zdravotnických zařízení.

Já bych tady chtěl velmi poděkovat všem, kteří bojují za to, aby naši pacienti dostali adekvátní péči, to znamená zejména všem zdravotníkům. Ti jsou na pokraji vyčerpání. Jsou v tom systému šest měsíců, byť v letním období byl ten nápor podstatně menší, ale v tuto chvíli je obrovský počet zdravotníků v různých karanténách a díky tomu musíme někde zavírat i oddělení. To znamená, vede to k tomu, že kapacita péče se tím snižuje. Abychom mohli využít i další posily, tak zase potřebujeme nouzový stav. My chceme zapojit mediky lékařských fakult, zejména z posledních ročníků, a pro to, abychom to mohli učinit a mohli jim vyhlásit pohotovost, tak zase je nutný nouzový stav.

Jinak co se týká omezení shromažďování, tak ta opatření chceme cílit skutečně na volnočasové aktivity, ne na aktivity, které jakýmkoliv způsobem interferují s naším ekonomickým životem. Je jasné, že dopady na kulturní a sportovní akce jsou, budou nepochybně ekonomicky postiženy, ale zase je to na dobu minimální, to znamená na dobu 14 dnů, a potom to chceme rozvolnit. Ta opatření v kostce jsou taková, že u sportovních akcí chceme, aby nadále veškeré profesionální soutěže i běžné

výkonnostní soutěže běžely, ale bez diváků. Obecné omezení bude 10 osob uvnitř, 20 osob mimo. V kultuře budou výjimky na klasická divadla, činohru, nebudou ale možné muzikály nebo opery, protože prostřednictvím zpěvu je velmi intenzivní šíření tohoto viru. Proto zase na tu krátkou dobu toto omezujeme.

Co se týká seniorů, tak to je skupina, která je vůbec nejvíce ohrožena. Opakovaně se tady ukazují data, že v kombinaci s komorbiditami tito lidé skutečně výrazně častěji umírají než naše běžná populace, a proto musíme udělat vše pro to, aby tato kategorie nebyla nakažena. My zatím neomezujeme dobu v různých supermarketech, obchodech a nevymezujeme ji pro seniory, ale jenom proto, že chceme apelovat na to, aby během těchto 14 dnů opravdu omezili návštěvy různých zařízení, abychom tak snížili riziko nákazy.

Pokud se nám to podaří během těch 14 dnů, tak dojde k výraznému rozvolnění, protože pokud bychom pokračovali v tom trendu, který tady je, tak naše reprodukční číslo se pohybuje nyní na 1,2, což je úspěch proti tomu, jak to vypadalo na počátku září, v těch prvních devíti dnech, nicméně jsme se dostali do situace, kdy toto číslo je stále rostoucí.

Takže si musíme uvědomit, že podle různých scénářů bychom narůstali a měli bychom tady čtyři, pět tisíc pozitivních denně, z čehož se rekrutuje adekvátně vyšší počet osob hospitalizovaných. A je stejně drahé udržovat reprodukční číslo na jedné, když tady budeme mít 300 případů denně, a když je budeme mít na úrovni třeba 4,5 tisíc. Na druhou stranu při tom vyšším čísle nám začne kolabovat zdravotnický systém. To je důvod, proč toto všechno chceme udělat. V žádném případě nechceme omezovat život lidí této země, abychom to dělali ne nezbytně. Tady je jasné, že to udělat musíme, protože naše parametry jsou teď bohužel opravdu jedny z nejhorších na světě a ta křivka příliš optimismu bez opatření nezbuzuje.

Já bych se velmi chtěl přimluvit za to, aby bylo toto opatření akceptováno. Je jakýmsi rámcem, to znamená, vůbec na sebe neváže nějaká tvrdá opatření, která tady byla na jaře, ta určitě dělat nechceme, ale potřebujeme opatření, která jsou schopná celý ten stav zastabilizovat, a po 14 dnech je chceme rozvolnit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře, a nyní s přednostním právem ministr vnitra Jan Hamáček.

S náhradní kartou číslo 18 hlasuje paní poslankyně Matušovská. A pan ministr Plaga byl omluven, ale zjevně svoji omluvu ruší, protože ho vidím, a kýve hlavou.

Tak prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte mi také pár slov k té aktuální situaci a k tématu, kterým je nouzový stav. Já bych chtěl všechny poprosit, aby se vrátili možná aspoň myšlenkově do té debaty, kterou jsme vedli v jarních měsících, a vzpomenu si na to, jaké argumenty tady padaly. Já mám za to, že nám všem, aspoň tady v Poslanecké sněmovně, je naprosto jasné, co to je

nouzový stav. Že je nám jasné, že nouzový stav a jeho vyhlášení samo o sobě neznamená žádná nová opatření, nouzový stav nepřináší žádné lockdowny, zákazy, omezení pohybu, zákazy vycházení, zákazy cestování, tak jak to zní na sociálních sítích.

Nouzový stav je změna stavu. Pokud stát situaci zvládá standardními prostředky, tak žádný nouzový stav nepotřebuje, v případě epidemie, jako je tato, vydává Ministerstvo zdravotnictví svoje mimořádná opatření a snaží se dělat všechno pro to, aby tu situaci zvládlo. Pokud se situace zhorší, tak Ministerstvo zdravotnictví narazí na limity a ty limity jsme tady přece na jaře docela detailně diskutovali. Těch vystoupení byla spousta, dokonce se to neomezilo jenom na vystoupení v Poslanecké sněmovně. Máme tady judikát Městského soudu v Praze, který jasně řekl, co vláda ještě může podle zákona o ochraně veřejného zdraví a co už nemůže a co musí udělat podle nouzového stavu.

Dám stranou to, že se zatím nepodařilo nějakým způsobem upravit zákon o bezpečnosti a krizový zákon, jakkoli ty materiály jsou hotovy, ale už z pracovní verze, kterou jsem poslal k připomínkovému řízení, vzbudila velkou diskusi. Já tomu připisuji v jistém směru ten fakt, že je před volbami, a doufám, že po volbách se k tomu vrátíme věcně, ale prostě máme tady stále ten stejný zákon o bezpečnosti a stejný krizový zákon.

Tudíž pokud Ministerstvo zdravotnictví na základě doporučení odborníků zjistí, že je potřeba přijmout opatření, která už udělat nemůže podle zákona o ochraně veřejného zdraví, tak to ministerstvo má dvě možnosti: buď neudělá nic, anebo požádá o vyhlášení nouzového stavu. Já věřím, že se všichni shodneme, že nedělat nic v této situaci je neuvěřitelný hazard. Zaplat' pánbůh se zdá, že ta opatření, která byla zavedena, to znamená nošení roušek, popř. jistá omezení v restauračních prostorech, zabrala a my jsme se odchýlili z toho nejhoršího scénáře, který ale před 14 dny nám byl odborníky prezentován jako zcela realistický. Tady se seriózně uvažovalo o tom, že koncem měsíce tato země může mít 80 tisíc nemocných. Ta opatření, zaplat' pánbůh to vypadá, zabrala, ale to, že máme dneska nějakých 33–34 tisíc nemocných a denně nám to roste o nějaké 2–3 tisíce, tak to není žádná hitparáda. To je akorát lepší situace než ta nejhorší. A odborníci jasně říkají, že prostě je potřeba udělat ještě něco, aby to reprodukční číslo, které je dneska kolem 1,24, spadlo pod 1.

A mimochodem, když už jsme u těch čísel, to číslo 1,24 nebo 1,2 z principu znamená, že se do těch obrovských problémů dostaneme koncem října, pokud to taktó bude pokračovat. Takže těmi opatřeními, která jsou teď v platnosti, jsme si do jisté míry koupili čas. Odborníci z ÚZIS říkali, že nám reálně hrozí obrovský problém z hlediska kapacit v půlce října. Tak teď za tohoto čísla je to koncem měsíce, to je 14 dní navíc. Takže je evidentní, že jsme si sice koupili čas, ale musíme udělat ještě něco navíc, a to něco navíc tady představil pan ministr zdravotnictví.

Takže já chci všechny požádat, aby k tomu přistupovali s vědomím vážnosti situace. Já rozumím, že to svádí k tomu tady rýsovat různé věci, co všechno ta vláda chce dělat a co všechno si chce uzurpovat. A já zopakuji svoje slova z jara: my si ten nouzový stav neužívali na jaře a rozhodně si ho nebudeme užívat ani na podzim. Je to prostě věc, do které nás dohnaly okolnosti, do které nás dohnal vývoj té epidemie.

A mimochodem, pokud tady padá kritika a nesouhlas s nouzovým stavem, že to vláda dělat nemá, tak já bych se chtěl zeptat, protože tu bude celá řada vystupujících, jaká je ta alternativa. Já jsem tady jasně řekl, že buď přijmeme další opatření, nebo neuděláme nic. A nechci nikomu vsouvat slova do úst, ale znamená to tedy, že ti, kteří jsou proti nouzovému stavu, říkají, ať neděláme nic? Anebo mají nějaký geniální nápad, na který my jsme nepřišli a nepřišel na něj ani Městský soud v Praze, nepřišli na něj ani ústavní právníci? Pokud máte nějaký geniální nápad, jak se dají udělat ta opatření, která chce Ministerstvo zdravotnictví, mimo nouzový stav, sem s ním a můžeme o něm diskutovat. Já se bojím, že žádný takový geniální nápad tady není.

A když se bavíme o nouzovém stavu, my ho zavádíme, nebo chceme zavést, v situaci, kdy máme nějakých 2,5–3 tisíce nakažených denně, a jsme za to kritizováni. Slovenská vláda ho zavádí na pěti stech. Dobře, Slovensko je poloviční, takže je to, jako bychom měli tisíc. To znamená, že se v té Bratislavě taky zbláznili? Nemyslím si. Vypadá to tak, že dělají přesně ta opatření, která uznají za vhodná, a dělají podobná opatření, jako chystá Česká republika.

Takže já bych chtěl poprosit, abychom k tomu, jakkoli máme v pátek volby, přistupovali s chladnou hlavou, a prosím všechny, aby buď ukázali tu alternativu, to znamená, jak se to dá udělat bez nouzového stavu, nebo aby ten krok vlády podpořili.

A poslední věc, když mám slovo. Několikrát jsem zmínil to, že jsou v pátek volby. Já bych chtěl všechny ujistit za Ministerstvo vnitra, které má na starosti organizaci voleb, že jsme přijali veškerá možná opatření k tomu, aby ty volby byly bezpečné. Chci ujistit občany České republiky, že panují taková bezpečnostní opatření, že nehrozí žádné riziko, a s jistotou mírou nadsázky se dá říci, že pokud půjdou voliči k urnám, tak je to pro ně bezpečnější, než když půjdou nakupovat. Takže já prosím všechny ty, kteří jsou rozhodnuti jít k volbám, aby se nebáli. My jsme udělali všechno pro to, aby ta volební účast byla bezpečná. Koneckonců ti, co mají karanténu, tak už dnes můžou volit z těch tzv. drive-inů. Pokud je někdo doma a není v karanténě, nicméně se necítí na to, aby šel k volební urně, tak má možnost využít té standardní – nikoli té speciální, ale standardní volební komise, která za ním přijde s přenosnou urnou, jako je to vždycky v těch volbách. Stačí zavolat jenom na příslušný úřad. Takže těch možností je řada, volby jsou bezpečné a já žádám všechny občany České republiky, aby se těch voleb zúčastnili. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Teď po nějaké krátké dohodě otevřu rozpravu a první se do rozpravy přihlásil s přednostním právem pan předseda Stanjura, poté pan předseda Jurečka atd. Rozprava se nyní týká § 99 odst. 4, zda trvá legislativní stav nouze a zda jej schválíme. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já samozřejmě vím, že kdo má přednostní právo, může vystoupit kdykoliv, ale my se vyjádříme k tomu nouzovému stavu, až zařadíme ten bod, na kterém byla shoda na grémiu. Tak teď nebudu reagovat na vystoupení svých předřečníků, s jedinou výjimkou, nebo dvě výjimky. Určitě bych podpořil poslední slova pana ministra vnitra, který vyzval občany, aby se účastnili

voleb. Myslím, že na tom je shoda, že to si přejí všichni, kteří mají své reprezentanty v těchto volbách, to určitě ano.

A když jsem říkal, že si to necháme na příště, pan ministr říkal, ať se zkusíme v myšlenkách vrátit zpět. Já s tím souhlasím. To, co nám chybí v těch vystoupeních, co zaznělo, to pak řeknu v tom bodě jedna. A tak zkusme se vrátit třeba, pane ministře vnitra, na začátek června, kdy taďy opozice jako celek vyzývala vládu, měla plno konstruktivních návrhů, jak se připravit na druhou vlnu. Byli jsme zesměšňováni, okřikováni, tak jako vy dneska. Nezlobte se na mě, pane ministře, ale říct do mikrofonu "pokud máte nějaký geniální nápad, sem s ním!", to není seriózní debata. To už dopředu toho protivníka nebo oponenta nějakým způsobem srážíte dolu. A pan premiér se nám vysmál a řekl, že žádná druhá vlna nebude. Najděte si to. Strašíme občany místo toho, abychom vedli racionální debatu a připravovali se. Ale říkám, nechme to k bodu jedna.

Teď k tomu, proč jsem se přihlásil do rozpravy, a to ke stavu legislativní nouze. A budu mluvit k vládě, nebudu mluvit k panu předsedovi, který vyhověl návrhu vlády, a myslím, že to je standardní postup kteréhokoliv předsedy či předsedkyně Poslanecké sněmovny.

Máme vlastně jediný návrh zákona k té legislativní nouzi, takzvaný kurzarbeit neboli novela zákona o zaměstnanosti. Ale budeme používat ten hezký německý název kurzarbeit, který se uplatnil, jak mi kolegové řekli, že dokonce i v Británii používají název kurzarbeit, což je poměrně překvapivé.

Řekněme si fakta. Vláda o tom intenzivně mluví pět šest měsíců. Teď nebudu říkat, že je to ve veřejném prostoru deset let, to asi je, nebo dvanáct. (Ministryně Schillerová: Čtyři měsíce.) Čtyři měsíce, říká paní ministryně. Dobře, čtyři měsíce. Mnohokrát o tom jednala vláda jako celek. Mockerát jsem si přečetl na twitteru paní ministryně práce a sociálních věcí, že dohoda je hotová. Tři vykřičníky, super. A my pak dostaneme 115 hodin na to, abychom připravili kvalifikované, legislativně bezvadné pozměňovací návrhy. Mně to nepřipadá fér. Čtyři měsíce – a vím, že ten zákon není jednoduchý – to mi nepřipadá nějaká dlouhá doba. Ale co mi nepřipadá fér, je 115 hodin pro ty, kteří ten zákon neodmítají – a my ji neodmítáme, tu myšlenku kurzarbeitu – ale kterým se nelíbí stávající znění toho konkrétního návrhu zákona.

Máme sice připraveno asi 12 pozměňovacích návrhů, ale určitě bych uvítal, kdybychom to projednali standardně, abychom si ještě mohli prověřit tu legislativní čistotu, případně to komunikovat navzájem uvnitř Poslanecké sněmovny, ať už s vládními, nebo opozičními kluby. Protože jak jsem si všiml, v systému jsou některé stejné pozměňovací návrhy, nebo obdobné. A myslím, že pokud bychom to dělali dneska, tak bychom se dostali k balíku několika desítek pozměňovacích návrhů. Na jejich konkrétní prostudování bychom měli několik desítek minut, maximálně řádově hodin. To je ten důvod, proč občanští demokraté nepodpoří stav legislativní nouze.

Naopak jsme připraveni neblokovat případné zkrácení lhůty i pod třicet dnů – dvacet nám přijde tak akorát. Teď nemám přesně kalendář před sebou, jak bude jednat Sněmovna. Ale těch dvacet dnů jsme schopni naplnit prací na těch konkrétních pozměňovacích návrzích a na debatě s kolegy z ostatních politických klubů. Myslím si, když se podívám, že dneska je 30. září, to znamená, jsme schopni podle mě mít

nejpozději do poloviny listopadu schválené znění, na kterém bude většinová shoda v Poslanecké sněmovně, takže nic nebrání tomu, aby od 1. ledna kurzarbeit platil.

Teď se samozřejmě můžeme ptát, co bude v období 1. listopadu až 31. prosince. Myslím, že to je legitimní otázka, tak si řekněme, jaký je stav. Do konce srpna platily tři programy Antivirus – A, B, C. A a B byly v režimu, zjednodušeně řečeno, dotací, to znamená rozhodnutí vlády. A režim C byl schválen námi, Poslaneckou sněmovnou, a Senátem jako zákon.

Vláda prodloužila programy A a B zatím od 1. září do konce října a úplně odřízla ten Antivirus C, který se marně snažíme prosadit, abychom o něm alespoň hlasovali, pokud už není (nesroz.), abychom o něm debatovali. Dneska to učiním opět. Až se začneme bavit o programu, tak navrhnou, abychom projednali oba dva ty zákony, které si myslíme, že jsou v pořádku, to znamená, jak prodloužení Antiviru C, tak odpuštění minimálních záloh sociálního pojištění pro OSVČ.

Když se podíváme na ty první dva programy, které má v kompetenci vláda – a mohu podle mě mluvit, i za tu naši COVID komisi, protože tam jsme se na tom hodnocení shodli –, tak my jsme se shodli, že ten program Antivirus A je úspěšný, plní svou funkci. Když se podíváme na plnění, tak to postupuje logicky. To znamená od těch plošných opatření, plošného uzavření ekonomiky, kdy bylo největší plnění z tohoto programu, jenom připomínám, bylo to 80 % superhrubé mzdy s tím limitem 39 tisíc na jedno pracovní místo, s tím, že to bylo pro ty firmy, které byly z rozhodnutí státu uzavřeny.

Já mám poslední čísla za červenec, čerstvější čísla jsme do komise zatím nedostali. To si sestěžuji, to jenom konstatuji. A v červenci to plnění už bylo jenom 45 milionů. Takže logicky byly lokální nákazy, takže lokálně se nějaký podnik uzavřít mohl, nebo nějaký provoz. Takže to plní svůj účel. A doporučení naší poslanecké komise je, aby program Antivirus A pokračoval do konce roku. To znamená, pokud bude muset někdo z hygienických důvodů uzavřít svůj podnik, provoz, firmu, může použít Antivirus A, pokud to bude prodlouženo, a jeho zaměstnanci do konce roku dostanou 80 % superhrubé mzdy, říkám s tím limitem. A pak od 1. 1. kurzarbeit je úplně v pohodě.

Jiná situace je, když jsme hodnotili ten program Antivirus B, který zjednodušeně říká, že je to pro firmy, které nemají pracovní náplň a pošlou zaměstnance domů, a jsou takzvané překážky na straně zaměstnavatele. To je samozřejmě standardní stav, který se v normální situaci, pokud to není nějaký masový jev, řeší podle zákoníku práce, je tam určena přesně odměna, kterou ten zaměstnanec, který je doma z rozhodnutí zaměstnavatele, (nesroz.) ty důvody, které jsou ze strany zaměstnavatele, plní. Tento program naše komise hodnotila a shodla se, že opět byl funkční, splnil svůj účel – zejména v měsících března až květen. To je důležité. A současně jsme se v komisi shodli, že tento program měl skončit nejpozději k 31. srpnu. Pokud to naše komise nepovažuje za program, který by měl pokračovat, tak logicky nevidím problém, jestli kurzarbeit bude od 1. listopadu nebo od 1. ledna.

A řekněme si otevřeně, pokud někdo za šest měsíců nebyl schopen najít náplň pro to konkrétní pracovní místo, jaká je pravděpodobnost, že se mu to povede během sedmého osmého devátého desátého měsíce? Podle mě takřka nulová. Neříkám, že

nulová, ale takřka nulová. Tak podle mě je poctivější, aby zaměstnanci z té práce odešli, dostali odstupné podle zákoníku práce, a určitě najdou dneska zaměstnavatele, který je rád zaměstná.

Pořád slyšíme určitě napříč politickým spektrem oprávněné stesky zaměstnavatelů, že pořád nejsou schopni najít další zaměstnance. Protože ta změněná ekonomická situace samozřejmě mnohé sektory takřka likviduje – turistický ruch, restaurace, bary, ale také živou kulturu, různé akce. A na druhé straně zase vytváří příležitosti pro jiné obory podnikání, kde se jim daří a kdy i díky té změněné ekonomické situaci mají nadbytek zakázek a nedostatek zaměstnanců.

Mluvíím o tom tak dlouze, protože jsem chtěl zdůraznit, že nevidím problém, pokud ten kurzarbeit, dobře připravený, dobře promyšlený, dobře prodiskutovaný, bude platit od 1. ledna. Je to podle mě lepší než uspěchaně v legislativní nouzi během několika hodin projednat desítky pozměňovacích návrhů a případně udělat chybu. Samozřejmě si myslím, že pokud ten návrh bude dobře diskutován, tak se zase snižuje riziko toho, že nám ho Senát vrátí. Pokud bychom ho dneska schválili, tak jsem si takřka jist, že horní komora by nám ten zákon vrátila.

Myslím, že jsme schopni v rámci politických stran debatovat ten konkrétní návrh zákona, už nyní mluvit s našimi kolegy z horní komory a snažit se najít během projednávání ve Sněmovně podporu i v horní komoře. A to ten takzvaně ztracený čas, který dneska jakoby ztratíme, pokud neodhlasujeme legislativní nouzi, vlastně nahradíme. Protože horní komora má 30 dnů a pak to tady musí ležet 10 dnů, než se k tomu vrátíme, a tak dále, vždyť to všichni známe, ty lhůty. Takže pokud to kvalitně připravíme, současně budeme pracovat, debatovat s kolegy z horní komory, tak ten jakoby ztracený čas doženeme a včas ten návrh zákona projde dolní a horní komorou.

K programu budeme debatovat jindy, že? Až otevřete debatu k programu, takže ke změnám programu, které navrhne, se pak vyjádřím v dalším vystoupení. Snažil jsem se vysvětlit racionálně a věcně, proč není vhodné, abychom to dnes projednali ve stavu legislativní nouze. Není to žádná zlá vůle opozice, naopak, my jsme připraveni se podílet na tom konkrétním znění tak, abychom případně chránili pracovní místa, která mají smysl. Chránit pracovní místa, která už reálně neexistují, nám po šesti měsících smysl nedává. A musíme si říct, kdo je vlastně platí. Ani ne stát, ani vláda, ani Sněmovna, ani Senát, ale ta neexistující pracovní místa platí ti, kteří do té práce chodí, kteří pracují a kteří platí daně, sociální a zdravotní pojištění. Ti platí i ta neexistující pracovní místa.

Mimo jiné se pak určitě dostaneme k parametrům zákona, ale to nechám na debatu nejlépe v prvním čtení a mezi prvním a druhým čtením v jednotlivých výborech. Děkuji. A věřím, že jsem vás aspoň částečně přesvědčil a že tento návrh zákona budeme projednávat ve standardním legislativním procesu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Protože se mě už několik z vás přišlo zeptat, chodí mi esemesky, zrekapituluji to. Je to tak, jak říkal pan předseda Stanjura. V tuto chvíli diskutujeme o legislativním stavu nouze, ještě ne o programu nové schůze. Už jsem zachytil dohodu o tom, že zřejmě legislativní stav nouze nezíská dostatečnou podporu, pak ale budeme probírat program, nicméně kurzarbeit

nebude možné projednat, protože není splněna desetidenní lhůta, ale platí dohoda z grémia, že zařazujeme bod o zamýšleném stavu nouze. To bude tedy zřejmě jediný bod 60. schůze a kurzarbeit zařadíme, tato debata se zřejmě přesune do organizačního výboru, který je svolán po obědě, na nějaký jiný termín po dohodě všech.

A teď všechna přednostní práva. Nejdřív pan předseda Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré dopoledne. Vážený pane předsedo, pane premiére, zbývající čtyři členové vlády, děkuji za tu možnost tady dnes také vystoupit. Omlouvám se, já jsem si teď vzal přednostní právo proto, že tak jako ostatní předsedové sněmovních stran jdeme v 10.30 na jednu debatu, tak holt ten prostor využívám teď, jako tady třeba hovořil i pan premiér.

Jsme v nelehké situaci, stojíme před mnoha rozhodnutími včetně toho, které bude dnes dělat vláda o vyhlášení stavu nouze. Já bych se tady s dovolením vrátil možná k jedné klíčové události, která byla v srpnu letošního roku.

Vzal jsem si na pomoc rozhovor vás, pane premiére, který jste dával pro Právo, které vyšlo 21. a 22. srpna. (Ukazuje tiskovinu.) Bylo to víkendové vydání Práva, kde vy už v titulku říkáte, cituji, Babiš: "Rozhodli jsme se správně, lidé jsou už z roušek otráveni." A myslím si, že by bylo fěr, kdybyste řekl, přiznal a vyhodnotil tento svůj nejenom výrok, ale své rozhodnutí, které jste jako premiér udělal tím, že jste tehdy výrazně vstoupil do návrhu, se kterým tehdy přišel ministr Adam Vojtěch, do návrhu, který se opíral o odbornou debatu lidí, jako byl docent Maďar, který následně poté z týmu odešel, a řekl také, jakou nesete zodpovědnost za současný stav, ve kterém jsme a ve kterém ještě budeme a který se dotkne statisíců lidí v České republice v rámci toho, že rodiče budou muset řešit, jakým způsobem zabezpečit své děti, mnoho firem, živnostníků bude muset řešit, jak se s tou situací dokáže popasovat v příštích dnech a týdnech. Jsme v situaci, kdy v březnu bylo 35 lidí, kteří zemřeli s covidem, v dubnu to bylo 201 – a nejsme na konci měsíce září a je to 211.

A já si dovolím ocitovat jenom dvě stručné odpovědi z toho rozhovoru.

Otázka redaktora: "Říkáte, že to není chaos, ale Ministerstvo zdravotnictví na jedné straně něco rozhodne, a vy na druhé straně vyjednáváte tu se sportovci, tu se zástupci kultury o výjimkách. Copak nejste schopni se dohodnout dřív, než s něčím přijdete na veřejnost?" Vaše odpověď: "Souhlasím, že bychom měli informovat lidi ve chvíli, kdy máme jasně naryšováno, jak dál postupovat. Proto říkám, že původní rozhodnutí bylo předčasné a zbytečné. Zdravotnictví ho špatně komunikovalo v rámci svého odborného týmu. Bylo nelogické a v rozporu s názorem centrálního řídicího týmu i se stanoviskem klinické a laboratorní skupiny. Každý, kdo má selský rozum, což je můj hlavní pracovní nástroj, to nemohl pochopit a byl jím překvapen. Proto jsme ho ve čtvrtek změnili."

A ještě druhá otázka: "Vaše osobní intervence může vypadat tak, že jste se pasoval do role epidemiologa, který rozhoduje." Vaše odpověď: "V minulosti jsme do toho epidemiologům zásadním způsobem nemluvili, ale jsme ve fázi, kdy musíme chránit lidi a současně udělat maximum pro návrat do normální situace. Nechceme paralyzovat společenský, kulturní, sportovní a ekonomický život. Jen se podívejte na veřejnou debatu, kde se ani odborníci nejsou schopni sjednotit. Někteří tvrdí, že

roušky jsou důležité, jiní, že jsou zbytečné. Odpovědnost ale neseme my. Lidé jsou už otráveni z různých nařízení, proto si myslím, že teď jsme rozhodli správně. Rozhodnutí se budou řídit podle semaforu, a pokud by se situace zhoršila, budeme okamžitě reagovat. A opakují, že já jsem odpovědný za to, jak bude fungovat vláda a ministři."

Tolik část tohoto rozhovoru. Možná by bylo dobré, kdybyste se k tomu, pane premiére, ještě vrátil a uměl říci, jak to rozhodnutí dnes s odstupem hodnotíte, když jste řekl, že jste do toho vstoupil na základě vašeho selského rozumu a nesete za ně plnou zodpovědnost.

A teď se posunu k tomu, co tady říkal i pan ministr Hamáček. Můžeme to doložit na základě stenozáznamů v průběhu nejenom dubna, ale i června i července. My jsme tady intervenovali, žádali, prosili, dávali legislativní návrhy, které se týkaly toho, abychom na druhou vlnu byli lépe připraveni, aby tady byla funkční chytrá karanténa, aby tady bylo funkční trasování, aby tady byl přijat a projednán přes prázdniny bezpečnostní zákon. Pan ministr Hamáček na konci června říkal, jak to za prázdniny odpracujeme. Měli jsme k tomu pracovní setkání, někteří z nás na něm byli, a bavili jsme se o tom, že takovýto návrh se projedná nejspíše v měsíci září. Nestalo se vůbec nic. Je konec září, a nemáme tady na stole žádný takový návrh.

Dostáváme se do situace, kdy už od začátku září tisíce rodičů jsou konfrontovány s tím, že musí zůstat se svými dětmi doma v rámci ošetřovného, v rámci toho, že zavřeli jejich třídu, nebo děti byly vytrasovány a jsou v karanténě. Jakou pomoc vláda připravila těmto lidem? Podle dat Asociace samoživitelů 50 % samoživitelů a samoživitelů už v srpnu nemělo vůbec žádné rezervy. Kde je nějaká systémová pomoc těmto lidem? Mluví se tady o kurzarbeitu. To je v pořádku. Ale to je jedna skupina části společnosti. Baví se tady někdo o živnostnících, o malých a středních firmách, jakým způsobem jim pomoci, jakým způsobem pomoci živnostníkům, kteří nevyužijí kurzarbeit? Já bych byl rád, aby tady byla opravdu, když už jsme se do té situace dostali, systémová, promyšlená opatření.

Děkuji alespoň za tu část vystoupení, kterou tady řekl pan ministr Prymula. Ale pane ministře, já mám prosbu. Vy jste řekl: "Nebudu tady do detailu rozebírat návrhy opatření." Já vás prosím i kvůli lidem, kteří nás sledují, rozeberte je do detailu a prosím, řekněte na základě dat, která máme třeba například z trasování: víme, že nejrizikovější oblasti, kde se lidé setkávají, jsou tyto oblasti. Podložte to těmi daty a řekněte: proto to omezíme. V ten okamžik je to nejenom smysluplné, ale je to věrohodné. My všichni, i ti lidé to pochopí, budou to respektovat, nebudou si z toho dělat legraci, jako si od včerejška dělají legraci z toho, že teď fotbal bude hrát místo jedenácti deset členů týmu, dělají si legraci z toho, že v divadle může sedět 200, 300 lidí, ale na venkovním sportovním utkání na vesnici, kde by měli rozestupy a roušky, nemůže být vůbec nikdo. Těžko to těm lidem i my můžeme vysvětlovat.

Já jsem 8. září tohoto roku prosil pana premiéra o dvě věci: ať svolá Ústřední krizový štáb – to se stalo až po více než dvou týdnech, a ať pozve všechny zástupce sněmovních stran k jednání. Protože i my, když budeme vtaženi do vašich problémů, do vašich úvah a do vašich řešení, tak budeme schopni daleko více i našim lidem, našim voličům, lidem, kteří se na nás obracejí, vysvětlovat to, proč to vláda dělá, jak

to dělá a že ta opatření dávají nějakou logiku, dávají smysl. A v tenhle okamžik to takto já vysvětlit lidem neumím.

Zůstanou bez nějakých zásadních omezení řetězce, supermarkety. Jak to vysvětlíme lidem, kteří dneska díky vašemu opatření přijdou zhruba o 15 až 40 % tržeb a nemají zatím žádný příslib náhrady? Pan vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu před více než týdnem řekl: Už jsme těmto lidem dali dost. Ale ti lidé, mnoho z nich podniká v Praze, v centru města, já se s nimi bavím, říkají: Ale my jsme dojeli veškeré rezervy za první vlnu a teď nás někdo dál omezuje a není vůbec žádný příslib podpory.

S tímhle se těžko může jít a komunikovat tyto věci vůči lidem.

My jsme za KDU-ČSL připravili a dnes podali návrh na ošetřovné, aby to platilo v podmínkách, jaké tady byly v případě první vlny. Dali jsme ten návrh, aby byl schválen v prvním čtení. Velmi prosím, aby to vláda neodmítla, aby k tomu dala minimálně neutrální stanovisko, abychom toto opatření ve Sněmovně udělali.

Co chcete říct, členové vlády, rodičům, kteří budou doma, kteří již v tenhle okamžik budou muset, když přijdou o 40 % svého příjmu, žít na dluh? Co jim chcete vzkázat? To stejné i vůči živnostníkům, které jsem tady zmiňoval.

A chci se zeptat, pane premiére a pane ministře vnitra i pane ministře zdravotnictví – podařilo se nastavit nákup ochranných pomůcek tak, že podporujeme domácí firmy? Včera jsem z veřejných informací četl, že ano, nějakou část nakupují státní hmotné rezervy od českých firem. Ale bohužel ne od výrobců. Jsou to překupníci, kteří kupují opět výrobu z Číny. Proč? Proč platíme po šesti měsících opět stejnou daň a stejnou chybu vůči Číně? Tchaj-wan dokázal za 90 dnů být plně soběstačný ve výrobě svých vlastních ochranných pomůcek pro celé obyvatelstvo. Prosím pěkně, odpovězte mi, pane ministře, jak bylo naloženo s nabídkou České asociace výrobců nanotechnologií. Tito lidé přišli na Ministerstvo zdravotnictví a na Ministerstvo průmyslu a obchodu na začátku července a dali nabídku, že chtějí pomoci a spolupracovat se státem a chtějí nabídnout systémové řešení, aby místa, jako jsou školy, školky, nemocnice, domovy s pečovatelskou službou, abychom technickými prostředky dokázali snížit běžné množství virů jako takových prostřednictvím nanotechnologií a dalších technologií. Já od těchto lidí vím, že tu nabídku předali. Ale nikdo – nikdo – se s nimi dál nebavil. Zeptejte se pana Kůse, pana Procházky a dalších. Jak je možné, že stát v takové situaci takovým způsobem odmítá fundované, schopné lidi, kteří nabízejí dlouhodobá technologická řešení? Nejenom řešení důsledků, ale odstraňování příčin. Na to se tady úplně zapomnělo.

Pane ministře zdravotnictví, prosím, dejte vzkaz i mnoha lidem, kteří se na mě obracují, jak to bude s bohoslužbami. Je tady velká část lidí, pro které tato otázka je velmi důležitá. Na jedné straně řetězce pojedou, do obchodu se bude moct chodit nakupovat, ale bohoslužby budou opět omezovány? Dejte i na to jasnou odpověď. Minulá vláda na to úplně zapomněla. Chápu, že nikdo v této oblasti necítí nějakou potřebu se podívat, kolika lidí se to týká a jaké to má pro ně dopady.

Omlouvám se, mám tady některé konkrétní věci, u kterých bych poprosil, abyste na ně dali odpovědi, a ne ani tak kvůli mě, ale kvůli obrovskému množství lidí, kteří říkají: máme největší strach z nejistoty. My nevíme, jak dlouho to bude trvat. Ti lidé

jsou vystresovaní. Mají toho plné zuby. Ale když se jim ty věci vysvětlí a budou mít logiku, tak to umí pochopit. A když budou vědět, že jim stát pomůže a jak dlouho to bude trvat, tak se to lépe snáší. Vy jste mluvil o tom, že ta opatření budou krátkodobá. Ale prosím pěkně, fekněte, co to je krátkodobost. Při jakých číslech budou zrušena? Při jakém čísle hodnoty R faktoru, nebo při jakém počtu denně pozitivně testovaných? I to je důležité, aby ti lidé slyšeli, aby měli i naději v této situaci.

Tolik několik mých konkrétních otázek. Bohužel jsem musel některé věci připomenout, protože je taky důležité vědět, že mnoho věcí bychom dneska nemuseli řešit, kdyby vláda 21. srpna rozhodla podstatně jinak.

A v závěru se připojuji k té výzvě, kterou tady říkal pan ministr vnitra Jan Hamáček, aby lidé šli volit, aby měli odvahu nejenom k té volbě přijít, ale i udělali vyhodnocení toho, jak hodnotí to řešení té situace a to, jakým způsobem kroky, které se udělaly, nebo neudělaly, na ně a na jejich rodiny dopadají. Za nás, za KDU-ČSL, jsme připraveni být konstruktivní. Mnoho návrhů, které jsme předložili, velmi rádi budeme, když si vláda osvojí a nakonec je dotáhne, jako například ošetrovné. Jsme připraveni opět nominovat Víta Kaňkovského do Ústředního krizového štábu. Myslím si, že rozhodně nebyl zbytečným členem.

A vracím se k tomu poslednímu. Pane premiére, svolajte setkání předsedů stran, protože to není jenom o vyhlášení stavu nouze. Ale jestliže se mají dělat dopady, jako je zrušení superhrubé mzdy, další opatření, která budou v příštím roce znamenat výpadek v rozpočtu více než 150 miliard korun, ty věci mají výrazný přesah za funkční období této vlády. Myslím si, že je fér se všemi, kteří tady s vysokou pravděpodobností budou nést zodpovědnost i v příštích letech za tyto věci a budou je muset řešit, aby to s nimi projednáno bylo.

Děkuji moc za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další s přednostním právem vystoupí paní předsedkyně Pekarová Adamová. Pan předseda Farský a Rakušan stáhli své přihlášky s tím, že vystoupí až k bodu Informace vlády k nouzovému stavu.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená veřejnosti, dovolím si jenom velice stručně okomentovat příspěvky pana ministra Prymuly i pana premiéra k vyhlášení nouzového stavu, a to z toho důvodu, že mi tam celá řada věcí chybí.

Od pana premiéra mi chybí omluva, protože to je on, který nese plnou zodpovědnost za vládu, její kroky a její selhání. A vyhlášení nouzového stavu teď na podzim není nic jiného než přiznání absolutního selhání a podcenění situace ze strany vlády. Ta nepřipravenost během letních měsíců, kdy byl relativně klidnější průběh epidemie, ta nás teď dohání. A kdo za to nese zodpovědnost a kdo sám v březnu před televizními kamerami z televizních obrazovek mnoha televizních stanic říkal, že ji přijímá? Ano, pan premiér. Ta omluva je tedy namístě, protože lidé jsou tím, co se děje, velmi krutě postihováni, ať už ti, kteří jsou přímo nemocní, a

doufejme, že mrtvých nebude tolik přibývat, ale samozřejmě i ti ostatní, kteří jsou omezováni všemi možnými opatřeními, a to ještě další mají přicházet.

Další, co mi chybělo, bylo jasné zdůvodnění toho, že když uděláme kroky, které omezí někoho v jeho výdělečné činnosti, ať už je to podnikání, nebo je to živnostník, který se teď živí na volné noze, kdokoli, ať už jsou to zaměstnanci, tak že zároveň přijde pomoc, že tady bude mechanismus, který bude okamžitě spuštěn, a neznamená to, že omezíme například, jak už to je dnes, otevírací dobu restaurací, hospod a dalších podniků, ale budeme se tvářit, že už jsme pomohli v minulosti dost. Ti lidé balancují na hraně propasti. A mnozí do ní spadnou, pokud včas nezasáhneme.

TOP 09 v tomto směru připravila odškodňovací zákon. Předkládáme ho v tomto týdnu. A já pevně věřím, že pokud to myslíte vážně s tím, že nechcete, aby ekonomické dopady byly hluboké, tak podpořte tuto naši iniciativu. Je to jasně zákonem daný mechanismus, který dá všem jistotu, že pokud dojde k jakýmkoli restrikcím a opatřením, která budou mít dopad na podnikání, na živnosti lidí, tak zároveň stát podá okamžitě pomocnou ruku, bude mít tu povinnost. To si myslím, že to je jediné, co v tuto chvíli může veřejnost uklidnit. Píší nám opravdu stovky lidí, kteří jsou právě v těch dotčených byznysech zaměstnaní či je provozují, že už balancují na hraně. Pojďme jim dát alespoň tu jistotu, ale samozřejmě zároveň i pomoc.

Já vás žádám, abyste zároveň zveřejnili data, informace, jak pracujete s pandemickým plánem České republiky. Všichni víme, že ministr Vojtěch přes léto dal Ústřední epidemiologické komisi prázdniny, že se ani jednou nesešla čtyři měsíce a že i pandemický plán byl i na začátku epidemie aktivován pozdě. Nebylo podle něho postupováno ze začátku roku, když už epidemie byla v okolních státech, když už byla na všech kontinentech, a dodnes se podle něj nepracuje. Chci znát informace, proč tomu tak je a kdy to bude napraveno.

Zároveň vás žádám, aby už se nestalo to, co se děje bohužel i po nástupu nového ministra zdravotnictví, že jsou ve veřejném prostoru, v médiích publikovány polotovary. Nejsou to hotová rozhodnutí, ale je to jenom jakási úvaha. Dám příklad konkrétně z víkendu, kdy došlo k tomu, že v jednom diskusním pořadu pan ministr říká: mohli bychom školy zavřít do středy, anebo taky v pátek, a také budou menší možnosti se shromážďovat, buď dvacet, nebo deset lidí maximálně. To jsou přece polotovary. A když se zeptala redaktorka na to, jestli se to dotkne i svateb a bude to třeba třicet lidí, tak pan ministr jenom přikývl, asi třicet lidí.

Myslím si, že takto komunikace nemá vypadat. To je příklad toho, jak jenom znejistíte lidi. Jak dáváte jen nějaké dílčí úvahy do veřejného prostoru, které už si pak ziji vlastním životem a které nepřinášejí to, co tady od samého jara po vás žádáme. Aby byla jasná konkrétní komunikace, abyste se i vy mezi sebou předtím dohodli. To už snad bylo tolikrát zmíněno, jak to dopadlo se školami a s ředitelským volnem a ministrem Plagou, že už to nemusím ani připomínat.

My za nás nabízíme samozřejmě jako vždy, protože to děláme po celou dobu epidemie, odbornou pomoc, ať už v oblasti zdravotní, nebo ekonomické. Předkládáme vlastní návrhy a chceme být maximálně konstruktivní. Protože nám

skutečně v tuto chvíli nejde o žádné politické body, ale jde nám o životy lidí, o jejich zdraví. O to by nám všem mělo jít především.

Chci ještě apelovat na jednu opomíjenou oblast. Šíří se obrovské množství dezinformací, které se týkají koronaviru, které se týkají očkování atd. Buďte prosím, vládo, v tom aktivní. My v tom také jsme proaktivní a podáváme pomocnou ruku. Protože to je věc, která je velmi nebezpečná a která veškeré úsilí, které teď mají na svých bedrech zdravotníci, ať už lékaři, nebo zdravotní sestry a další, ale i celá řada dalších zapojených odborníků, velmi podřívá. Prosím, buďte v tomto mnohem důslednější a aktivnější.

Myslím, že je teď zásadní, aby nouzový stav, pokud jej máte využít, byl dobře komunikován a abyste dali lidem jistotu toho, že ta opatření skutečně zavádíte na základě faktů, které jsou dostupné.

My tady slyšíme o tom, jaké je současné reprodukční číslo, ale zároveň slyšíme, že celá řada případů není vytrasovaná, protože to prostě hygieny nestíhají. Ty odhady je samozřejmě složité udělat, ale prosím, zveřejňujte, maximálně zveřejňujte veškeré informace. A nestavte se zády, tak jak jste to dělali doposud, k našim návrhům, které jsou konstruktivní, vycházejí od odborníků a které mohou značně pomoci a ulevit lidem v této zemi ať už po stránce zdravotní, nebo ekonomické. My se k nim nechceme otáčet zády a chceme, abyste s námi tyto věci komunikovali. Proto se připojuji k prosbám, abychom i v tomto období podzimu více komunikovali na úrovni předsedů stran. Na jaře se to povedlo jenom párkrát, pojďme to udělat tentokrát lépe a snad tím pádem i lépe zvládneme celou epidemii.

A závěrem chci, abychom dali lidem jistotu tak, jak jsme se snažili společnými silami vymyslet způsoby, aby mohli volit i lidé z izolace či v karanténě. Aby se nebáli k volbám přijít. Připomeňme, že Ministerstvo vnitra ještě v červenci tvrdilo, že holt ti lidé přijdou o toto své základní právo. My nechceme, aby přicházeli o jakákoliv svoje práva, a nechceme, aby přicházeli i o možnost třeba, která se musela stát na jaře, tedy možnost vycestovat za hranice atd. I volební právo je jedno z těch, která jsou základní. A já jsem ráda, že se to podařilo vymyslet a že se podařilo, a doufejme úspěšně, teď už to můžeme teprve zaklepat, zrealizovat. Proto prosím lidi, aby k volbám přišli, a také, aby tím zhodnotili, jak vláda epidemii zvládá či nezvládá. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, pan premiér Babiš za hnutí ANO a ministr vnitra, předseda ČSSD Jan Hamáček, nám dnes tady přišli říct, že prosazují vyhlášení nouzového stavu. A chtějí opět omezit životy našich občanů. Chtějí životy našich občanů omezit ekonomicky a sociálně. Rád bych na úvod zdůraznil, že pro hnutí SPD je na prvním místě ochrana životů a zdraví našich občanů. Problém ovšem je, že vláda evidentně netuší, zda to, co průběžně navrhuje za opatření, jestli je skutečně k něčemu potřeba. Kromě vyvolání paniky a další ekonomické a sociální frustrace lidí, kromě nějaké mediální předvolební kampaně,

kteřá má sdělit voličům před pátečními volbami: Dívejte se! Nasadíme všechny páky, jen abychom vám ukázali, že to řídíme i proti vaší vůli.

Martin Balík, vedoucí lékař Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny Všeobecné fakultní nemocnice, lékař, který jako první léčil na jaře těžce nemocné s covidem, se nedávno vyjádřil takto, cituji: Koronavir nezastavíme. Pro většinu je to rýma. Číslo mrtvých jsou zkreslená, politici ho zneužívají. Konec citátu.

Jeho tvrzení dnes potvrzují další odborníci. Čekali bychom proto, že když vláda hnutí ANO a ČSSD navrhuje vyhlášení nouzového stavu, kdy chce omezit životy našich občanů, tak že vláda předloží statistikami a fakty podloženou analýzu, která třeba řekne: COVID-19 je nebezpečný, protože tolik a tolik lidí onemocnělo a tolik a tolik lidí zemřelo a hrozí, že jich zemře ještě více. Čekali bychom, že vláda pro případ covidu, když chce vyhlásit nouzový stav, vypracuje a představí epidemický plán obdobný tomu, jaký máme např. pro epidemii chřipky, kdy je nastaveno přesné číslo, kolik lidí musí onemocnět, aby se spustila ochranná epidemická opatření, která mimochodem se celkem pravidelně v časech epidemií chřipky spouštějí. Tohle ovšem vláda nejen neudělala, ale ani se o to nepokusila. Jen chce vyhlásit nouzový stav, přičemž velké množství našich občanů má již nyní velké finanční a sociální potíže, protože jim klesly příjmy nebo přišli o práci. A zároveň vláda nejenže nenavrhuje účinnou podporu občanům, kteří jsou vládními opatřeními ekonomicky a sociálně postiženi, ale dokonce i odmítá konstruktivní návrhy a řešení ze strany SPD.

My tady opakovaně navrhuje, aby vláda změnila zákon o veřejných zakázkách, aby teď v krizi byly upřednostněny české firmy. Aby veřejné peníze, veřejné investice šly jenom do českých firem s českými vlastníky, které platí daně v České republice, zaměstnávají české zaměstnance a nevyvádějí dividendy do zahraničí. Vláda to ale nechce udělat. My jsme tady navrhli jako SPD, aby se odpustilo zaměstnavatelům placení sociálního pojištění za zaměstnance, aby to místo nich platil stát. Což by pomohlo udržet – my jsme navrhovali do konce roku. O našem návrhu se tady hlasovalo, o návrhu SPD. Vláda nám to zamítla. My chceme udržet pracovní místa, aby se nepropouštělo.

Za SPD tady navrhuje opakovaně, aby se DPH platilo pouze ze zaplacených faktur, pouze z proplacených faktur, čímž bychom pomohli živnostníkům, malým a středním českým firmám. Protože já nechápu, proč stát vybírá od živnostníků a malých a středních firem peníze za něco, co ti živnostníci vůbec nedostali proplaceno. Zvlášť teď v krizi bychom mohli všem živnostníkům ulevit. A SPD to navrhuje, abychom jim nechali peníze ve firmách, které ani nevyinkasovaly. Abychom jim pomohli udržet cash flow, a umožňuje to dokonce i legislativa EU u malých a středních firem, aby se platilo DPH, odvádělo DPH ze skutečně proplacených faktur. Vláda tento návrh SPD neustále odmítá.

Dále jsme tady prosazovali za SPD paušální daň pro živnostníky. Prosazují to tady sedm let. Konečně si vláda teď v krizi tento můj návrh osvojila a leží to tady ve Sněmovně, a za to jsem rád, protože paušální daň pro živnostníky zásadně zlevní podnikání živnostníkům a sníží byrokracii. A teď v krizi je to opravdu navíc ještě potřeba, protože potřebujeme, aby spolu se zvyšující se nezaměstnaností se lidé mohli sebezaměstnat. Aby se nebáli se sebezaměstnat a vyvíjet nějaké aktivity. Takže my

chceme ulevit živnostníkům tady po mnohaletém martyriu. Vláda si ten můj návrh osvojila, ale zatím to ještě neprošlo Sněmovnou. Paušální daň pro živnostníky.

SPD podporuje samozřejmě kurzarbeit, protože chceme, aby se udržela pracovní místa. Nicméně opět vláda ten návrh předložila špatně. Budeme tady o něm mluvit teď v blízké době. Protože vláda nechce podpořit občany, kteří pracují na smlouvy na dobu určitou. To znamená, vláda navrhla ten návrh tak, že diskriminuje v podstatě část zaměstnanců, přitom právě na ty smlouvy na dobu určitou my jako SPD chceme, aby všichni dostali tu podporu formou kurzarbeitu, protože právě ty smlouvy na dobu určitou jsou nejvíce využívány vůči těm, řekl bych, sociálně slabším, nebo vůči občanům ve slabší pozici, to znamená, jsou to často invalidní spoluobčané, lidé v důchodech, jsou to často studenti, jsou to často matky samoživitelky, a vláda je vlastně vyčlenila, takže oni by neměli nárok být v tom systému kurzarbeitu a jejich pracovní místa by nebyla podpořena, což mě úplně šokovalo, ta asociální politika vlády hnutí ANO, ČSSD. A my už jsme tam vložili pozměňovací návrh, naše poslankyně Šafránková, abychom tuto diskriminaci odstranili, abychom mohli podpořit udržení pracovních míst pro všechny pracující občany. Takže my už jsme samozřejmě tento nedostatek, co tady vláda předložila, jako SPD nahradili a teď je otázka, jestli se bude pro náš pozměňovací návrh tady bude hlasovat a jestli ho vláda podpoří.

Samozřejmě, že tady taky jako podpůrné opatření, které vláda bohužel odmítá, a je to opět z pera SPD, nám tady leží zákon na zvýšení slevy na poplatníka, to znamená, zvýšení té odečitatelné položky pro všechny pracující občany. Ta se mimochodem, ta odečitatelná položka, ta sleva na poplatníka, nezvyšovala už dvanáct let. Tady na tom vidíme, na jakém žebříčku priorit jsou u všech dosavadních vlád včetně současné pracující lidé. To znamená, až na tom nejnižším. To je přesně opak než tak, jak to vidíme my v SPD. Pro nás jsou naopak slušní lidé na první místě a také ti pracující. Návrh SPD by přinesl každému občanovi navíc v peněžence v průměru 1 035 korun, a vláda to odmítá. To znamená, tady vláda chce vyhlášovat nouzový stav, to znamená, omezovat opět práci a životy občanů, v podstatě brát jim peníze, protože opět se sníží tržby, opět bude se zvyšovat nezaměstnanost, ale zároveň vláda odmítá ty konstruktivní návrhy SPD, ty konkrétní návrhy zákonů, které by naopak pomohly alespoň, když už tedy vláda, protože tady má většinu, respektive s podporou KSČM, tak my, opozice, těžko to přehlasováváme, tak by vláda měla aspoň přijmout ty návrhy SPD, abychom pomohli těm slušným pracujícím lidem udržet pracovní místa, udržet ty firmy v chodu, aby nekrachovaly, a tak dále. Ale to vláda bohužel nedělá. No nic, budeme vás přemlouvat dál. A taky víme proč.

Ale zpátky k tomu covidu. Vláda, respektive ono je to celé o covidu, ale zpátky teď k té nákaze. A víme také, proč vláda ta statistická data vlastně nemá, ta, o kterých jsem hovořil, protože dodnes neví, kolik lidí skutečně zemřelo na COVID-19, a neví to z prostého důvodu, protože se nedělají pitvy zemřelých. A pokud se u zlomku z nich pitva provedla, víme o případech, kdy mrtví už v době úmrtí covid ani neměli, a přesto byli zahrnuti do statistiky zemřelých na covid. Už se totiž ozvali patologové, kteří tvrdí, že v jejich nemocnici žádný člověk na covid ve skutečnosti nezemřel, přestože je tak označený.

Nejde ale jen o nouzový stav. Jde o celkové šíření strachu a paniky z nemoci, u níž si odpovědní lidé ve vládě nedali tu práci, aby nám analyzovali, zda se máme či nemáme bát. Jen pokud známe skutečná ohrožení, můžeme přece rozhodovat, jaká opatření jsou přiměřená a nezbytně nutná. Málo se o tom mluví, ale v České republice spáchá například ročně okolo 1 300 lidí sebevraždu a od počátku covidové paniky se podle psychiatrů zhruba ztrojnásobil počet lidí v depresi.

Další téma jsou neustálé pokusy omezovat péči pro pacienty s jinými chorobami než covid. I tady lékaři upozorňují na škody na zdraví, které plynou z omezení péče o nemocné pacienty s onkologickými a dalšími chorobami. Pokud se tedy tady bavíme o covidu, měla by v prvé řadě vláda přinést – a máme za sebou už půl roku – tvrdá data, kolik lidí z testovaných skutečně onemocnělo, kolik lidí prokazatelně podle pitevních zpráv zemřelo na covid. Protože jak víme, a už to potvrdilo i mnoho odborníků, počet pozitivně testovaných ještě neznamená počet nemocných. To je důležitá věta, kterou je potřeba si říct. A podle těchto dat je pak potřeba posoudit, kdo a jak je ohrožený a jak ohrožené skupiny chránit. Nic takového tady dnes ale na stole od vlády nemáme, jen vzájemné mediální vzkazy od ministrů a pana premiéra ve smyslu, já navrhnu nouzový stav a já to podpořím.

To je nejen neprofesionální, ale opravdu hluboce zhoubné. Není opravdu možné takto si zahrávat, takto jednoduše si zahrávat s životy deseti milionů našich občanů. A dnes má veřejnost – mně píše obrovské množství občanů, tisíce denně, doslova tisíce denně – mají občané velké pochybnosti o tom, co je a co není nutné, protože to právě vyplývá z této problematické komunikace, z těch problematických návrhů, které tady průběžně padají.

Podle dostupných informací jsou statistiky zemřelých na covid fakticky falšované, neboť zemřeli lidé ve skutečnosti skonalí na úplně jiné nemoci, pouze byli v nějakém čase covid pozitivní. A podržte se – někteří prokazatelně dokonce v čase smrti už ani covid pozitivní nebyli. Přesto byli zařazeni do statistiky jako zemřelí na COVID-19. Dvě patoložky z pražské Nemocnice Na Bulovce, Jana Válkyová a Michaela Ledinská, poskytly portálu novinky.cz šokující rozhovor, v němž otevřeně popsaly své zkušenosti s pitvami pacientů údajně zemřelých na koronavirus. V Nemocnici Na Bulovce zemřelo od začátku údajné pandemie do onoho rozhovoru 27 pacientů na koronavirus, řečeno v uvozovkách. Ve skutečnosti tam však nezemřel na koronavirus nikdo. Oněch 27 pacientů bylo údajně covid pozitivních, ale pokud koronavirus nějak ovlivnil jejich smrt, je tato souvislost neprůkazná, zastřená, případně není žádná. Jak vyplývá z výpovědí obou patoložek, pitva byla provedena jen u pouhých tří pacientů. Tedy ne u všech dvaceti sedmi, jak by se dalo čekat v době údajné pandemie, která ochromila chod celé země. Všichni tři pitvaní byli starší šedesáti let, dva z nich přes sedmdesát let. Dva pitvaní navíc v době smrti podle vyjádření patoložek už koronavirus ani neměli, protože mezitím z jejich organismu zmizel, a možná tam ani nebyl, protože chybovat testů může být až 30 procent. Přesto jsou vedeni ve statistice – zemřeli na koronavirus.

Pokud je výše uvedené pravda, svědčí to nejen o falšování statistiky a úmyslném vytváření falešné epidemie, svědčí to o naprostém selhání systému. Protože pokud tu máme – a my to vyloučit nemůžeme, že nám tu řadí – nějaký nebezpečný vir, pak bych čekal řádnou dokumentaci, tedy nejen kolik lidí se potkalo s virem, ale kolik

lidí, kteří se s virem potkali, skutečně onemocnělo a kolik na něj skutečně zemřelo. Namísto toho tady vláda a ministerstvo šermují s čísly, kolik lidí je na covid pozitivních. Ministerstvo zdravotnictví dodnes nepřijalo u nákazy virem COVID-19 žádný standard pro vyhlášení epidemie, jak tomu je u chřipky, kde k vyhlášení epidemie je standardem 1 600 až 1 800 nemocných na 100 tisíc obyvatel. Zdůrazňuji – skutečně nemocných, nikoliv infikovaných. Přičemž opět nevíme, kolik je nemocných skutečně jen na covid a kolik má jinou závažnou chorobu a jsou pouze na covid pozitivní.

Musím říct, že k tomu, abych zkoumal statistiky, mě přiměl projev jednoho italského poslance, který po přezkoumání statistik zjistil, že z údajných 25 tisíc obětí covidu v Itálii jich ve skutečnosti 86 procent zemřelo na úplně něco jiného. A my bychom se měli ptát, kolik lidí u nás skutečně je nemocných na COVID-19 a kolik jich skutečně na infekci tímto virem skutečně zemřelo. Znova říkám, nikoliv pozitivních, ale skutečně nemocných. V České republice podle Státního zdravotního ústavu každoročně onemocní chřipkou necelý milion obyvatel a souvisí s ní v průměru téměř 2 tisíce úmrtí ročně. Proč v případě covidu přijímá vláda epidemiologická plošná opatření a proč taková plošná opatření nikdo nepřijímal v případě epidemie chřipky, která zabíjí daleko více? A to máme proti chřipce léky, alespoň část lidí se očkuje.

A ten můj dotaz je potřeba vysvětlit, protože to není dotaz ani tak Okamury, ale to je dotaz občanů. To je jeden z dotazů, který mi neposílá jeden občan, ale to je skutečně tisíců občanů. A musím říci tedy, proto tady vytažují do toho projevu právě i ty některé podněty mimo ta fakta, na co se mě občané ptají, a já jsem slíbil, že se na to samozřejmě zeptám jak tady pana premiéra, tak pana ministra Hamáčka, tak případně nového pana ministra zdravotnictví. Na COVID-19 vakcína není a údajně ani pořádné léky, nebo není ještě ta vakcína, která je rozšířena všude. Na onemocnění covid zabírá podle všeho například padesát let starý lék isoprinosin a zřejmě i další laciné a dostupné léky.

Vakcinolog a vedoucí lékař Centra očkování a cestovní medicíny v Hradci Králové Jiří Beran isoprinosinem úspěšně léčil sebe a syna. V litovelském domově seniorů jich dvacet onemocnělo COVIDem-19. Ošetřující lékařka jim předepsala isoprinosine a ze starých lidí ve věku 87 až 94 s dalšími nemocemi nepodlehli covidu ani jeden. Zážrak? Těžko říct. Zdá se, že když se chce, tak covid až takový problém nemusí být. Účinky léku isoprinosine výrazně a prokazatelně podporují imunitní reakci organismu, jenž se tak dokáže mnohem lépe s koronavirem vypořádat. Tento lék mají standardizovaný na léčbu koronaviru v Polsku, Maďarsku, Rumunsku či na Slovensku. Proč ne my? Protože je to laciné generikum a na ministerstvu nám stále běhají lobbisti farmaceutických virem? A protože je to laciný lék, tak na něm nikdo nevydělá peníze, proto se tady v České republice nepoužívá? Není to ta pravda? Není to ta skutečnost? Zvláště když připomínám, že tento lék je standardizovaný v okolních zemích.

Takže rád bych požádal nového pana ministra o informace, kolik lidí skutečně a prokazatelně na COVID-19 zemřelo. Pouze na COVID-19. A proč do nemocných na covid počítají ty, kteří na covid nezemřeli, i ty, u nichž příčinu smrti nikdo nezkoumal, a proč patologové, pokud mluví pravdu, tak se příčina smrti u lidí

podezřelých na nemoc covid nezkoumá, ale v realu se jen připlate každému, kdo se kolem covidu mihl. Možná to tak nebylo u všech případů, ale evidentně to tady lékaři říkají, že se to tak dělá.

Nepřesná data s sebou nesou i problém v tom, že neznáme skutečný stav věcí. A pokud neznáme skutečný stav, těžko ho můžeme kvalifikovaně řešit. Jenže problém je skutečně v tom, že když tady nejsou přesná data, tak je to přesně v kontrastu s těmi deseti miliony životů občanů České republiky, kteří potřebují pracovat, potřebují ekonomicky a sociálně žít. A skutečně řada lidí přichází o práci, snížily se jim příjmy a jsou v zoufalé ekonomické a sociální situaci kvůli těm opatřením.

A já proto znovu vyzývám k tomu, aby vláda dala na stůl jasná data, protože se opravdu vůbec nedivím obrovskému množství občanů, že jsou znejistěni a že tomu prostě přestávají věřit, nebo už dokonce nevěří. Znovu biju na poplach, protože lidé nemají peníze. A jak víme, teď na podzim se bude ekonomická a sociální situace občanů zhoršovat, protože dobíhají výpovědi, dobíhá odstupné. A stát bohužel, jak jsem už říkal, nenabízí žádné skutečné podpůrné varianty tak, aby udržel systémově jak pracovní místa, tak také v chodu malé a střední firmy, které jsou páteří naší ekonomiky včetně živnostníků. A opravdu se blíží, upozorňuji tady na to od jara, sociální a ekonomická katastrofa, na kterou stát nemá peníze, a zároveň jsme tady nepřijali – ani vláda nepřijala žádné zákony, které by tomuto čelily, a zároveň odmítá i ty konstruktivní návrhy SPD, které tady leží. Takže bych chtěl vyzvat vládu, i když už mi připadá, že začíná být pozdě a že ti lidé opravdu už budou bez peněz kvůli tomu, že vláda odmítá ekonomické a sociální zákony, které my tady navrhuje, a budou bez práce, což ovlivní samozřejmě i ty všechny rodiny, kde mají invalidní důchodce, mají tam invalidy, starobní důchodce, matky samozivitelky, všechno je to v těch rodinách provázáno, když přijdou o své příjmy, o práci. A opravdu varuju nad tím, biju už na poplach, ale připadá mi, že už začíná být hodně pozdě, protože vláda ten čas nevyužila, co jsme tady měli v uplynulých měsících na tu legislativní přípravu.

A ještě bych se krátce vyjádřil na závěr k tomu, co tady řekl pan ministr vnitra Hamáček, že tady předložil ústavní zákon o bezpečnosti, a celkem nevhodně tady zaglosoval, že prý se jeho návrhu zákona tady nechceme věnovat, protože je prý před volbami. No, já jsem členem komise pro Ústavu už léta, takže to, tuším, bylo jediné místo, kde se to zatím ve Sněmovně projednávalo. No víte, on tam totiž pan ministr Hamáček poschovával více věcí, pod tím ústavním návrhem zákona o bezpečnosti. Například tam píše, že bude moci v podstatě vláda nekonečně opakovat volby, resp. nekonečně odkládat volby. A nad tím jsem se tam jako jediný zarazil, a pak mi i ostatní kolegové z jiných stran dali v podstatě za pravdu, že je to potřeba vysvětlit. Protože na základě vyhlášení stavu nebezpečí, který ještě do Ústavy chce vkládat, aby se znovu a znovu mohla i na nižší úrovni omezovat práva občanů a zavírat obchody, omezovat pohyb občanů, tak vytváří do Ústavy nový stav, stav nebezpečí, stav nouze už tam je, tak tam ještě vložil v podstatě na závěr tak nenápadně, že vláda bude moci i opakovaně odkládat volby. A to je tedy opravdu velice nebezpečný návrh. Proto to bylo na komisi pro Ústavu v podstatě neprojednáno. A pan náměstek ministra vnitra, který tam byl v zastoupení pana ministra Hamáčka, dostal za úkol to dovysvětlit do příště. Takže nekonečně podle Ústavy se podle návrhu ministra vnitra Hamáčka

budou moci odkládat volby. Vláda. Vláda bude moci. A to je pro nás absolutně nepřijatelná záležitost. Je tam nejprve napsáno na půl roku a v další větě je napsáno – ale také opakovaně. To je nepřijatelná záležitost úplně. To je nepřijatelná záležitost.

Já znovu vyzývám pana ministra Hamáčka, jako jsme mu to říkali v létě, kdy chtěl omezovat občany v možnosti účastnit se krajských a senátních voleb, které budou tento pátek a tuto sobotu, a my jsme mu vysvětlili, že pan ministr tady není od toho, aby vymýšlel, jak omezit občanům volební právo, ale naopak aby vymyslel, jak umožnit lidem volit. Takže jsme společně všichni ten zákon tady vypracovali ve spolupráci s dalšími stranami a už je přijat, aby občané mohli volit, a bezpečně mohli volit, tyto volby. Tak znovu pan ministr Hamáček vymýšlí pokřivení Ústavy, jak opakovaně v podstatě neumožnit lidem volby a odkládat je donekonečna. Takže tohle samozřejmě je taky jeden z těch zásadních důvodů, proč se to tam zastavilo. Protože pan Hamáček navrhuje opravdu velmi podivné návrhy. Takže to není tím, že by tady ostatní politické strany včetně nás myslely na volby, proto jsme to nechtěli projednat, naopak jsme tomu na komisi pro Ústavu věnovali značný čas, ale zaskočily nás tyhle návrhy, které tam byly bez dalšího vysvětlení. A v podstatě ani pan náměstek ministra vnitra to tam nedokázal vysvětlit.

A na závěr bych chtěl, jak už jsem řekl, vyzvat občany, aby přišli k volbám. Ty volby budou důležité. Není to jenom o krajských a senátních volbách. I na základě té legislativy, kterou jsme tady přijali, je pohlídáme, budeme dozírat včetně našich členů volebních komisí, aby volby proběhly bezpečně, aby proběhly v souladu s hygienickými standardy. Takže se nebojte přijít k volbám, přijďte v pátek a v sobotu volit. Ty volby nebudou jenom o krajských a senátních tématech, budou o celostátních tématech. A je potřeba jasně říci, co si o tom všem myslíme. Nejenom o covidu, ale i o té dosavadní činnosti politických stran tady v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Z pracovních důvodů se omlouvá předseda vlády Andrej Babiš ze zbytku dnešního jednání.

S faktickou poznámkou pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl jenom reagovat fakticky na projev pana předsedy Okamury, který se týkal mimo jiné návrhu Ministerstva vnitra na změnu volebního zákona v tom smyslu, že podle jeho tvrzení tady chceme zavést nekonečný odklad voleb, resp. že chceme snad volby zrušit. To není pravda, já bych to chtěl uvést na pravou míru.

Za prvé jde o návrh, který je teprve někde v té úplně prvotní fázi legislativního procesu, resp. před legislativním procesem, je to věc, o které se teprve diskutuje. Ale samozřejmě my musíme nějakým způsobem přemýšlet o tom a reagovat zákonem na stav, kdy se volby prostě nemůžou uskutečnit z objektivních důvodů. To znamená, my dnes máme zákon, kdy můžete volby odsunout maximálně o půl roku, ale když je odsunete o půl roku a z nějakého důvodu nemůže fungovat infrastruktura státu, tak se ty volby musí konat, i když nemusí fungovat pošty, nemusí fungovat hasiči, nemusí

fungovat elektrárny, nemusí fungovat nic. Bude tady apokalypsa, ale budou muset být volby. To je samozřejmě špatný zákon, protože v této situaci, kterou jsem popsal jako příklad, volby být asi nemůžou. To znamená, musíme mít institut, který by na tu situaci reagoval. To znamená, když bude zombie apokalypsa, tak volby asi být nemůžou.

Nicméně já souhlasím s tím, že tady musí být samozřejmě nějaká stráž Sněmovny, aby vláda nemohla několik let volby odkládat. To by asi nikdo nechtěl. Ale určitě není naším cílem, aby tady nebyly volby, aby několik let nemohli občané projevit svoji vůli. Je to opravdu reakce jenom na to, kdyby se z objektivních důvodů nemohlo volit, ale podle zákona by se volit muselo. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já samozřejmě respektuji § 67, respektuji, že ten, kdo má faktickou poznámku, reaguje na předřečníka, jenom tak obecně upozorňuji, že předmětem diskuze by mělo být posouzení, zda trvá legislativní stav nouze. Faktická poznámka – pan Okamura, poté pan předseda Stanjura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já budu reagovat. Děkuji za tu připomínku ze strany ČSSD. Byl bych rád, aby to nějak tak podobně tedy pan Hamáček aspoň náznakově myslel. Problém je, jestli jste, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance Chvojko, viděl ten návrh, a viděli jsme ho na té ústavní komisi, že tam skutečně je jenom věta v podstatě jednoduchá, navíc bez vysvětlení, že nejenom šest měsíců, ale že volby se budou moci odkládat opakovaně. A když jsme se pana náměstka ministra vnitra, protože pan ministr Hamáček tam přímo nebyl, byl tam v zastoupení náměstek, tak jsme se ho ptali, co tím je myšleno, ať to vysvětlí, a on sám pan náměstek uznal, díval se do papírů a také nevěděl přesně. To znamená, to nás v SPD velmi znejistělo. Takže nechme tu debatu teď takhle, jak je. Má to doplnit do příště, aby se to dovysvětlilo. Ale skutečně tak jak je to tam formulováno teď, tak by v podstatě mohla vláda odkládat donekonečna volby bez jakéhokoliv dalšího vysvětlení. A prováděcí zákon k tomu také nebyl předložen, jenom upozorňuji. To tam také byla výtka nejenom nás, ale i ostatních členů té komise, něco prostě navíc k tomu dovysvětleného. Takže to je to, proč jsem o tom hovořil.

Takže skutečně dneska to vypadá tak, že buď by tedy musela být ta pojistka Sněmovny, jak jste říkal, a podobně, to jsou ty metody, ale to tam prostě není v tom návrhu. Takže teď ten návrh z pera pana ministra Hamáčka je skutečně koncipován tak, že by v podstatě se mohly donekonečna vlastně vládní většinou potom odkládat volby. A to jsem rád, že asi vidíme tedy podobně, že to je absolutně nepřijatelné. To je nepřijatelná věc myslím i pro občany České republiky. Já jsem si tam toho všiml na té komisi pro Ústavu, resp. jsme to měli samozřejmě nastudováno předem. Tam jsem na to upozornil a jsem rád, že to reflektovali i někteří jiní zástupci, co tam byli, a že se k té debatě prostě musíme vrátit, protože pro tohle, já jsem řekl, by SPD nikdy nemohla hlasovat, pro takovouhle ústavní změnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Další do obecné rozpravy k bodu legislativní nouze – paní poslankyně Richterová. Upozorňuji, že se jedná o bod, zda trvá, nebo netrvá stav legislativní nouze. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já se zcela konkrétně vyjádřím k té souvislosti pro legislativu, a sice jestli je opravdu potřebné, abychom ve stavu legislativní nouze projednávali ten zákon o kurzarbeitu. Považuji to za velmi důležité téma, protože jde o obrovský zásah do celého trhu, do podnikání. Kurzarbeit je něco, co potřebujeme, ale potřebujeme, aby to fungovalo dobře a aby to bylo opravdu aspoň trošku vychytané. Je jasné, že nějaké věci se budou ladit v průběhu, nicméně v tom stavu legislativní nouze, tak jak to vláda navrhla, absolutně není šance ten zákon přijmout v podobě, kterou by si naše země zasloužila. Je to takový, jak je to navrženo, bíancko šek vládě. Nedává to žádnou jistotu ani podnikatelům, ani zaměstnancům, co přesně se bude čekat, a prostor pro vládu neomezený žádnými konkrétnějšími kritérii, ta možnost vlastně podporovat firmy, které mají práci pouze na jeden den v týdnu, nebo i na čtyři dny v týdnu a mezi tím cokoliv, stanovit jakákoliv kritéria pro spuštění, je opravdu příliš mnoho.

A další věc. Vlastně ve stavu legislativní nouze by se tak přijímal zákon, který i zakládá právě kvůli nedotaženostem, řekla bych i omylům, nerovné zacházení mezi zaměstnanci a nezohledňuje, že nějaké věci už třeba v zákoníku práce upraveny jsou. Takže to je jedna velmi důležitá věc. Prosím, je to přesně druh komplexního zákona zasahujícího do mnoha oblastí, který nemůže být projednán ve stavu legislativní nouze. Namísto toho tady už padlo, jsou ty nástroje v podobě programů Antivirus, je možné prodloužit program Antivirus C – odpuštění odvodů, to by nám přišlo za Piráty zcela namíste, a tím se popasovat s tou potřebnou podporou. Prosím tedy o to, aby i další moji kolegové a kolegyně zohlednili, že kurzarbeit jako komplexní a složitý návrh nepatří do legislativní nouze, klidně patří do režimu zkrácených lhůt, to možné je, ale opravdu opatrně s nástrojem legislativní nouze.

A to je pak ještě jedna moje otázka k téhle debatě na pana ministra zdravotnictví, a sice – opravdu jde o to, že stav nouze vyhlášený na celém území by měl být naprosto, naprosto výjimečný, měl by to být stav braný až za poslední možnost. A právě proto mi stále není zřejmé, jaké jsou ty naprosto tvrdé důvody a výsledky z nich plynoucí, například na základě jakých analýz nebo modelů se předpokládá tím konkrétním opatřením sražení toho reprodukčního čísla, které tady bylo zmiňováno. Skutečně je třeba otázkou – a ptám se prostě proto, abychom znali ta odůvodnění –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás možná přeruším, protože toto bude předmětem jednání samostatného bodu Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu.

Poslankyně Olga Richterová: Dobře, ukončím ke stavu legislativní nouze, že kurzarbeit žádáme, aby byl projednán řádně, naše země si to zaslouží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Nemám nikoho přihlášeného elektronicky, ani písemně. Paní ministryně Maláčová, prosím, má slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si myslím, že na základě této debaty skutečně bude v tuto chvíli důležitější, abychom tak důležitý zákon, jakým je návrh na trvalé zavedení tzv. kurzarbeitu, tak abychom ho projednali skutečně v řádném legislativním procesu. Myslím si, že si tak důležitý zákon tuto debatu zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Přivolał jsem všechny poslance do sálu. Jelikož nemám nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. V tuto chvíli přistoupíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze."

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 2 přihlášeno 106 poslanců a poslankyň, pro 1, proti 40. Návrh byl zamítnut, tudíž nebyl schválen stav legislativní nouze.

Nyní přistoupíme k návrhu pořadu 60. schůze, tak jak je uveden na pozvánce. Nejprve návrhy z grémia. Navrhuje se zařadit do návrhu pořadu nový bod Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu a projednat jej dnes. To je z mé strany vše. Nyní prosím paní poslankyně a pány poslance, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili i vy.

Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ten původně navržený bod projednávat nemůžeme, takže já navrhuji dva nové body, které bychom zařadili za bod 1, to znamená body 2 a 3.

První je sněmovní tisk 947, zjednodušeně prodloužení programu Antivirus C do konce letošního roku. Jenom připomenu, že to je odpuštění sociálního pojištění, které platí malé firmy do 50 zaměstnanců ve výši celkem 24,8 %, s tím, že musí udržet minimálně 90 % pracovních míst, která měly v březnu, a musí mít objem mezd minimálně ve výši 90 %, které jsou v březnu. Je to nástroj efektivní, je to zhruba 4 mld. korun měsíčně úspora pro tyto malé firmy. Pokud to schválíme, tak tyto malé firmy udrží tato pracovní místa a budou mít peníze pro to, aby objednávaly zboží a služby, platily svým dodavatelům a odvrátily hrozbu druhotné platební neschopnosti. Je to navrženo v režimu § 90 odst. 2. My jsme plně respektovali zákon se všemi parametry, jak byl schválen, přestože jsme měli jinou představu. A ten zákon je velmi jednoduchý. Ten původně schválený říká, že toto opatření platí pro červen až srpen. A my navrhuje, aby to platilo pro září až prosinec.

Jsem velmi překvapený, když paní ministryně neustále říká, že kurzarbeit je potřeba, aby nahradil Antivirus, čemuž rozumím. Ty programy byly tři, ale tento

program úplně od 1. září zapomíná, nemluví, je to 31 % zaměstnanců pracujících v malých firmách, více než 100 tis. zaměstnavatelů o to požádalo první měsíc. Další čísla nemám, mám čísla jenom za červen. Přes 100 tis. firem, takřka za 800 tis. zaměstnanců, ušetří o sociální pojištění, aby ty peníze mohly použít někde jinde. Takže když se mluví o tolika zachráněných místech, to nejsou zachráněná pracovní místa, je to podpora těm firmám, které udržely zaměstnanost a které platí každý měsíc mzdu svým zaměstnancům, kteří platí daně, kteří platí zdravotní pojištění.

Druhý návrh – je to jako bod 3 dnešního programu 60. schůze, sněmovní tisk č. 948, s podobnou tematikou, tentokrát týkající se zhruba 700 tis. živnostníků, kteří ten program využívají, resp. ten zákon. Opět připomínám, byl to vládní návrh zákona, který od března do srpna, po dobu šesti měsíců, umožnil osobám samostatně výdělečně činným, které platí sociální pojištění, neplatit minimální zálohu na sociální pojištění. Podle informací z České správy sociálního zabezpečení tuto možnost využilo takřka 700 tis. živnostníků, měsíční náklady jsou zhruba 2,3 mld. Platí to samé – to zůstane těmto živnostníkům, mohou to použít na výplatu mezd, mohou to použít na pořízení nového zboží, nových prostředků, které potřebují ke svému podnikání, nových služeb a na to, aby platili svým dodavatelům. Za ty čtyři měsíce by ten náklad byl zhruba 9,2 mld. Vycházím z čísel Ministerstva práce a sociálních věcí. Opět je tento návrh zákona navržen podle § 90 odst. 2. A opět by pomohl statisícům živnostníků.

Takže první návrh zákon pomáhá statisícům firem, zhruba 800 tis. zaměstnanců. Ten druhý – 700 tis. živnostníků. Takže pokud bychom ty dva návrhy zákonů schválili – a jsou vlastně ve vládním znění, jenom prodlužují účinnost – tak bychom pomohli 1,5 mil. lidí, kteří aktivně pracují a platí daně, za náklady zhruba 25,2 mld. korun. Myslím, že jsme poctivě přiznali ty náklady, které by byly na straně státu.

Děkuji za podporu. Pokud myslíme vážně slova o tom, že chceme podporovat firmy a živnostníky, kteří udrželi zaměstnanost, našli ty pracovní příležitosti, tak tady máme šanci ta slova proměnit v činy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, já jenom zrekapituluji ten návrh, protože přece jenom špatně je slyšet přes ty roušky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobře. Bod č. 2, sněmovní tisk 947, první čtení...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, pardon... Já to zrekapituluji. Bod č. 1 je kurzarbeit, který se nebude projednávat z důvodu, že není schválena legislativní nouze a nejsou splněny podmínky. Bod č. 2 jsou informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu – to jde z grémia. (Posl. Stanjura: V tom případě bod č. 3...) Sněmovní tisk 937... (Posl. Stanjura: 947.) 947. A další bod je sněmovní tisk 948. (Posl. Stanjura: Ano, tak je to přesně. Děkuji.) Děkuji vám.

Další k pořadu schůze se hlásila paní ministryně Maláčová? Ne. Tak pan předseda.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych na úvod chtěl ocenit dialog, který se vede v této Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem, protože jsme se nějakým způsobem dohodli o tom legislativním stavu nouze. Všichni si uvědomujeme, že se jedná opravdu o ty nejzákladnější životní funkce české ekonomiky, a kde musíme nějakým způsobem táhnout za jeden provaz.

Jenom abych nějakým způsobem vás nasměroval při rozhodování o návrzích v dnešním programu. Dnes se tedy kurzarbeit nemůže projednávat a já předpokládám, že ve 13.00, kdy se koná organizační výbor, navrhu, abychom tento bod v době, kdy už bude možné jej projednat v rámci stávajících lhůt, abychom měli schůzi příští týden ve středu. A v tu středu budeme probírat kurzarbeit, a myslím si, že by si to zasloužilo možná probírat zároveň i společně, ty další dva návrhy. Protože samozřejmě zase bychom vedli jinou diskuzi v okamžiku, kdy bychom projednali dva zákony a dva body, které jsme právě teď vyslechli. Možná by stálo za to, a zasloužilo by si to, aby se ta diskuze vedle společně o všech těch bodech. Je to řešení téže situace různými způsoby.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Paní poslankyně Richterová, pan poslanec Martínek.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Já mám návrh na zařazení nového bodu na dnešní 60. schůzi, a to za předchozí body, které budou zařazené. A je to zase jednoduchá možnost, jak projednat ošetřovné, a sice tím, že bychom na první čtení zařadili bod 215, je to i zařazené, sněmovní tisk 695. Ten bod 215 se sestavuje v předchozí schůzi, ale to, co navrhuji, je sněmovní tisk 695, což je vlastně návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky a dalších o nemocenském pojištění. A byla by to možnost, jak urychleně a přitom řádně projednat ošetřovné pro ty rodiče dětí, jejichž učitelé, nebo škola, nebo oni sami jsou v karanténě. Tam by se dal použít komplexní pozměňovací návrh a na základě toho, co už je v ODoku, ale co vláda zatím neprojednala. Já ten návrh prostě předkládám proto, že máme tuto čistou možnost, jak se věnovat jak vyřešení dlouhodobého ošetřovného, tak toho ošetřovného karanténního.

Velmi děkuji kolegům a kolegyním za to, že to zváží. Jde prostě o to, aby co nejrychleji bylo kvalitně schválené upravené ošetřovné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Já bych chtěl navrhnout nový bod na program schůze, který by se jmenoval Stanovisko Poslanecké sněmovny k ošetřovnému pro OSVČ. Tam bych chtěl přijmout usnesení, které by znělo:

Poslanecká sněmovna vyjadřuje znepokojení nad absencí řešení příjmové situace živnostníků, kteří nyní čelí rizikům v souvislosti s uzavíráním jednotlivých škol z důvodu pandemické situace v ČR. Dále vyzývá vládu, aby urychleně připravila

podmínky, učinila kroky k obnovení podpory živnostníků, kteří jsou zasaženi uzavřením škol, nejlépe obnovením dotačního programu, který byl schválen vládou původně usnesením č. 311 ze dne 26. března 2020 a následně upravován usnesením vlády č. 552 ze dne 18. května 2020. Dále žádá vládu k přijetí novely zákona o nemocenském pojištění, které upraví podmínky k poskytování ošetřovného pro případy uzavírání jednotlivých škol jak pro zaměstnance, živnostníky, tak osoby zaměstnané na dohodu mimo pracovní poměr.

V současné době probíhající pandemické situace dochází pouze k uzavírání jednotlivých škol, a to na rozdíl od jarního období, kdy byly školy a jiná školská zařízení zavírány plošně. Na plošné zavření vláda reagovala změnou zákona o nemocenském pojištění. Pomoc živnostníkům pak proběhla schválením dotačního programu, který byl velmi rychle a poměrně úspěšně administrován. V současné době jsou zavírány pouze jednotlivé školy, a to z rozhodnutí zřizovatele, nejčastěji z důvodu výskytu nákazy koronaviru mezi žáky nebo pedagogickým sborem. Je nutné připomenout, že učitelé jsou v současné době nejpočetnější profesní skupinou. Školy jsou uzavírány celé včetně prvního stupně. Uzavření prvního stupně základních škol pro řadu rodičů, kteří jsou živnostníky, přináší nelehkou situaci, neboť se ocitají s dětmi doma, což tvoří překážku k výkonu jejich výdělečné činnosti.

Poslanecká sněmovna tedy vyzývá vládu, aby na situaci urychleně reagovala, obnovila dotační program a změnila zákon o nemocenském pojištění a poskytla rodičům malých dětí nezbytnou pomoc i v případě uzavírání jednotlivých škol. Děkuji a prosím o podporu tohoto bodu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak já vám také děkuji. Nikoho dalšího ke změně pořadu schůze nevidím. Já to zrekapituluji. Budeme prvně hlasovat o návrhu z grémia, to je Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzové stavu. Dále o návrzích pana předsedy Stanjury – zařazení sněmovního tisku 947 a další hlasování o zařazení sněmovního tisku 948. Dále budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Richterové na zařazení sněmovního tisku 695. A poslední hlasování bude o návrhu pana poslance Martínka – samostatný bod – Stanovisko Poslanecké sněmovny k ošetřovnému k OSVČ.

Já vás všechny odhlásím, přihlaste se prosím svými registračními kartami. Zagonguji.

Budeme hlasovat. První je návrh z grémia – Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 3, přihlášeno 98 poslanců, pro 97, proti 1. Návrh byl přijat.

Dalším hlasováním je návrh pana poslance Stanjury na zařazení bodu, sněmovního tisku 947.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 4, přihlášeno 100 poslanců, pro 50, proti nikdo. Návrh byl zamítnut.

Kontrola hlasování? Čekal jsem to. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Stalo se, co se může stát každému klubu, některý klub použil více hlasovacích možností, než měl. Tak já navrhuji, abych ho nemusel jmenovat, abyste prohlásil to hlasování za zmatečné. Jinak budu říkat, který klub použil více poslanců, než byla politická dohoda. (Poslanec Faltýnek oslovuje mimo mikrofon řečníka.) Ne, já nechci nikoho jmenovat, na nikoho neukazuji, pane předsedo. Vy jste náhodou přede mnou. Takže – to já nevím – méně být může, více být nesmí, takže já navrhuji prohlásit toto hlasování za zmatečné, aniž bychom – to se fakt může stát každému. Navrhuji, abychom zopakovali hlasování o tom navrženém bodu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře. Je to procedurální návrh, já nechám hlasovat o tom, že hlasování prohlašujeme za zmatečné.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro procedurální návrh o zmatečném hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 5, přihlášeno 99 poslankyň a poslanců, pro 99, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat znovu o zařazení bodu, sněmovního tisku 947.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 6, přihlášeno 99 poslanců, pro 49, proti 1. Návrh byl zamítnut.

Přistoupíme k dalšímu hlasování a to je o zařazení bodu sněmovní tisk 948. Nevidím tady žádost o kontrolu hlasování, takže jdeme k dalšímu hlasování.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení sněmovního tisku 948. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 7, přihlášeno 99 poslanců, pro 49, proti nikdo. Návrh byl zamítnut.

Dalším bodem je zařazení bodu sněmovní tisk 695, návrh paní poslankyně Richterové.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 8, přihlášeno 99 poslanců, pro 44, proti 2. Návrh byl zamítnut.

Dalším hlasováním bude návrh samostatného bodu pana poslance Martínka, stanovisko Poslanecké sněmovny k ošetřovnému, k OSVČ.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 9, přihlášeno 99 poslanců, pro 48, proti 2. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 60. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 10, přihlášeno 99 poslanců, pro 99, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl schválen.

Přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů. Prvním bodem je kurzarbeit, který projednávat nejde, protože za prvé nebyl schválen stav legislativní nouze a za druhé nejsou splněny lhůty pro jeho projednávání. Takže přistoupíme k dalšímu bodu schváleného programu a to je

1.

Informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu

Prosím, aby se slova ujal zástupce vlády, pan ministr zdravotnictví Roman Prymula. Po panu ministru zdravotnictví vystoupí s přednostním právem pan poslanec Farský, kterého poté poprosím o to, aby se stal i zpravodajem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Roman Prymula: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já navážu na to předchozí sdělení a upřesnil bych to, co bylo požadováno, to znamená, jaká opatření se chystají.

Pokud hovoříme o opatřeních, která jdou mimo nouzový stav, tak ta se týkají škol. Už tady bylo prezentováno, že opatření ve školách se odvíjejí od současné epidemiologické situace, to znamená tam, kde je na semaforu barva oranžová nebo červená, dojde k tomu, že školy na dobu 14 dnů, střední školy, přejdou na distanční formu výuky. V ostatních školách bude na tuto dobu zrušen tělocvik, budou místo něj pouze procházky a nebude docházet k převlékání, které je rizikové, a současně budou zrušeny hodiny zpěvu z hlediska vlastního zpívání, ale může probíhat teorie tak, jak to bylo. To znamená, u škol ty dopady nejsou nijak dramatické a nevyžadují nouzový stav.

Opatření, která se týkají nouzového stavu, to je základní princip omezení shromažďování ve vnitřních prostorech na deset osob, ve vnějších prostorech na dvacet osob, je tam spousta výjimek, které se týkají jakýchkoliv komerčních aktivit, ty jsou z toho samozřejmě vyňaty, týká se to naprosto zásadně volnočasových aktivit. Co se týká různých výjimek z tohoto pravidla, tak tady obchody – ty tam samozřejmě nespadají – nebudou žádným způsobem postiženy, jak tady bylo říkáno.

Co se týká aktivit v kultuře, tak budou zakázány na tuto dobu – říkám, pořád se bavíme o 14 dnech – různé velké koncerty apod., na druhou stranu bude umožněn provoz divadel, protože tady nemáme – volali jste po datech – u divadel jakékoli důkazy o tom, že by tam docházelo k šíření. Pokud tam bude režim, kdy jsou používány roušky, tak by k tomuto přenosu skutečně docházet nemělo. Budou zrušeny občerstvovací přestávky, protože tady to riziko už je. Co se týká tohoto opatření, tak se bude ta výjimka týkat činoher, baletu apod., tam, kde nedochází ke zpěvu. Opera, muzikály, ty budou bohužel omezeny, protože jsou poměrně

přesvědčivé důkazy, že tady máme skutečně už několik nakažených souborů právě kvůli tomu, že při zpívání dochází k poměrně masivnímu šíření viru.

Co se týká sportu, tak tady je dohoda taková – a podotýkám, že všechna ta opatření byla konzultována s příslušnými ministry, resp. zástupci těch klíčových aktivit –, u sportu budou probíhat veškeré profesionální a poloprofesionální soutěže, tak jak jsou registrovány jednotlivými svazy, nicméně bude to bez diváků. Ty důvody, proč tomu tak je, jsou zřejmé. Bylo tady dáváno za příklad, že ta opatření jsou nelogická, že sportovci vlastně budou mít soutěže a že na ně nebudou moci chodit diváci, zatímco do divadel mohou. Je tady velký rozdíl. Ono nejde tak o to, že jde udržet tato opatření na stadionech, tam s tím souhlasím, nicméně po tom zápase dochází k enormnímu shlukování osob a samozřejmě k šíření nákazy, takže z tohoto důvodu na ty dva měsíce je to tady omezeno, tak jak je. Myslím si, že dělat výjimku kvůli tomu, jestli si na plácku zahraje 22 lidí, nebo 20 není namístě. Je to bez výjimek, abychom nemuseli ohledně konkrétních sportů zavádět nějaké výjimky, které by to samozřejmě velmi znepráhlednily, protože sportů je spousta. Musíme si uvědomit, že u těch profesionálních sportů tam bude více osob, takže to zabezpečení tam samozřejmě bude, ale bude to bez diváků.

Co se týká církevních obřadů, ty budou v podobném režimu, jako jsou divadla.

Byl tady dotaz na svatby. Svatby budou mít omezení. Já jsem to omezení nechtěl definovat dopředu, protože všechna ta opatření samozřejmě podléhají nějakému procesu, kdy se k tomu vyjadřují různí odborníci a pak je to schvalováno, takže jsem nemyslel, že bych naprosto tvrdě už před týdnem řekl, jaká ta opatření budou. Bylo by to neseriózní a myslím si, že diskuse, která se o tom vedla, je lepší, než když vyhlásíme nějaká opatření a pak ta diskuse je potom a ta opatření by se měla měnit.

Co se týká těch svateb, abych od toho neodbíhal, tak u svateb bude limit třicet osob, ale dáваме tady poměrně dlouhý odklad, nastane to až od 19. října, aby se na to mohli lidé připravit. To znamená, minimálně čtrnáct dnů teď bude platit původní limit, takže svatby budou moci probíhat, tak jak to bylo.

Tolik k těm naprosto elementárním opatřením. Jinak by to nemělo skutečně interferovat s jakýmkoli jinými aktivitami. Budeme velmi striktně doporučovat seniorům, aby pokud možno během těch 14 dnů omezili jak kontakty, tak možné nákupy na minimum, na minimální možnou míru. Ten základní důvod je, že opravdu během těch 14 chceme přerušit ten intenzivní přenos nákazy, který tady je v České republice.

Co se týká vysvětlení, proč střední školy a ne školy základní, tak ta data, která jsou z České republiky, jsou asi taková, že na základních školách máme zatím zachycen vyšší počet, asi 2 200, na středních školách pouze 2000, nicméně když to vezmeme poměrově, kolik je středoškoláků a kolik je dětí na základních školách, tak to vychází jednoznačně ve prospěch středních škol. A ten druhý základní důvod je, že na základním stupni jsou sice děti poměrně intenzivně nakažovány, nicméně ony to nepřenesají tak intenzivně na dospělé jako na druhém stupni a zejména na středních školách. Tady když se podíváme na možnost šíření, tak od deseti let nahoru ten mladý jedinec vylučuje stejný počet virových částic, stejný objem jako dospělý a dochází tam skutečně k šíření. Proto ta opatření jsou taková. Je to v literatuře ve všech

dalších zemích. To znamená, mnoho zemí do deseti, někdy dvanácti let nepoužívá u takto mladé generace roušky právě proto, že to šíření je tady omezeno. Tolik k těm opatřením, která mají nastat.

Já bych tady ještě řekl, tak jak tady bylo avizováno, že není plán pandemie nebo epidemie. Ten plán jsem shodou okolností dneska ráno na poradě podepsal. Je to typový plán epidemie, ale je to typový plán epidemie respirační, takže tam spadá i covid. Postupovat podle toho původního plánu, který byl na chřipku, se úplně dobře nedalo, protože ten má naprosto zásadní odlišnosti.

Já bych tady asi nezdržoval dále. Pokud budou nějaké dotazy, rád je zodpovím. To jsou důvody, proč skutečně pro tato opatření je nutné vyhlásit nouzový stav.

A jenom na závěr bych chtěl ještě říci tolik, že ten druhý základní důvod, který máme, je, že potřebujeme posílit personál, a v některých nemocnicích opravdu už dochází k výpadkům. To, že tady covid je, to je snad zřejmé. Ono není tak důležité, jestli člověk zemře na covid, nebo s covidem, ale důležité je to, že zemře. A ta skutečnost je naprosto neoddiskutovatelná, protože ty nárůsty, které tady jsou, prostě všichni vidíme. To, že člověk zemře a už je negativní, to je přece normální. To je u řady různých infekčních onemocnění. Ten virus nebo bakterie nastaví ten proces a potom v případě úmrtí už může být negativní. A to se týká chřipky a dalších onemocnění.

Jinak k těm číslům. To, že tady je x případů chřipky, je zřejmé, ale my ty případy chřipky také nepítváme. My tady ročně zachytíme zhruba 200 úmrtí na chřipku a těch dalších 1 800 dopočítáváme z rozdílů, kolik lidí zemře v tomto období a kolik umírá v jiných obdobích, mimo sezónu. To znamená, argumentovat tím, že ke chřipce se přistupuje nějak jinak, to prostě není korektní. Tím bych asi skončil, děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rovněž děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášené s přednostním právem pana poslance Farského a s přednostním právem pana poslance Kalouska a dále podle elektronických přihlášek. Prosím, pane poslanče, a poprosím vás, jestli byste se mohl stát zpravodajem tohoto bodu. Děkuji, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající, to, že tady vůbec dneska debatujeme o zavedení nouzového stavu, je výsledek toho, že tento stát je řízen prostřednictvím piaristů a celkově populismu. Protože podívejte se, co se stalo.

Sedmnáctého srpna ministr zdravotnictví Vojtěch ohlásil, že budou zaváděny roušky. Zvedla se vlna odporu na sociálních sítích, aby 20. srpna premiér ohlásil, že se tedy roušky zavádět nebudou. On nereagoval na odborníky, reagoval na sociální síť, reagoval na své piaristy, kteří mu doporučili, že mu to přijde pár bodů v příštích volbách. Možná mu to přišlo pár bodů, ale naplnilo to nemocnice nemocnými a dostalo nás to do situace, kdy nám tady reálně hrozí vyhlášení dalšího nouzového stavu. Podle všeho za ten nouzový stav, který teď přichází, je prostě zodpovědný Andrej Babiš svým nekompetentním piarovým populistickým rozhodnutím. A co se

stalo? Skončil ministr zdravotnictví, který navrhoval nošení roušek, skončil pan Maďar, který za tím stál, ale pan premiér se pořád pevně drží své židle. Ti, co nechybovali, skončili. Ten, co chyboval, tady pořád je.

Já doufám, že si z toho vláda vezme ponaučení a prostě bude brát v úvahu to, jak se k tomu stavějí odborníci, jak se znalostí dat doporučují které kroky, a nebude ustupovat tomu píárovému populismu. Doufám, že si z toho vezme poučení vláda, ale doufám, že si z toho vezmou poučení i občané, protože tohle je styl práce – vyhodíme ty, kteří varovali, ty, kteří reagovali správně, a zůstanou ti, kteří prostě chybovali. Obávám se, že tohle je směr České republiky, a obávám se, že to je i budoucnost poslanců ANO. Vy budete označeni za ty, kteří chybovali, a vítěz bude jenom jeden – Andrej Babiš. Tak jak už se to ukázalo v minulosti, a tento příběh to jen potvrzuje. Možná si to nechcete uvědomovat, možná neuvědomujete, ale evidentně si to už začínají uvědomovat občané České republiky, protože preference hnutí ANO prostě klesají. Ano, oni už to vidí, že se prostě stali jenom nástrojem k dosažení moci a ekonomických zájmů pana premiéra.

Já bych tady chtěl vyzvat vládu k tomu, aby pracovala s daty. A to s daty ne předvolebních průzkumů, ale s daty od odborníků, s daty, jakým způsobem je vytižena naše zdravotní péče, jakým způsobem jsou obsazena lůžka, jaký hrozí vývoj, a podle těchto dat rozhodovali. A ta data, aby také poskytli i občanům. Protože to, že neposkytují, působí tak, jako by občanům nedůvěřovali, a také to vyvolává různé spekulace, různé domněnky, různé deformace a podporuje šíření dezinformací. Prostě data je nutné poskytovat, protože vláda má svým lidem a svým občanům věřit. Nemá jim vládnout vrchnostensky s tím, že za ně rozhoduje a že jim velí, ale má rozhodovat v kooperaci s nimi, má rozhodovat, nést odpovědnost, ale zároveň vysvětlovat každý krok, který se děje. Pevně doufám, že se toto změní a občané se stanou partnery této vlády.

Měl bych otázku. Měl bych otázku, na pana ministra zdravotnictví. Pokud je nouzový stav tak potřebný a nutný, proč až od pondělí? Proč nenastává hned, proč tam necháváme ty dny? Je tedy jisté, že začne, nebo to ještě bude možná přehodnoceno? Na jak dlouho ta opatření, která tady zazněla – omezení počtu lidí na svatbách od poloviny října a tak dále – na jak dlouho jsou plánována? Kdy budou vzata zpět? Nebo se na to máme připravit jako na něco, co tady bude na příští měsíce a roky? Při jakém vývoji, při jakých číslech tato opatření budou zrušena a znovu se budeme vracet k normálnímu životu? To je pro mě hrozně důležité, protože zatím slyšíme, co bude zavedeno, ale ještě neslyšíme, za jakých podmínek to zase bude zrušeno. O to bych chtěl požádat pana ministra zdravotnictví.

A ještě bych měl jednu velkou prosbu. Jestli bych něco výrazného vytýkal, tak je to ten způsob komunikace. To, že se vystřelí, takový balonek vypustí, stylu zvažujeme, že budeme omezovat 10, 20, 30, možná od pondělí, možná od neděle, možná za měsíc, zvažujeme změny v otvíracích dobách... Prosím, prodiskutujte, opřete to o fakta, opřete to o data a přijďte s jasným sdělením. Taková ta vyhlášení, o čem uvažujeme, co bychom bývali mohli kdybychom, prostě jenom vytvářejí tu situaci totálně zmatečnou, nejasnou, nikdo už pořádně neví, co funguje, a pomalu hlavním informačním kanálem, z kterého se lidé dozvídají o tom, co vláda plánuje, jsou žluté trojúhelníky kolegy Feriho, za které mu děkuji.

Vládo, a zvláště pane ministře Prymulo, prosím o odpovědi na ty otázky. Proč až od pondělí, když je taková krize? Na jak dlouho a za jaké situace, za jakých dat, za jakého vývoje se budeme zase vracet k normálu? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Než dám slovo dalšímu v pořadí s přednostním právem, panu poslanci Kalouskovi, a připraví se s přednostním právem pan předseda Michálek, přečtu omluvy. O omluvení nepřítomnosti prosí pan ministr zahraničí Tomáš Petříček dnes od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů a pan předseda vlády Andrej Babiš dnes od 10.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Můj předřečník pan poslanec Farský řekl s naprostou jistotou, že to rozhodnutí, které zvrátilo avizované rozhodnutí ministra zdravotnictví, rozhodli piaristé. Já si tak jist být nemohu. Myslím si, že se nikdo nedozvíme, zda to byli piaristé, nebo zda to byla kartářka s astrologem. Ale v každém případě to nebylo dobré rozhodnutí a plnou odpovědnost za něj nese pan premiér.

Vystoupil jsem z jiného důvodu. Jenom bych chtěl krátce reagovat na pana ministra Prymulo, který tady ještě v tom vystoupení před schválením programu řekl, že nechce interferovat s ekonomikou. No, ono se to úplně stoprocentně nepodaří. Zdůrazňuji, že ta rozhodnutí nekritizují, že chci věřit, že jsou správná a opravdu pomohou snížit reprodukční číslo. Nicméně ono uzavření restaurací v deset hodin prostě má své ekonomické dopady, zejména tedy do ekonomik těch provozů. A zákaz muzikálů, oper, a předpokládám tedy i koncertů sborového zpěvu, prostě má svůj ekonomický dopad také. A tady zejména na živnostníky, osoby samostatně výdělečně činné, v daném oboru.

Já využívám této příležitosti, abych na vládu znovu apeloval, aby zvážila aktivaci třetího časového období kompenzačního bonusu, které může aktivovat pro období od 9. června do 31. srpna. Po naprosto mrtvém létě, kdy osoby samostatně výdělečně činné byly v podstatě bez příjmů, je tohle další náraz, další znemožnění příslušným osobám samostatně výdělečně činným v živé kultuře, aby se k těm příjmům dostaly. Ti lidé jsou na hranici vážných existenčních problémů. Netvrdím, že ten kompenzační bonus je samospasitelný, ale přece jenom by to bylo 25 tisíc velmi, velmi rychle vyplacených, a myslím si, že tohle jsou přesně ty důvody, pro které Poslanecká sněmovna schvalovala bezprecedentně obří deficit. A jestli si někdo v tuhle chvíli opravdu zaslouží rychlou pomoc, tak jsou to lidé, kteří mají vysokou kompetenci, ale jsou natolik úzkoprofilováni, že zakážeme-li jim vystupovat, tak jsou v podstatě bez příjmů.

Tak si dovoluji ještě jednou na vládu apelovat. Když se o tom hlasovalo v Poslanecké sněmovně, neprošlo to o pouhé tři hlasy. Je to stejně jenom doporučení, protože o tom může vláda rozhodnout jenom svým nařízením, takže to je v kompetenci vlády. A já bych chtěl vládu požádat, aby to opravdu udělala. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Dalším v pořadí s přednostním právem je pan předseda Michálek, kterému tímto dávám slovo. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, předně bych chtěl poděkovat panu ministrovi, že přišel na jednání Poslanecké sněmovny k této zásadní věci, poblahopřát mu ke jmenování do funkce a popřát mu, aby se mu v ní dařilo a aby udělal dobrou práci pro občany České republiky.

Pokud jde o ten zájem, tak ten máme určitě všichni společný, to znamená snížit reprodukční číslo a nevypínat společnost. To je věc, kterou my také prosazujeme. Ostatně už 18. 9. jsme vyzvali vládu, když jsme přerušili jednání této Poslanecké sněmovny, aby věc urgentně řešila. Nicméně způsob, kterým k tomu vláda přistoupila, podle mě není úplně odpovídající urgenci té věci. My jsme na náš podnět ze dne 18. 9. dostali reakci, kterou jsme obdrželi 29. září 2020, ve které nám vláda sděluje, že náš podnět byl postoupen Ministerstvu zdravotnictví k vyřízení. To znamená, nějakých jedenáct dnů trvalo, jenom než se ty podněty přesunuly na jiný úřad, který je má vyřizovat.

Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana ministra tím, že bych předně ocenil, že Ministerstvo zdravotnictví zpracovalo typový plán epidemie pro respirační onemocnění. Chtěl bych připomenout, že to byla tato Poslanecká sněmovna, která dne 4. června na návrh opozice schválila, že se má takový typový plán zpracovat, a jde o dokument, který má v podstatě navazovat na aktualizaci plánů ke zvládnutí pandemie. Na Slovensku podobný materiál aktualizovali během prázdnin. Jsem rád, že i nám se to podařilo.

Za druhé bych chtěl ocenit, že pan ministr ve svých nových opatřeních využívá pandemický semafor a že tam, kde to je rozumné, je obsažena vazba na stupně pandemického semaforu. Zatím si myslím, že se to dosud nevyužívalo dostatečně, čímž právě často vznikal chaos. Ideální by samozřejmě bylo, aby od počátku každý věděl, jaká opatření fungují ve kterém stupni a aby stav na pandemickém semaforu odrážel naše nejlepší přesvědčení o projekci budoucího vývoje v daném regionu tak, aby ten semafor varoval před situací do budoucna a preventivně přijímal opatření, aby nedocházelo ke zhoršování dané situace.

Nyní bych chtěl přistoupit k několika dotazům na pana ministra a využít tak příležitost, že je s námi dnes v Poslanecké sněmovně.

Za prvé jsem se chtěl zeptat i v návaznosti na naše podněty, které jsme zaslali 18. 9., jestli vláda předtím, než přistupuje k nouzovému stavu, připravila nějaká opatření, řekněme pozitivní motivace, pro to, aby přitáhla mediky nebo další osoby do systému testování, případně trasování, tak aby byl posílen a zvládl budoucí hrozby vyčerpání kapacit příslušných systémů. Myslím si, že předtím, než se přistupuje k nouzovému stavu a pracovní povinnosti, by měly být vyčerpány jiné nástroje, například finanční motivace. Tím nechci jaksi kritizovat rozhodnutí o vyhlášení nouzového stavu, protože my jsme už toho 18. 9. uvedli, že vláda by měla přijmout akční opatření, a že pokud to bude z legislativního, právního hlediska potřeba, tak může přistoupit i k tomu, že vyhlásí některý krizový stav.

Druhý dotaz se týká fungování kroužků ve školách, jakým způsobem se s tím vláda vypořádá, protože přece jenom je to věc, která zajímá rodiče, a v některých případech ten počet osob je vyšší, než je hranice stanovená na deset osob ve vnitřních prostorech.

Třetí dotaz se týká komunikace. Chtěl jsem se zeptat, vážený pane ministře, jestli by bylo možné nastavit komunikaci tak, aby opozice mohla předávat svoje podněty pokud možno rychlým způsobem, neformálním způsobem. Předseda vlády sliboval opozici, že bude mít zástupce v krizovém štábu. To se nezrealizovalo, byli tam pouze neformálně přizváni, nebyli členové krizového štábu. Tady chci říct, že není možné házet všechny strany do jednoho pytle. Opravdu naši zástupci nejsou žádní popírači roušek, jak jsou politicky nálepkováni, ale měli jsme tam ekonomického experta pana docenta Matějku, který si myslím, že svým vhladem přispěl k tomu, aby se přijala některá vhodná ekonomická opatření. Myslím si, že ta komunikace v krizové době, kdy je potřeba reagovat v řádu dnů, se opravdu musí zrychlit, protože není možné, aby se podněty k řešení této naléhavé situace vyřizovaly tak, že za jedenáct dnů se přepoše e-mail. My jsme na to samozřejmě upozorňovali i neformálně telefonicky, taky máme číslo na mobil.

Pokud jde o další dotaz, vysoké školy, myslím si, že v tomto ohledu se přistoupilo k opatřením, která zásadním způsobem poškozují studenty vysokých škol tím, že je v podstatě úplně zavírají, a myslím si, jak jsem o tom mluvil na začátku, že bychom měli sledovat princip, že nechceme vypínat společnost, nechceme ji vypínat ani v oblasti vysokých škol a naopak chceme nacházet způsoby, které při zachování činnosti vysokých škol sniží epidemiologické riziko, to znamená umožnit výuku v nějakých menších skupinách, kde dojde k významnému poklesu hrozby šíření nákazy mezi studenty, ale přece jenom pokud přistoupíme už k tomu, že výuka bude probíhat distančně a výjimky budou stanoveny pouze pro zkoušky a případně praktickou výuku, tak to je velký zásah do standardního fungování vysokých škol, který skutečně může vést k tomu, že potom se u studentů bude muset výuka prodlužovat, a naopak, pokud budou pořád v uvozovkách zavření doma a budou si to muset nastudovat všechno z knížek, tak si nejsem jist, že ta situace bude dobrá pro jejich vzdělávání. Myslím si, že tady je lepší alternativa, že by se využily menší skupiny, u kterých to epidemiologické riziko není tak velké, a nebude docházet k vypínání společnosti.

Můj pátý dotaz se týká svateb, o kterých jste mluvil, s tím, že jste uvedl, že režim třiceti osob se bude aktivovat už od 19. října, tedy až od 19. října, to znamená, že to je v podstatě za delší dobu než nějakých čtrnáct dnů. A vyplývá z toho, že ten nouzový stav, který je potřebný k regulaci tohoto režimu, bude trvat poměrně dlouhou dobu. Čili tam jsem se chtěl zeptat, na jak dlouhou dobu se počítá s tím omezením, jak dlouho ten nouzový stav bude trvat, aby se tato opatření udržela. Což souvisí i s tím dotazem, který tady zazněl od předřečníka kolegy Farského, a to při současné prognóze dopadu epidemiologických opatření. Na to rovnou navážu, protože bych se rád za opozici zeptal a požádal o to, jestli byste nám mohli poskytnout ty materiály, ze kterých vycházíte, pokud jde o nějaké doklady epidemiologického dopadu navrhovaných opatření. Nejde nám samozřejmě o to, aby to bylo nějak rigorózně, řekněme, v PReview časopisech a podobně, což je možné pouze v některých

případech. Nicméně rádi bychom znali aspoň nějakou orientační tabulku, ve které ministerstvo vyčísluje faktory epidemiologické hodnoty versus ekonomického dopadu, tak aby mohlo rozhodnout, která opatření jsou z hlediska nákladovosti pro společnost výhodná.

Další dotaz se týká jednoho z našich dalších podnětů, a to logistické podpory k zajištění zdravotnického materiálu pro český zdravotnický systém, pro sociální zařízení v krajích a podobně. Protože při poslední aktivaci nouzového stavu jsme se dostali do situace, že jsme byli v podstatě vázáni na pořízení zdravotnického materiálu z Čínské lidové republiky prostřednictvím velkých zakázek, tak jsem se chtěl zeptat, jestli je zpracován na Ministerstvu vnitra nebo pod Ústředním krizovým štábem systém tak, aby se mohli systému veřejných zakázek účastnit i čeští dodavatelé, aby tam byl prostě systém, ve kterém ministerstvo bude mít dlouhodobé nebo nějaké rámcové vztahy i s českými dodavatelskými firmami a bude moci zajistit zdravotnický materiál, pokud by se situace třeba i výrazně zhoršila za podmínek daných nouzovým stavem.

Předposlední dotaz, který bych rád položil, je, jestli v rámci zpracování typového plánu epidemie respiračních onemocnění se taky analyzovaly nejvýznamnější příčiny, kvůli kterým došlo k nečinnosti za tu dobu zejména kolem prázdnin, to znamená to, co už tady v Poslanecké sněmovně zaznělo několikrát, proč nebyla svolávána epidemiologická komise a tak dále, abychom se nedostali opět do situace, že se na nějaké, řekněme, formální záležitosti zadrhnou tak důležité věci, jako je činnost epidemiologické komise nebo Ústředního krizového štábu nebo vyřizování nebo zpracovávání podnětů opozice.

Myslím si, že máme velkou příležitost se poučit. My jsme vlastně přišli s plánem Budoucnost řešíme teď v dubnu tohoto roku, kde jsme předvíдали druhou vlnu, která přijde na podzim. Tehdy nás pan premiér odbyl, že strašíme. Ale mnohem užitečnější by bylo, kdyby se zasadil o velmi aktivní postoj a přípravu na tu druhou vlnu. A jsem rád, že v podstatě i z vašeho postoje jako ministra zdravotnictví vyplývá, že ta otázka skutečně byla relevantní a že je potřeba se jí zabývat a je potřeba ji řešit akčně.

To, co teď bude důležité, je, abychom nešli dlouhodobě z extrému do extrému, že na jednu stranu bude vláda dlouhou dobu nečinná, zejména jako třeba byla o prázdninách, a potom se dostaneme zase do extrémního stavu, kdy budeme zakazovat všechny akce nad deset osob ve vnitřních prostorách. To je samozřejmě druhý extrém, který teď bohužel, a já s vámi souhlasím, může být potřeba kvůli tomu, že se některé věci zanedbaly a došlo to do té situace, že máme takový počet nových nakažených, jaký máme. Nicméně z dlouhodobého hlediska tento přístup takzvanou šokovou terapií si myslím, že by měl být nahrazen řádným plánováním, aby v tom byl skutečně větší systém.

Takže bych chtěl poděkovat za váš věcný přístup, za to, že jste přišel sem do Poslanecké sněmovny, a poprosit, jestli byste mohl objasnit některé ty okruhy, o kterých jsem hovořil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Marek Výborný. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pane ministře školství, kolegyně, kolegové, rád bych se vyjádřil k tomuto bodu v několika ohledech. Dovolte mi nejprve tedy poděkovat panu ministrovi za to, že přišel do této Sněmovny a zcela bez nějakých emocí popsal tu situaci a opatření, se kterými přichází. Za to mu děkuji a přeji také, jak už to říkali kolegové, vše dobré, hodně sil a energie do práce, protože vím, že to není lehké, není to jednoduché.

Dovolte mi ale zmínit nejprve jednu věc, která vůbec nejde na vrub nového pana ministra, a to se týká de facto té přípravy krizové legislativy právě na tento podzim, na tu už na jaře mnohými předpokládanou druhou vlnu pandemie COVID-19. Byl jsem to já, který tady v červnu a v červenci apeloval na vládu a upozorňoval, že nelze tyto věci podcenit. Bohužel nezbývá mi dnes než říct, že došlo na má slova. Vláda zde už v květnu předložila prostřednictvím ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha zvláštní zákon, kterým jsme se měli připravit právě na podzim, protože to byl zákon omezený rokem 2020, ten takzvaný COVID 2020 pro případ té druhé pandemie. A ten zákon tady dodnes leží, protože vláda tu myšlenku opustila a neměla vůbec žádnou vůli ten zákon projednávat. Ten návrh nebyl dokonalý. Chyběly tam například pojistky ze strany právě Parlamentu, Poslanecké sněmovny. Ale já jsem k tomu měl připravené pozměňovací návrhy. Jsou uloženy v systému. A kdyby ten zákon byl projednán, jak původně vláda zamýšlela v tom květnu, pan ministr by dneska měl v ruce možnosti, které by mohly znamenat třeba i to, že by v některých věcech nebylo potřeba vyhlašovat nouzový stav. Bohužel tomu dnes tak není.

Již tady několikrát byl zmiňován ten návrh novely ústavního zákona o bezpečnosti státu. No tak ta situace je taková, že s touto tezí přišel právě v reakci na tento zvláštní zákon COVID 2020 ministr vnitra Hamáček. Ano, samozřejmě ústavní zákon o bezpečnosti státu je nutné novelizovat právě v kontextu toho, že ty výzvy, které přicházejí s covidem, jsou zcela nové. Nicméně ten harmonogram, jak byl stanoven, bohužel už dnes není dodržen, protože ministr vnitra Jan Hamáček už na začátku září oznámil, že do konce září vláda návrh novely ústavního zákona projedná. Dneska je 30. září a není mi známo, že by se tak stalo. A on to tady říkal myslím pan místopředseda Okamura, že jsme ten návrh, který teď leží, ještě před jednáním vlády, tak jsme ho probírali na naší poslanecké komisi – stále komisi pro Ústavu. To je sice pravda. Nicméně, a to je potřeba zdůraznit, není to jenom o tom obecném, protože ten návrh je do značné míry obecný, ani nelze nic moc očekávat od návrhu ústavního zákona, nebo novely ústavního zákona.

Tady je ale klíčová jiná věc. Tady je klíčová navazující novela krizového zákona. To je v zásadě ten prováděcí předpis. A tu jsme nikdo neviděli. Tu jsme nikdo neviděli. A také představa – a proto si myslím, že ta debata dnes je tady zbytečná. A já tímto skončím, pokud jde o tuto věc, protože to samozřejmě nepomůže řešit teď tu aktuální situaci. Ústavu tady nezměníme ve stavu legislativní nouze. Ústavu tady nezměníme v režimu § 90. To prostě není možné. A proto ta debata v tomto smyslu je zbytečná. Ten čas na přípravu krizové legislativy pro druhou vlnu pandemie jsme bohužel promeškali v květnu, červnu a červenci. Proto nezbývá teď nic jiného, než jít cestou, kterou vláda navrhuje.

Já tady určitě nepřicházím popírat potřebu vyhlášení nouzového stavu, protože skutečně si tady všichni vzpomeňme i na rozhodnutí soudu. Jsou určitá opatření, která nelze provádět v režimu pouze nařízení ministra zdravotnictví. Musí o tom rozhodovat celá vláda. Musí být případně opřena o nouzový stav samotný. Čili toto si myslím, že je v pořádku. A jenom bych velmi apeloval, a byl bych rád, kdyby se k tomu pan ministr i vyjádřil, aby vláda při vyhlášení nouzového stavu skutečně pamatovala na to, že je potřeba tam zdůvodnit nebo popsat ty mantinely, kam až vláda zamýšlí jít ve specifikaci omezování lidských práv a svobod a za jakým účelem, co je tím účelem omezení těch konkrétních práv a svobod občanů České republiky. Takže tolik, řekněme, k té krizové legislativě.

Potom mi dovoluňte několik poznámek, ono tady zaznívalo, a prosím také, aby na to případně reagoval pan ministr. Je potřeba razantním způsobem zlepšit tu komunikaci. Slova jako zatím, možná, buď ve středu, nebo v pátek, pak je z toho pondělí, a nevíme, jestli to opravdu bude pondělí, tak to prosím skutečně není, a ne vůči nám poslancům, ale vůči veřejnosti, vůči občanům České republiky, vůči rodičům, vůči učitelům, vůči zdravotníkům, vůči těm, kteří třeba chystají právě ty svatby a podobně, tak je potřeba být konkrétní. Jsem rád, že se to zlepšuje, protože pan ministr tady už leccos před několika minutami upřesnil, takže už to začíná nabývat jistých jasných kontur, jaká ta opatření bude Ministerstvo zdravotnictví potažmo vláda navrhovat. Ale já bych chtěl velmi poprosit, aby ta komunikace skutečně byla jasná, včasná a přesná, protože jediné tak budeme schopni všichni společně bez ohledu na to, jestli se jedná o vládu, nebo opozici, dokázat apelovat vůči veřejnosti, aby ta opatření skutečně byla také respektována a dodržována.

A v posledním bodu mi dovoluňte se dotknout trochu obšírněji oblasti, která je podle mě zcela zásadní, a to je školství a vzdělávání. K tomu nakonec bude směřovat i ta má přihláška do podrobné rozpravy. Jsem přesvědčen o tom, a říkal jsem to už v průběhu léta, že musíme udělat maximum pro to, abychom udrželi pokud možno prezenční formu výuky. Distanční výuka je vždy pouze náhradou výuky prezenční. Vždycky to tak bylo, je a bude. A musíme pro to udělat maximum.

Velmi bych požádal pana ministra zdravotnictví i pana ministra školství, aby se podařilo nastavit i ten systém komunikace opatření, která se v oblasti školství objevují a která nejsou vždycky úplně synchronizována, a nepovažují to za šťastné – za šťastné vůči zřizovatelům, vůči ředitelům škol a školských zařízení i vůči veřejnosti, rodičům, žákům a studentům.

V návrhu usnesení, které jsme připravili společně s kolegou Martinem Baxou a s poslaneckým klubem ODS a KDU-ČSL, budeme navrhovat apel nebo výzvu na vládu ČR právě směrem k tomu zlepšení komunikace a koordinaci opatření směrem ke školám a školským zařízením. I z té zkušenosti posledních týdnů, možná měsíců jsme přesvědčeni o tom, že nazrála doba na to, aby tady byla zřízena – a já vím, že to může být napadáno, že opět zřídíme nějakou komisi nebo pracovní skupinu nebo něco podobného, ale vezměte si, školy, školství, vzdělávání, to skutečně není oblast, která by měla být popelkou. Proto jsem přesvědčen o tom, bez potřeby nějaké formalizace, že by tady měla existovat pracovní skupina, kde bude ministr zdravotnictví, ministr školství, kde budou zástupci odborné veřejnosti, tedy České konference rektorů, Asociace ředitelů základních škol, gymnázií, CZESHa atd., to

samozřejmě je na nějaké debatě, a na bázi nebo na půdě této pracovní skupiny by měla být prodiskutována opatření, která budou nějakým způsobem směřovat směrem ke školám, k žákům a studentům, a teprve po této debatě a po politické debatě ministra školství a ministra zdravotnictví by ta opatření měla být prezentována veřejnosti. Ne dříve, protože to bohužel způsobuje ten chaos, kterého jsme svědky, kterého jsme svědky v posledních dnech. Na mě se obrací učitelé, ředitelé škol, různých typů škol s dotazy, jak to bude a proč to tak bude a na základě čeho.

A to je další věc, která si myslím, že je velmi důležitá, a poprosím pana ministra zdravotnictví, aby ještě rozvedl to, co tady říkal, protože to, že samozřejmě nářez covidu se objevuje ve větší míře na středních školách, je pravda, ale já se ptám, zda ti studenti se skutečně nakazili ve školách, nebo zda ta nářez virem COVID-19 pochází úplně odjinud, z těch nákupních center, kin, volnočasových aktivit a podobně. Protože to přece je také velmi důležité a i toto by mělo hrát roli. Myslím, že lze z toho trasování ta data vytáhnout a předložit je, dát je k dispozici. Pokud se skutečně ukáže, že ty trusty (klastry?) jsou v těch středních školách a ne někde mimo při těch volnočasových aktivitách, tak pak ano, tak pojďme potom cestou pokud možno tedy lokálního a pokud možno dočasného uzavření středních škol. Tady já vítám i to použití semaforu směrem k omezení výuky na středních školách, to si myslím, že je v pořádku, ale bylo by dobře, aby všechna ta rozhodnutí, i to, které je chystáno od pondělí, byla skutečně podložena jasnými daty.

Mimochodem, objevují se studie, které nepovažují úplně za studie fakeové, a bylo by dobré, kdyby se k nim pan ministr vyjádřil, jestli je skutečně pravdou to, že to číslo R, to reprodukční číslo R, vlastně bude minimálně sníženo v případě uzavření středních škol, že to na to nemá vliv zásadní. Jestli je to tak, není to tak. Pojďme skutečně ta data a ty informace dát jasně na stůl a podle toho potom je potřeba se rozhodovat. Jedině tak jsme přesvědčeni o tom, že potom ta komunikace směrem k veřejnosti bude včasná, jasná, srozumitelná, a pokud možno tedy koordinovaná, jak jsem říkal, mezi těmi oběma rezorty.

Dále bych chtěl, a to je výzva nebo apel k panu ministrovi školství. Vzhledem k situaci, jaká je, a k té snaze, a vím, že pan ministr to opakovaně deklaroval, snaze udržet tu prezenční výuku co nejdéle, jestli a v jaké fázi je distribuce respirátorů FFP2 na střední, případně na základní školy, samozřejmě v jakém množství také, protože si musíme uvědomit, že ten počet učitelů není malý a ten samotný respirátor je pro jednoho učitele na jeden den. Čili ty věci je potřeba řešit i v nějakém dlouhodobém kontextu. Nakonec i z těch slov pana ministra zdravotnictví já si zdaleka nejsem jist, že za 14 dní situace bude jiná a bude možné to uzavření středních škol zrušit.

Potom konkrétně, a to je věc právě, která by měl být podnětem pro nějakou tu pracovní skupinu, a velmi bych apeloval a poprosím o vyjádření pana ministra školství, zda je řešena otázka praktické výuky na odborných školách. To si myslím, že je obrovský problém, protože tu praktickou výuku prostě distančně nelze vést, ten soustruh většinou doma v kuchyni nikdo nemá, a mohl bych takhle pokračovat dál a dál. A je potřeba diverzifikovat – čtvrté ročníky, maturitní ročníky, příprava k praktické maturitní zkoušce. Ti žáci ve třetíku už na jaře byli tři měsíce úplně mimo. Nedostali se do těch laboratoří, nedostali se do dílen k těm strojům, a teď se připravují na maturitní zkoušku a teď je vypneme na 14 dní. Já se obávám, že to bude

podstatně děle, a tyto věci je potřeba také zohledňovat. Možná víc než u prvních ročníků, protože ty už v té škole měsíc jsou a nějakým způsobem už se na tu školu adaptovaly.

A na závěr bych ještě poprosil vzít v potaz jednu věc. Nemáme pouze mateřské, základní, střední a vysoké školy, máme také zájmové umělecké vzdělávání a tam těch problémů je také celá řada a bylo by dobré, aby Ministerstvo zdravotnictví, potažmo Ministerstvo školství při těch opatřeních pamatovalo s nějakými metodickými pokyny i na ty školy, které patří do té oblasti, řekněme, zájmového, nejenom uměleckého vzdělávání.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. V podrobné rozpravě potom načtu to usnesení, které navrhuje s kolegou Martinem Baxou, kde ty věci, o kterých jsem teď hovořil, jsou podrobně popsány, nikoliv jako úkolování nebo peskování ministra školství nebo ministra zdravotnictví, ale jako výzva, apel k tomu, aby se situace v oblasti vzdělávání zlepšila, aby byla udržitelná a abychom se dokázali přes tu druhou vlnu pandemie COVID-19 i v oblasti školství přenést.

Dovolte mi také poděkovat všem učitelům, ředitelům, rodičům, protože to nemají jednoduché v této situaci, a bohužel tady je potřeba říci, nebudou to mít jednoduché ani v příštích dnech, ale já jim děkuji za to, jakým způsobem pracují a nasazují se pro žáky a studenty našich škol. Díky moc.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Martin Baxa v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobré ještě před předpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych komentoval situaci, která v současné době panuje v oblasti školství v souvislosti se zamyšleným vyhlášením nouzového stavu, a také se ještě zastavil u dvou bodů, které jsou spojeny s oblastí kultury.

Dámy a pánové, myslím si, že na základě toho, co zde prezentoval pan ministr Prymula, a toho, co se v současné době děje, je zapotřebí v oblasti vzdělávání dávat jasné skutečnosti, dávat na stůl jasná fakta, mluvit otevřeně a předvídavě o tom, co se bude dít, protože ať je to jakkoliv, tak oblast školství, vzdělávání se týká fakticky každého, jedná se o více než milion žáků, kteří navštěvují základní a střední školy v České republice, jedná se o studenty vysokých škol, samozřejmě se jedná o rodiče, jedná se o učitele, ředitele škol, je to prostě oblast, která je v současné době naprosto zásadní, a informace o tom, co se bude dít, by měly být zcela jasné.

Já se nechci vracet až někam do srpna, do debaty o zavádění roušek v základních školách, to už nějakým způsobem překonáno bylo, ale bohužel mám pocit, že ani v současné době ty informace nejsou zcela jasné, a řekneme-li, že je naší prioritou, což pevně věřím, že je, aby vzdělávání se udrželo jednak co nejdéle v prezenční formě a jednak aby v případě, kdy dojde k přepnutí distanční formy, fungovalo dobře, tak se musejí přijmout úplně konkrétní a jasná opatření na základě jasných faktů.

V tuto chvíli máme na stole návrh prezentovaný panem ministrem Prymulou, který směřuje k tomu, že dojde na čtrnáct dní k vypnutí prezenční výuky na středních školách. A já mám v té souvislosti hned dva otazníky nebo dvě připomínky. První je to odůvodnění toho kroku.

Pan ministr Plaga v sobotu na Twitteru informoval o tom, že dle studie Centra pro modelování biologických a společenských procesů by došlo při uzavření středních škol jen k minimálnímu snížení reprodukčního čísla, zhruba o 1,4 až 2,3 procenta, takže by to reprodukční číslo se snížilo z 1,3 až 1,28, je to fakticky citace tweetu pana ministra, a děkoval za tu studii v tom smyslu, že je to vlastně argument pro to, aby se střední školy uzavírat neměly. Na straně druhé tedy teď je toto oznámení s tím, že pan ministr Prymula mluví o navázání na ten tzv. semafor. Pokud ale, pane ministře, budeme ten semafor brát vážně, tak když se podíváme na to platné znění, která já jsem si ještě včera našel na stránkách Ministerstva zdravotnictví, abych si jej znovu ověřil, tak tam je prostě napsáno, že přechodná distanční výuka nastává v okamžiku, kdy se ten příslušný region nebo okres přepne na červenou barvu, zatímco vy chcete rozhodnout o tom, že se střední školy vypnou v regionech, které mají už barvu oranžovou.

Budu rád, když nějakým způsobem tady zazní vysvětlení, jak co se týká toho reprodukčního čísla, tak co se týká použití toho semaforu. Ale ani jeden z těchto faktů ve mně nevyvolává jistotu o tom, že se rozhoduje na základě úplně konkrétních, jasných čísel a jasných faktů. V oblasti vzdělávání na to máme jednoznačně nárok. Takže opravdu tedy platí, že v oranžové už se vypíná, nebo nevypíná, když semafor říká, že se na distanční výuku přechází až v červené barvě, a opravdu tedy platí, že reprodukční číslo se snižuje, nebo nesnižuje, když je to použito jako velký argument pro uzavření středních škol?

Vedle toho chci upozornit na jednu věc, a to tu, že je zapotřebí, aby informace o tom, co konkrétně bude znamenat vypnutí v tomto případě tedy středních škol, byly rozeslány na všechny typy škol a školských zařízení, protože ta diskuse se ve veřejném prostoru často zužuje na školy samotné, nicméně nejedná se jenom o tu docházku do školy jako takovou, jedná se o zajištění praktické výuky v některých typech středních škol, o tom už tady bylo hovořeno. Ve chvíli, kdy se tato informace objevila nebo kdy se začalo spekulovat, já jsem začal dostávat dotazy, které se týkají třeba zajištění chodu dětských domovů, kde zatím v tuto chvíli nevíme, jaká bude situace.

A velmi specifická záležitost se také týká vysokých škol, kde, jestli jsem to dobře pochopil, zatím nehovoříme o nějakém plošném opatření, nicméně došlo vlastně k několika, řekněme, regionálním zásahům do fungování vysokých škol. Vyjadřoval se k tomu rektor Západočeské univerzity, kde na základě mimořádného opatření krajské hygienické stanice došlo u nás v Plzni k vypnutí distanční výuky na Západočeské univerzitě, a jsou to přitom opatření, která mají velmi závažné dopady do činnosti těchto vzdělávacích institucí.

Já jsem v reakci na tyto často protichůdné a nejasné informace v pátek 25. září oslovil dopisem jak pana ministra Plagu, tak pana ministra Prymulu a požádal jsem je o to, aby byl zřízen mezikolový krizový tým pro vzdělávání, je to podle mého názoru

v tuto chvíli nezbytná záležitost, a navrhl jsem oběma pánům ministrům, aby tento tým byl tvořen zástupci obou ministerstev, aby v něm byli odborníci epidemiologové a aby především v tomto týmu byli zástupci všech druhů škol a školských zařízení – záměrně používám tuto terminologii školského zákona. To znamená, aby jakékoliv restrikce v oblasti školství byly prodiskutovány s těmi, kteří je musejí uvést v život, ať už se to týká samotných škol, ale celé té škály školských zařízení, o kterých jsme hovořili, a kteří zůstávají někdy na okraji.

Také bych rád slyšel od pana ministra Prymuly zejména, i od pana ministra Plagy, zda tady takový tým plánují zřídit, ale také to, zda epidemiologická situace může směřovat k omezení výuky na základních školách. Protože v současné době, pokud se hovoří o tom, že se vývoj nevyvíjí dobře, že ta čísla rostou, že mohou být někde problémy s počtem nakažených v nemocnicích a tak dále, vytváří se dojem zhoršující se situace, nebo možná faktická data hovoří o tom, že se situace zhoršuje, tak jakékoliv omezení na základních školách by znamenalo ještě mnohem závažnější dopad, než který se týká středních škol, ať už je to druhý stupeň, nebo i první stupeň. Zde je to spojeno nejenom s tím vzděláváním, ale už tady také nastupuje otázka toho, jakým způsobem by se s tímto měli vyrovnat rodiče. A tady si myslím, že by měla v horizontu dnů, pokud ne přímo dnes, zaznívat jasná data o tom, zda směřujeme k nějakému omezení výuky na základních školách, či nikoli.

Chceme-li, dámy a pánové, aby oblast školství a vzdělávání obecně i v době silící koronavirové epidemie zůstala co nejdéle v tom co nejběžnějším režimu, tak si myslím, že určitě máme všichni právo, a zejména občané, rodiče, žáci, školy, vědět, jakým způsobem se situace bude vyvíjet. Stranou v tuto chvíli ponechávám to, co už tady zaznělo, že pozdní příprava vlády na tyto kroky, přehlacené krajské hygienické stanice, nemožnost vytrasovat všechny nakažené jenom tu situaci zhoršují.

Tolik tedy moje poznámky k oblasti školství a teď mi dovoluňte ještě dvě poznámky k oblasti kultury. Bohužel zde není pan ministr Zaorálek, ale věřím, že tyto informace slyší a bude na ně reagovat.

První věc, která se týká oblasti kultury, je to, co tady pan ministr Prymula právě oznámil, a to, co se týká omezení některých druhů živé produkce. Já jsem měl příležitost se v pondělí zúčastnit zahájení opravdu prestižního festivalu s mezinárodním renomé Janáčkovo Brno, kde po skvělé úvodní opeře Osud od Leoše Janáčka zazněla příznivá slovo o tom, zda festival snad bude moci proběhnout v závislosti na daných epidemiologických opatřeních. Nicméně vypadá to, pane ministře, tak, že vaše opatření povedou k tomu, že bude dramaticky postižena oblast hudebního divadla, oblast koncertů, oblast vážné hudby, symfonických sborů, a myslím si, že je to v současné době velice nepříznivá zpráva. A mělo by, pane ministře Prymulo, zaznít, zda opravdu vnímáme operní soubory a sbory, které se zabývají zpěvem, za tak vážné ohrožení, že takto zásadně narušíme jejich činnost. Já to považuji za věc, která je velmi tvrdým zásahem do této oblasti, na kterou – není to tentokrát už tedy ze dne na den – ale ve velmi krátké době bude mít těžké dopady.

Teď jsem mluvil o tom, co by mělo úplně aktuálně přijít, to se týká tedy omezení opery, muzikálů bez možnosti od pondělí tuto situaci nějak změnit, ale chtěl bych se vyjádřit i obecněji k situaci na hudební scéně. V současné době se vlastně spojili lidé,

kteří se pohybují na hudební scéně – vlastně už na jaře – do iniciativy, do založení České hudební obce a v současné době česká pobočka spolku Music Managers Forum velice aktivně vyvolala jednání, která by měla směřovat právě k panu ministrovi Zaorálkovi, k tomu, aby došlo k nějaké v tomto případě kompenzaci hudební scény.

Když jste, pane ministře Prymulo, hovořil o tom, že se budete snažit bránit interferenci mezi těmito opatřeními a ekonomikou, tak si pojdme říci ale, že v případě hudební koncertní scény toto rozhodně neplatí. Číslo, která uvádějí hudebníci, znějí tak, že se v této branži zaměstnává nebo pohybuje, působí v ní ekonomicky zhruba 130 tisíc lidí. Nejsou to zdaleka jenom ti, které vidíme na těch pódiích, ale především obrovské množství lidí, které je spojeno se zajištěním činnosti koncertů, hudebních klubů, a ten obrat se pohybuje v mnoha a mnoha miliardách korun.

Už na jaře utrpělo toto odvětví obrovské škody. Někákým způsobem měli naději, že se v létě situacelepší, a teď najednou s podzimem přichází další pohroma. Ta opatření, o kterých vy jste tady hovořil, vlastně v současné době znamenají úplně zastavení činnosti hudebních klubů, úplně zastavení koncertní činnosti. Mluvíme o čtrnácti dnech, ale upřímně řečeno nevěřím, že to se bude týkat jenom čtrnácti dnů, a (myslím), že ta doba bude trvat mnohem déle. Zástupci této branže si stěžují na to, že program COVID – Kultura je nastaven příliš byrokraticky, že nepokrývá všechno to, co by mělo jakýmkoliv způsobem jim pomoci, a koneckonců svědčí o tom i velmi... nebo relativně nízký počet žádostí k celkovému objemu těch 900 milionů, který v programu COVID – Kultura je.

Iniciativa hudebních klubů, ale obecně iniciativa aktérů, kteří působí v hudbě, v živé kultuře, v koncertním byznysu, v současné době apeluje na Ministerstvo kultury k tomu, aby došlo k nějaké kompenzaci jejich činnosti. Já na to velice apeluji. Velice na to apeluji, protože je otázkou, zda známé heslo "co Čech, to muzikant" bude ještě příští rok platit, pokud by mělo dojít k tak závažnému postižení celé toto sféry.

Můj apel tedy směřuje teď k nepřítomnému panu ministru Zaorálkovi, ale určitě budu chtít i na jednání výboru pro kulturu, aby se toto téma řešilo. To minulé jednání muselo být zrušeno kvůli mé preventivní karanténě, ale určitě se k tomu vrátíme, protože si myslím, že nám záleží i na tom, aby kultura fungovala nejen pro kulturu samotnou, ale i proto, aby se v ní udrželi ti, kteří jsou v ní zaměstnáni a kteří v ní dlouhou dobu působí.

Děkuji za pozornost a budu rád, když zde přítomný pan ministr Prymula i pan ministr Plaga budou reagovat na dotazy, které byly vznesené mnou i kolegou Markem Výborným. Chci jenom říct, že jsme společně připravili návrh usnesení, který bude přednesen v podrobné zprávě a který reflektuje to, co považují poslanecké kluby ODS a KDU-ČSL, a věřím, že nejen my, za důležité pro zajištění v oblasti vzdělávání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Taký vám děkuji. S přednostním právem vystoupí pan ministr školství Robert Plaga.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych rád reagoval na ty věci, které tady směřovaly do oblasti školství, do oblasti vzdělávání. Naprosto jednoznačně, a pevně věřím, že se na tom všichni shodneme, tou prioritou nejmenom nás v České republice, ale všech rozumných evropských zemí je zachovat v maximální možné míře prezenční vzdělávání jako to dominantní. Na tom se jednoznačně shodneme a všechny kroky k tomu i směřují.

Pokud tady zazněla hned od pana poslance Michálka v té debatě výtky k vysokým školám, tak tam je v tuto chvíli nastaven režim, který je o distančním vzdělávání. Nutno podotknout, že distanční vzdělávání, pokud se podíváte na Cambridge, Oxford atd., a de facto zrušení toho semestru, tak na vysokých školách jako typu škol, pokud si mám vybrat mezi základní – první, druhý stupeň, střední a vysoká, tak online vzdělávání, distanční vzdělávání, je na vysoké škole nejjednodušší. Tím neříkám, že je optimální, ale má nejmenší ztráty, co se týká toho vzdělávání a toho výkonu. Samozřejmě že jsou tam umožněny, protože to je nenahraditelná součást, laboratorní práce, praktické, tak jsou omezeny na 10–15členné skupiny, samozřejmě individuální návštěva knihoven a studoven tam stále je obsažena a bude obsažena i v těch následujících 14 dnech.

To, co je k řešení, tak chápu, že teď to intenzivní brzdění ze strany Ministerstva zdravotnictví na dobu 14 dnů je nutné, ale jsme si vědomi, ostatně tak jak upozorňuje Česká konference rektorů, že jsou zde první ročníky na vysokých školách, které v podstatě přecházejí ze standardního studia, které znají na základní a střední škole, do specifického vysokoškolského studia. To znamená, že nejspozději po těch 14 dnech tam musíme zapracovat tu problematiku prvních ročníků, které minimálně potřebují k těm organizačním věcem a vlastně k tomu úvodu do studia se na tu vysokou školu dostat. To znamená, máme to v patrnosti a po těchto 14 dnech jsme domluveni, že k tomuto kroku přistoupíme. Kdybych to měl parafrázovat, tak ten semestr bude zkrácený, ale tu osobní přítomnost studentů prvních ročníků se budeme snažit dostat co nejrychleji zpátky právě proto, aby mohli plnohodnotně začít studovat na vysoké škole, ať už ta kombinace prezenční a distanční formy bude jakákoli v následujícím období.

Co se týká regionálního školství v těch dalších příspěvcích, tak zcela jednoznačně jsme si vědomi, a vedli jsme o tom i debatu včera s panem ministrem zdravotnictví, že i v návaznosti na to jaro, protože jsme se poučili všichni, tak jak se posunuli učitelé, tak všichni z nás se posunuli v těch specifických aspektech, řešili jsme na školském výboru školy podle § 16 odst. 9, jejich specifičnost, ostatně to bylo v těch rozvolňujících scénářích, je proto logické, že nyní k zavření těchto škol, protože jsou specifické, je tam málo dětí, je problém jakákoli distanční výuka, tak omezeno není. Stejnou logikou jsme si vědomi, že další omezení praktického vyučování a praktické přípravy je kontraproduktivní a není vhodné. To znamená, v maximální možné míře stojí Ministerstvo školství za tím, a jsme v tom ve shodě s Ministerstvem zdravotnictví, že je potřeba zachovat praktickou výuku. Je po tom voláno ze středních škol a hlavně je to nesmírně důležité. Když si představíte, že některé ročníky měly výpadek z té praktické přípravy již na jaře, tak další výpadek by samozřejmě vedl ke znehodnocení studia jako takového. Takže zase věc, kterou řešíme, jsme si jí vědomi, a děkuji za to upozornění, ale poučili jsme se všichni a máme to v patrnosti.

Co se týká dalších kroků po těch 14 dnech. Na středních školách to není tolik o prvních ročnících, protože ten typ studia je stejný, jestli přecházíte z druhého stupně základní školy, nebo přecházíte na osmileté gymnázium, ten typ studia je stejný. To znamená, pokud něco ošetřovat, tak závěrečné ročníky, maturitní ročníky, závěrečné ročníky, které se musí dostat ve velmi krátké době po těch 14 dnech zpátky, za jakýchkoli okolností se musí dostat zpátky k intenzivní přípravě na ukončení svého studia. Další věc, ve které, předpokládám, že jsme ve shodě, a považujeme ji ve středním školství jako prioritní.

Dovolte mi, abych se částečně zastavil u té tolikrát propírané komunikace a třeba včerejší tiskové konference, kterou jsme měli s ministrem zdravotnictví, která z mého pohledu byla nesmírně důležitá. I když se řeklo, že konkrétní opatření budou komunikována ke školám dnes, tak je dobré si připomenout, protože v dnešní době to nefunguje tak, že dostanete od novinářů, a vy všichni to víte, klid na to, abyste věci věcně projednali. Jenom během dopoledne, kdy se novináři dozvěděli, že bude schůzka mezi mnou a ministrem zdravotnictví, tak minimálně devět štábů shánělo informace, kdy bude schůzka, jaké budou výstupy a jaké budou další věci. Mezitím v prostoru začaly běžet informace směrem ke školám, resp. že my se setkáváme, abychom od zítřka, tedy ode dneška, zavřeli školy, nebo od čtvrtka, že se to bude týkat mateřských a základních škol. To základní, proč jsme vystoupili a řekli jsme, proč střední školy až od pondělka, abychom uklidnili tu situaci, aby byl signál k těm školám. To, že jsme nešli do konkrétních opatření, když mají být představena dneska, ostatně teď jsou prezentována na půdě Sněmovny, tak je naprosto v pořádku. To znamená ano, máte pravdu, komunikačních nedorazů bylo určitě spousta, ale tento mezi ně nepatří.

Co se týká rozesílání věcí na školy, osvědčilo se nám v jarním období a komunikujeme jako Ministerstvo školství přímo do datových schránek těch škol s tím, že tam dostávají manuály. Podotýkám, jak na jaře, tak teď je dostaly v termínech, které jsme oznámili. Myslím si, že ta zpětná vazba je velmi dobrá. A každá úprava těch věcí, stejně jako toto mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví nebo jakékoli další opatření, které bude vyhlášeno na centrální úrovni, pokud bude nouzový stav, budeme distribuovat ředitelům do datových schránek tak, aby měli tu informaci konkrétní. Snažíme se k tomu dát i vysvětlení, nějaké metodické postupy, aby mohli dávat velmi rychle rodičům, kteří nečekají a ptají se rovnou, nějakou adekvátní odpověď. Ale nedokážu a neexistuje cesta, jak dostat tu informaci rychleji k těm ředitelům v nějakém předstihu, než ji tam dostanou dost často novináři. To znamená, hledáme ten balanc mezi tím, aby ta informace byla korektní, byla správná, byla na školách včas, maximálně ověřená, což je datová schránka. A samozřejmě to, že v médiích běhají určité dohady, tak nezbyvá, než je – třeba jako na včerejší tiskové konferenci – vyvracet. Tolik k vysvětlení věcí, které tady padly.

Jsem bytostně přesvědčen, že na jaře nám velmi dobře zafungovala komunikace přímo s politickými stranami. U zákonů, které jsem dával do Sněmovny, to předjednání a přímá linka na vás jako zástupce, na zástupce jednotlivých stran a hnutí, byla dobrá. Proto pokud tady přišel ten impuls a apel, já se vůbec nebráním a myslím si, že jsme ve shodě s panem ministrem zdravotnictví, nebráníme se tomu,

aby Ministerstvo školství složilo pracovní skupinu, nebo jak to nazveme, je úplně jedno. To znamená zjednodušeně, abychom byli v intenzivním kontaktu se zástupci jednotlivých politických stran na nějaké platformě s tím, že ta opatření v následujícím období jsem připraven diskutovat i za účasti Ministerstva zdravotnictví, vás a přízvaných kolegů z praxe, abychom skutečně si to mohli říct v relativně krátkém čase či předstihu a prokonzultovat to. Nesmírně důležité v tom jarním období bylo, že i vy jste nosili podněty z praxe. To neznamená, že vše, s čím tam přijdete, bude vypořádáno. Ale určitě není na škodu, abychom toto těleso aktivovali, protože na jaře, mám pocit, se tato přímá komunikace v té krizové době, v době nouzového stavu, velmi vyplatila. Takže tu rukavici zvedám a svolám to, resp. oslovím předsedy poslaneckých klubů, aby nominovali své zástupce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka, pan poslanec Bartoň.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Já poděkuji panu ministru školství, že zmínil i právě školy a třídy podle § 16 odst. 9, které jsou hodně kritické a jejich zavření by mělo hodně velké dopady zejména na rodiny těch žáků, které si mnohdy nevěděly i na jaře rady po několika měsících.

Ale ještě, pane ministře, jestli byste mohl odpovědět na otázku, kterou zde vznesli mí předřečníci, a to je platnost metodického materiálu, který jste poslal na školy a který na poslední straně obsahuje návaznost na semafor. Již před dvěma týdny i pan premiér tady chválil tento materiál, a jak je navázaný na semafor. Když pak přicházejí plošná opatření, tento metodický materiál nerespektují. Když to vezmu, je tam řečeno, jak budou zaváděna opatření typu roušky při oranžovém stavu, a než se to stačilo takto udělat, tak přišlo opatření plošné, které to zavedlo všude a jinak, než je to napsáno v tom materiálu. Tak jestli můžete říci, jestli je tento dokument ještě platný, jestli ho máme brát v potaz.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Prymula. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Roman Prymula: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já se pokusím rychle zodpovědět některé dotazy, které tady padly, protože se musím vzdát vzhledem k zasedání vlády a přípravě materiálů, které se tam musí schválit.

V podstatě na co bych tady chtěl reagovat, tak je to otázka načasování těch opatření, jak dlouho mají platit. Bylo tady opakovaně deklarováno, že tento jakoby silný balíček opatření by měl platit pouze 14 dnů, pak bude docházet k rozvolňování některých opatření tak, abychom byli schopni udržet číslo, na které se chceme dostat, a já věřím, tak jak se podařilo zareagovat teď na ten zlom od 1,59, že jsme se dostali na 1,24, že budeme schopni těmito opatřeními se dostat skutečně pod jedna.

Co se týká toho markeru, který hlavně bude rozhodovat o tom, jak se budeme pohybovat dál, tak to je opravdu reprodukční číslo a potřebujeme se dostat pod jedna.

Proč ta opatření jsou vyhlášována až od pondělí. Tak my je chceme vyhlášovat v jednom balíčku, abychom je neměli rozvrstvena po několika dnech, a z hlediska škol je jasné, že to musí být od pondělí. Takže proto to je synchronizováno na tento den.

Co se týká pozitivních motivací pro mediky dříve, než budeme využívat institut nouzového stavu a nějakých pracovních pohotovostí, tak medicí jsou velmi intenzivně do toho systému zapojeni už teď, mají za to finanční úhradu, pomáhají s těmi call centry, pomáhají v řadě různých míst, pomáhají na odběrových místech. A musím říci, že zapojení třeba vojenských mediků bylo enormní, a bohužel se to podepsalo na tom, že ne všichni stihli potom zkouškové období. Takže je nemůžeme zneužívat v podstatě dlouhodobě v tom systému, a proto to opatření tady je. To znamená, pozitivní motivace byla intenzivně využívána.

Ke kroužkům ve školách. My na to období těch 14 dnů chceme opravdu omezit veškeré aktivity, s tím ale, že budou družiny. Ty nechceme samozřejmě nějakým způsobem limitovat, protože to má dopady další.

Co se týká komunikace s opozicí, já se vůbec nebráním tomu, abychom se jednou za týden setkávali. Jsem ochoten vyčlenit nějaký čas a pravidelně se můžeme setkávat. Já vítám jakékoliv podněty, které budou racionální, protože to, co tady děláme, samozřejmě je možno vyhrát jedině za přispění všech, a pokud nebudou lidé respektovat ta opatření, která tady děláme, tak to je zbytečné, protože nic se nedá nařídit tak, aby to fungovalo. Je to na bázi toho, že tomu lidé musí věřit, a já doufám, že pochopíme všichni to, že když se nám to nepovede zastavit, tak tady budeme obtěžováni dalšími opatřeními poměrně dlouhou dobu. A ono je skutečně lepší se vrátit do nějakého režimu, který tady byl, dejme tomu, mezi květnem a červencem, ale za dodržování těch elementárních opatření. Tím nemyslím, že všude musíme nosit roušky, ale dodržovat sociální distanci atd.

Co se týká vysokých škol, tak to tady padlo, nebudu k tomu dále hovořit.

U svateb ten stav je vyhlášen v souvislosti s tím, že je nutné respektovat plány, které tam jsou. Tam je opravdu významný zájem veřejnosti, aby tady měli nějakou racionální strategii do budoucna, a tak jak nouzový stav skončí za měsíc, a já věřím, že ho skutečně nebude nutné prodlužovat, protože pokud bychom to během jednoho měsíce nesrazili dolů, tak by to rozhodně neúspěch byl, a potom se to samozřejmě vrátí zpátky do té podoby, v jaké to je v současné době.

Co se týká podkladů k rozhodování, tak není problém sdílet tato data. My jsme celý víkend komunikovali s našimi experty, kteří jsou na zahraničních univerzitách, s experty tady, abychom měli opravdu validní podklady. Takže jsou tady asi čtyři modely, které opravdu vycházejí z dat, která k dispozici jsou, jsou na tuzemských datech a jsou tam vidět vlivy, tak jak jednotlivá opatření jsou schopna modifikovat právě to R. Takže já takovou tabulku bez problémů jsem ochoten poskytnout.

Co se týká logistické podpory, to nechám na pana vicepremiéra Hamáčka.

Ten typový plán epidemie v podstatě reaguje na odborné záležitosti respiračních onemocnění plus jednotlivé provazby do logistiky, není tam analyzována nečinnost v době předtím, než ten plán vznikl.

Co se týká komunikace a podobně. Tady já jsem tady byl napadán, že jsem řekl, že to bude buď ve středu, nebo v pátek, ale já jsem řekl, že to vyhlásíme ve středu nebo v pátek, ne že to bude platit od středy nebo pátku. Vždycky ta opatření, která se týkají škol nebo nějakých dalších aktivit, se budou vyhlášovat k pondělku. Takže to možná bylo nepochopení, co já jsem tím vlastně chtěl naznačit.

A k té komunikaci. Ono je složité to, když to exaktně vyjádříte a vyhlásíte jeden den, a druhý den polovina národa začne tvrdit, že to je špatně, protože toto a protože toto. Ta opatření jsou venku a pak se musí modifikovat. Já jsem považoval za lepší určitou diskuzi, která se projikuje opravdu do celé řady nápadů, a v některých věcech jsme korigovali ten původní návrh, aby to mohlo vyjít v podobě, která bude akceptovaná.

Na druhou stranu chci říci, že je nereálné si myslet, že jsme schopni zastavit nebo oplošit tu epidemii a neudělat žádné opatření. Všichni volají po tom, že je dobře, že se to děje, ale jakmile se to dotkne jich konkrétně, tak potřebují výjimky. A tak to skutečně postavit nejde. My během těch 14 dnů se musíme omezit na opatření, kde těch výjimek bude pokud možno co nejméně.

K pracovní skupině. Já vůbec nic nenamítám, můžeme se takto dohodnout s panem ministrem Plagou a se všemi, kdo tam budou mít nějaké podnětné návrhy, tak těm skupinám já se určitě nebráním.

Co se týká středoškoláků, tak ono je velmi složité exaktně zjistit, kdy a kde se ten dotyčný jedinec nakazil. I když budeme hovořit o nás samých, tak v dnešní době, kdy potenciálních zdrojů v populaci je více, tak to není úplně jednoduché zjistit – nakazil jsem se přesně tam a tam. V době, kdy známe zdroje, tak to jde. Pokud je tady komunitní šíření, tak se velmi těžce dá říci, kde se ten konkrétní člověk nakazil, ale u těch středoškoláků máme poměrně jasné důkazy o tom, že v době, než začala školní docházka – ale podotýkám, že to také, ale to je zavádějící faktor, byly prázdniny, takže to jejich činění bylo jiné, než je v běžném školním roce – tak dříve než se zahájila školní docházka, tak tam zhruba dvě procenta této věkové kategorie byla pozitivních, teď jsme se dostali na osm devět procent a jdeme prudce nahoru. Takže je jasné, že ten vliv kontaktu tady je.

K té studii. Ta studie byla tady v tuzemských podmínkách. Liší se od některých studií zahraničních, ale já jsem s těmi lidmi, kteří tu studii dělali, hovořil během víkendu a v podstatě to číslo, které oni zveřejnili, které je opravdu v setinách procenta, se týká toho, že tam neberou v potaz žádné jiné faktory. To bylo možná masmédií trochu dezinterpretováno. Pokud se vezme celý balík, který souvisí s uzavřením těch škol, tak to číslo je podstatně větší, to znamená, vliv na reprodukční číslo je podstatně větší, ale pokud to je jenom tento izolovaný dopad na školu, tak skutečně bylo publikováno číslo, které je malé.

K mezirezortnímu krizovému týmu už jsem tady hovořil.

Takže to je zhruba z mé strany všechno. A já se omlouvám. Děkuji. Na shledanou.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Plaga.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Tak já si dovolím zareagovat. Podíval jsem se, že jsem zapomněl reagovat ještě na jednu poznámku, která se týkala respirátorů. A pak bych chtěl reagovat na tu poznámku, která se týkala manuálu, který šel do škol.

Ano, máte pravdu, ten manuál na poslední straně obsahuje semafor, a pokud tady z toho vystoupení pana poslance Bartoně by to mělo vypadat, že snad ten manuál je už neaktuální, tak je dobré si ho otevřít, podívat se na to, že tam jsou pokyny, co má škola udělat před začátkem školního roku, že tam jsou dobrá doporučení pro nastavení vzdáleného vzdělávání, což jsme ostatně teď ještě, jak jsme slíbili metodikou do konce září, tak jsme jej rozeslali školám. A je tam taková kouzelná větička, která říká, pokud ji teď rychle najdu (hledá v mobilním telefonu), že o konkrétním znění mimořádných opatření Ministerstvem zdravotnictví bude vedení školy informováno prostřednictvím datových schránek.

Ubezpečuji vás, že tak činíme. To znamená, pokud se teď budeme bavit o tom, že se změni podmínky, klidně i plošně, tak zase rozešleme informaci do datových schránek. Pokud – nemyslím si, že pan poslanec Bartoň neprolistoval celý ten manuál, nemá ho dobře přečtený. Takže ten manuál je užitečný, je platný. A pokud vám tam na konci vadí semafor, tak já vám říkám, že ta důležitá věta je, že mimořádná opatření, která budou vyhlášována Ministerstvem zdravotnictví, budou zohledňována, budeme je komunikovat ke školám, tak to činíme, chováme se podle toho manuálu. A ten manuál je stále platný. Pokud tam nefunguje v tuto chvíli semafor, protože přichází mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví pro oblast středního školství, tak i toto je ošetřeno v tom manuálu tou větou, kterou jsem já před chvílí četl. Takže to je na okraj k té jedné poznámce.

K té druhé poznámce. Respirátory. Ano, jsme dohodnutí s panem ministrem zdravotnictví, že budeme chtít, aby ze státních hmotných rezerv, resp. z těch zásob, které vláda má, byly uvolněny respirátory pro učitele – a nejenom pro pedagogické pracovníky, ale i pro nepedagogické pracovníky na našich školách. Bavíme se řádově o 250 tisících lidech, kteří v té soustavě fungují. A bavíme se o tom, že každý dostane z těch státních hmotných rezerv 10 respirátorů. K těm poznámkám, že to je málo, je to na 10 dnů: Mohl bych tady citovat, myslím, studii nebo věc, kterou říkal pan primátor Hřib, že se objevují studie o tom, že respirátory jsou recyklovatelné, pokud je v mikrovlnce dáte – a jsou to jako vědecké studie – pokud je dáte do mikrovlnky a nějakým způsobem je zbavíte té zátěže, bez toho, abyste je zničili.

Ale to není ta podstata. Podstata je taková – a prosím, teď opravdu si uvědomme tu věc. Ochranné pomůcky a vybavení škol jsou na bedrech zřizovatelů. Když se podíváte do školského zákona, co se má platit ze státního rozpočtu, z prostředků Ministerstva školství, tak to není tato položka. Já jsem velmi rád, že jako stát můžeme pomoci těmto školám, ale obce mají část ze svého rozpočtového určení daní dedikovanu na základě počtu žáků, které obsluhují ve svých školách. Pokud se bavíme v peněžním vyjádření roku 2019, tak 14,5 mld. korun z rozpočtového určení

dání bylo rozděleno na základě toho, že mají ty hlavičky, mají školáky. To jsou prostředky, které kdysi byly příspěvkem na provoz z Ministerstva financí, a tyto prostředky mají směřovat do škol.

Takže to, o čem se bavíme, respirátory, není, že stát má zabezpečit školám, které mají svého zřizovatele obec nebo kraj, všechny prostředky na jakoukoliv dobu. Ten, kdo to má – a já jsem rád, že jsem zaznamenal ty články, jak prostě obec nakoupila za 50 tisíc ochranné štíty a další věci. Skvělé, že se zhostily svých povinností, které ze zákona mají.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka – paní poslankyně Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Kolegové, kolegyně, já si myslím, že v případě učitelů, učitelek a dalších pedagogických pracovníků jsme povinni reagovat zejména na to, že skutečně z objektivních dat vyplývá, že jsou to právě oni, kteří jsou z hlediska povolání a profese v aktuální době nejvíce ohrožení, a také že tímto způsobem násobně se nám zvyšují počty covid pozitivních pedagogů.

Má to samozřejmě vliv na bezpečnost zdraví, toho nejcennějšího, co máme, dětí. Proto bych chtěla požádat, abychom našli shodu na tom, a poprosit vaším prostřednictvím, pane předsedající, pana ministra školství, aby co se týká toho konstatování, konstatování v manuálu, že učitelé i nadále nemají nárok na ochranné pomůcky, tak aby toto pan ministr školství upravil v tom smyslu, že má bezpochyby pravdu, že to je otázka zaměstnavatele, ale myslím si, že tento ministerský manuál a bezpochyby i ta vůle jeho je shodná s tím, co jsem tady řekla, a že tedy ochranné pomůcky nechť vyhodnocuje zaměstnavatel. A co se týká aktuální epidemiologické situace, i včetně toho, že učitelé a učitelky jsou nejvíce zasaženou profesí a povoláním, tak bychom to měli respektovat, ať tedy každý ten zaměstnavatel to vyhodnotí, zda to ochranná pomůcka je, nebo není. Ten manuál, pokud nebyl tedy změněn, já myslím, že nebyl změněn, opravdu říká, že i nadále se to za ochrannou pomůcku nepovažuje.

Takže já prosím pana ministra, a věřím, že máme v tomto společný cíl, aby alespoň v této části ten prostor vytvořil, protože samozřejmě nejsou všichni ředitelé osvědčení a zbytečně může se někdo odkazovat právě na tuto část, že se o ochrannou pomůcku nárokovou z hlediska zákoníku práce, nejedná. Děkuji za moji prosbu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pana ministra můžete prosit i napřímo. Pan ministr není poslanec, který v jednacím řádu... nemusíte ho oslovovat mým prostřednictvím.

Faktická poznámka – pan poslanec Baxa, poté pan poslanec Birke. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Pane ministře, nemohu nereagovat na tu poznámku ohledně toho, co je a co není povinností zřizovatelů. Já jenom chci předně poděkovat za to, že jste se rozhodli podpořit školy v pořízení výpočetní techniky. To si myslím, že je správné, byť se to netýká středních škol. Týkalo se to jenom základních škol. A několikrát jsem to veřejně zopakoval.

Ale nevedme tady, pane ministře, rozpravu o tom, co je a není zákonná povinnost, ve vazbě na to, když jako běžně interpretujeme školský zákon mimo nouzový stav a mimo mimořádná opatření, která se v současné době dělají. To je jasné, že my jako zřizovatelé zajišťujeme provoz škol, tak jak je nám dáno. Platíme topení, svícení, pořízování, investice, všechno atd. Ale pane ministře, pokud v současné době vláda, resp. Ministerstvo zdravotnictví, vyhláší tato razantní opatření, tak si prostě myslím, že je stát v tuto chvíli povinen, a nejen možná ve smyslu zákona, ale je prostě povinen těm zřizovatelům pomoci.

Plzeňské školy – máme 26 základních škol a téměř 50 mateřských škol. V jarním období, kdy Andrej Babiš tvrdil, že ochranné pomůcky jsou, nakonec nebyly žádné, tak my jsme samozřejmě našim školám ty všechny ochranné prostředky zajistili. My jsme jim zajistili dezinfekci, roušky, všechno, co bylo v té době zapotřebí. Považovali jsme to za automatické a jasné. Ale pane ministře, netvrďte teď, že ve chvíli, kdy Ministerstvo zdravotnictví vyhláší velká mimořádná opatření, je prostě jenom na zřizovatelích, aby ty ochranné pomůcky zajistili. Fakt, já s touto interpretací nesouhlasím. Souhlasím s tím, že se může vést debata, že se to udělá půl na půl, nebo že se řekne "v něčem pomůžeme, v něčem by měli pomoci zřizovatelé", ale nestavte to tak, že prostě teď je zapotřebí, aby respirátory opatřili jenom zřizovatelé. Notabene my si to jako město určitě dovolit můžeme, ale bezpochyby je řada jiných, kteří s tím budou mít ekonomické problémy. Tak já jsem rád, že mluvíte o uvolnění 2,5 milionu respirátorů ze státních hmotných rezerv, ale nedodávejte k tomu to, že je to povinnost zřizovatele, že je to vlastně jenom vaše dobrá vůle. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka – pan poslanec Birke. Poté faktická poznámka – pan ministr.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát, pane předsedo. Já bych možná také, pane ministře, já vám rozumím, vaši výzvě. Nám jako zřizovatelům, já jsem také zřizovatel, resp. i starosta a mám několik desítek škol a mateřských škol. Já chápu, že to asi pro celou řadu starostů je přece automatické, že když není nic, tak je vybaví. Přece se nemůže stát, že přijde ředitel školy – pane starosto, dejte nám respirátory pro učitele, a pan starosta se před nimi zamkne jako v kanceláři. To se prostě nestane. A neznám takové lidi, neznám takové starosty. A doufám, že v České republice takoví nejsou. Všichni starostové vědí, co mají dělat. A myslím, že to zcela určitě v tom březnu prostě ukázali, když nebylo nikde nic. Na druhou stranu pravda je ta, že rozumím tomu, že ta dobrá vůle, kdy financujete, spolufinancujete v tom základním školství ty hmotné prostředky, ať už to jsou ty laptopy a podobné věci, tak to je samozřejmě fantastická zpráva. Na druhou stranu znovu říkám, já si myslím, že je

zbytečné, nám nemusíte říkat opravdu, vyzývat nás, že to je naše povinnost. Podle mého názoru je to pro nás, pro každého starostu v této zemi, automatické.

Děkuji. Nemyslím to špatně samozřejmě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka – pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Děkuji. Kéž by tomu tak bylo, že by všichni starostové byli uvědoměli jako vy. Není tomu tak, ta tvrdá čísla to ukazují.

Ale to vůbec není ten problém. Já jsem se ohradil proti tomu, aby bylo interpretováno, což se často stává, že stát selhal, protože školy nemají ochranné pomůcky. Zároveň neříkám, že stát nebude nic dělat, protože to je role zřizovatelů. Takže děkuji za to, že jste to dělali v letním období. Stát v tuto chvíli se bude snažit tam poslat 2,5 milionu respirátorů, aby tomu pomohl. Nezbyvá, než říci, že nejsme v rozporu a jenom společně to zvládneme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nemám zde v tuto chvíli žádnou faktickou poznámku, takže se dočkal pan poslanec Nacher. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pane ministře, kolegyně, kolegové, já jsem původně chtěl v této věci podat interpelaci na pana ministra zdravotnictví. Díky tomu, že tady je otevřen tento bod, tak toho využiji, takže ty otázky položím i teď, mezitím pan ministr díky těm technickým všem a přednostním právům odešel, takže zase skončím u toho, že to asi budu muset zopakovat na interpelacích. Nicméně mi dovoluňte říci pár poznámek. První část budu věnovat trošičku některým kolegům z opozice a pak se tedy obrátím na pana ministra, možná prostřednictvím pana ministra školství, který je tady přítomný.

Mně trochu přijde, že v té věci, která je pro všechny nová a vyvíjí se dynamicky, nikomu z nás nedělá radost, protože omezuje všechny, že někteří kolegové, neříkám, že všichni, ale někteří neumějí překročit svůj stín. Prostě v momentě, kdy nějaké opatření se vyhlásí v pondělí, tak to mělo být v pátek, když je to v pátek, tak to mělo být v pondělí. Když se zpřísní opatření, tak je to zbytečně přísné, když se naopak změkčí, tak proč to nezůstalo přísné a proč my jsme výhodu jara zase nevyužili. Jednou roušky ano, jednou roušky ne. Přijde mi, že tam z toho úplně zmizelo to, na co se chci ptát já, to je ta dlouhodobá perspektiva. Ta dlouhodobá perspektiva, ne to, co je teď, v pondělí, v pátek, po těchto volbách, po tomto víkendy apod.

Ty věci, jak jsem řekl, omezují život nás všech v České republice a vlastně na celé planetě. Myslím si, že v krátkodobém pohledu to nějakým způsobem snášíme, někdo lépe, někdo hůře. Co mě ale zajímá, je to, kde je to světlo na konci tunelu, aniž by to světlo byl rychle jedoucí kamion proti nám. A to mi tam trošičku chybí. Chybí mi částečně, že to vlastně nezazní od opozice, ale chybí mi to i od vlády, případně pana ministra zdravotnictví, ta dlouhodobá perspektiva.

Takže bych se rád zeptal, co je vlastně tím dlouhodobým cílem omezujících opatření, když ten vir tady mezi námi evidentně je. Já jsem slyšel, ano, je to snížení reprodukčního čísla, zploštění té křivky, to všechno víme. Ale když se ta křivka zploští, co se bude dít potom? Ta opatření se uvolní? Pak to zase bude mít prudký nárůst, tak se to zase přivře? Já se ptám, jak dlouho tohle bude trvat, kde je ten konec. Je to příští jaro, příští podzim? Zajímá mě ten konec v dlouhodobé perspektivě. Navíc, jak jsem pochopil, odborníci se liší v tom, že nikdo dneska neví, jestli promoření znamená, že když někdo chytil COVID-19, tak ho nemůže chytit znovu, nebo ho může chytit za tři měsíce, nebo za půl roku atd. Takže budeme vůči němu imunní, nebo jsou vůči němu imunní ti, co ho už prodělali? Ano nebo ne?

Další dotaz se týká toho, jestli opravdu to, co my teď prožíváme, znamená vlastně úplně změnu paradigmatu, změnu života, jak jsme ho znali doposud, těmi různými opatřeními, která jsou jednou tvrdší, jednou měkčí. Ale já tam jakoby nevidím – a to není ani chyba jakoby České republiky, vlády, a možná je to celosvětově – kde je ten bod zlomu, kde je ten cíl, kterého chceme dosáhnout. Je to hledání vakcíny? Pokud se najde, bude potom ta vakcína povinná pro všechny? Já mám strach z jakékoliv takové povinnosti. Když nebude, tak podle různých průzkumů ne všichni samozřejmě, tak jako se dnes nenechají očkovat proti chřipce, tak se nebudou očkovat proti covidu. Jaký to bude tedy mít výsledek? Takže bude vakcína, ale stejně polovina, nebo dvě třetiny, to dnes nikdo neví, se očkovat nenechá. Znamená to, že ta opatření budou v jakési podobě pokračovat dál. Jak vlastně budeme mít i do budoucna ten vir pod kontrolou, když se ukazuje, že drtivá většina lidí tím prochází bez příznaků? Docela by mě zajímalo, kdybychom se teď nechali testovat tady v sále, jestli někdo třeba není covid pozitivní a není to na něm poznat, nekašle tady, vysloveně nemá teplotu a podobně.

Další dotaz je, kdy přijde ta doba, kdy se na ten COVID-19 budeme dívat jako na jiná respirační onemocnění.

Stejně tak by mě zajímalo, kolik je dneska skutečně zemřelých na covid a kolik je zemřelých s covidem. V tom je podle mě velký rozdíl.

Tyto všechny otázky směřují k té dlouhodobosti, to znamená vlastně jakoby odpovědět lidem, jestli můžu, pane ministře, kde je ten konec, kde je ten bod zlomu, kdy si řekneme, že teď už to úplně uvolníme, teď už to nedává smysl, teď už jsme se třeba promořili, teď už jsme se proočkovali, teď už něco, anebo to bude mít takové ty vlnky, a my se vlastně k tomu životu, jak jsme ho znali před covidem, nikdy nevrátíme. To si myslím a takovou mám reakci z veřejnosti, to ty lidi v dlouhodobé perspektivě zajímá, protože to, že 14 dní nebo měsíc bude člověk doma s dětmi, tak to nějak uzpůsobí, někomu to zkomplikuje situaci více, někomu méně, nějak to zvládneme. Nebudeme jezdit do zahraničí, to je v pořádku, na dovolenou, to se všechno samozřejmě dá. Ekonomicky už je to horší, protože jak tady bylo řečeno, rezervy se celé řadě lidí už vyčerpaly. Ale mě zajímá ten dlouhodobý horizont, to znamená, kde se dá očekávat – to by mě zajímalo od odborníků, doktorů tady –, kdy vlastně dojdeme k něčemu, že si řekneme, že teď už ta opatření prostě smysl nedávají, nebo už se minou účinkem, a my se vrátíme k tomu životu, jak ho známe a jak byl předtím.

Já nevím, jestli pan ministr školství bude schopen odpovědět. Já pak ty otázky případně i písemně pošlu panu ministrovi zdravotnictví Prymulovi. Já jsem mu to říkal i dopředu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Slovo má pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře školství, bohužel budu hovořit k prázdné ministerské lavici, byť mé dotazy budou směřovat na ministra zdravotnictví.

Ráno jsme byli ubezpečováni panem premiérem, že zvolil taktiku vyslechnout si parlament, potom svolat vládu a rozhodnout. Svým způsobem zvolil správnou taktiku, akorát nevydržel. Nevydržel si vyslechnout většinu názorů a ještě před dokončením dopolední části debaty zde není. Má oporu v zákoně. Vláda sama rozhodne o vyhlášení nouzového stavu a nemusí se ptát parlamentu. Je to její zákonná iniciativa, kterou jistě uplatní. Ale bojím se, že ani ona si není jistá dopady svého rozhodnutí.

Není jednoduché postavit Českou republiku do nouzového stavu, a už vůbec ne bez podložených argumentů. A já jsem dneska celé dopoledne poslouchal pana ministra, dokud zde ještě byl, jaké argumenty předloží této Sněmovně, abychom my jako poslanci vzali v potaz, že vláda je již rozhodnuta nouzový stav vyhlásit. Slyšel jsem odpověď, že se naplňují kapacity zdravotnických zařízení a že to může přerůst v krizi. Chtěl jsem se pana nepřítomného ministra zdravotnictví zeptat: hovořil jste, pane ministře, o tisíci lůžkách s plicní ventilací, a přitom na plicním leží 111 pacientů k současnému stavu. Bavíme se asi o devítinásobku převisu možných kapacit. Hovořil jste, že na JIP leží 173 pacientů, ale kapacity zdravotnictví jsou kolem 5 500. To jsou údaje, které jsem si poznamenal z vašeho dopoledního vystoupení.

Nechci polemizovat o jednotlivých číslech, jestli je tam plus, minus. Já bych chtěl od vás slyšet, jaká je kapacita českého zdravotnictví a kolik znamená krizové číslo, když musíme přijmout nestandardní opatření v rámci zdravotnictví. Je to tisíc hospitalizovaných s podezřením na covid, popř. s komplikacemi spojenými s covidem? Jsou to dva tisíce, tři tisíce? Jaké je to číslo, které by vyžadovalo krizové řízení nemocnic a vyžadovalo by zásah do standardní struktury poskytování zdravotnické péče v České republice? Tento údaj jsem od vás neslyšel. Přitom usnesení Poslanecké sněmovny z roku 2015 ukládalo vládě vytvořit podmínky pro vznik a udržení infekčních lůžek v České republice právě do roku 2020. Ptám se, jaká tedy ta kapacita je a jestli jsme opravdu před krizí, jak mnozí v médiích varují, anebo, jak vy jste tady říkal, že zatím ještě ne, ale přesto ta čísla jsou varující. Já za alarmující číslo považuji to, když se blíží ta kapacita opravdu k té hranici, kdy budeme muset začít přijímat krizové řízení v rámci nemocnic, abychom uspokojili nárůsty pacientů. Ale to tady neoznalo. A neznám zatím nemocnici, která by v tomto režimu takhle musela přistupovat v rámci druhé vlny covidu. Čili tento argument, který jste použil jako zdůvodnění nouzového stavu, příliš neberu. Omlouvám se za to.

Další argument, který jste použil ve zdůvodnění nouzového stavu, je pomoc mediků. V nouzovém stavu můžete nařídít občanům nařízenou práci pro potřeby státu. Tomu rozumím. Viděli jsme scény při první vlně, kdy medicí šli pomáhat tam, kde bylo třeba. Děkuji jim za to, určitě. Nestálo by za to je vyzvat k dobrovolné činnosti? Vysoké školy momentálně mají distanční výuku, nebo většina z nich přistupuje k tomuto řešení. Nedá se z potřeb státu vyzvat ty medicy, aby šli dobrovolně pomáhat do našeho zdravotnictví? Učinil jste tak, pane ministře zdravotnictví, a vyzval jste vysoké školy poskytující zdravotnické vzdělání, aby tak učinily? Nabídl stát těmto studentům nějakou odměnu za to, že budou postupovat a budou fungovat v rámci zdravotnictví? A kdybyste to udělal a tady nám řekl: bohužel, odezva od těchto lidí, od kterých jsme očekávali, že nám pomůžou, není tak velká, jak jsme si mysleli, a proto to budeme muset nařídít, tak bych řekl výborně, je to argument pro nouzový stav. Ale vy jste tak asi neučinil, popř. nikde tyto údaje nejsou k dohledání a od vás se, pane nepřítomný ministře zdravotnictví, této odpovědi bohužel nedočkám.

Hovořil jste o omezení shromažďování. Dobrý argument. Stát potažmo v nouzovém stavu může omezit shromažďování občanů. Ale již dneska omezuje možnosti občanů se shromažďovat. Máme plošná opatření a ukazuje se podle posledních čísel, kterými všichni disponujeme, že našla své opodstatnění a klesá počet pozitivních případů. Je opravdu nezbytně nutné nouzový stav vyhlášovat, když máme tu klesající křivku, když ta opatření, která doposud vláda učinila – a děkuji za ně, protože pomohla. Je nutné vyhlášovat nouzový stav? Z toho pohledu se ptám: jste přesvědčen, že nebude fungovat eRouška, že trasování hygieny nebude fungovat a bude potřeba vyslat třeba armádu, aby pomohla? Potom nouzový stav je potřeba. Tomu rozumím. Ale jestliže takhle nezní situace, a vy jste ji ve svém úvodním slově i takhle nepopsal, potom další argument, který jste použil v rámci nutnosti nouzového stavu, je lichý. Bohužel se odpovědi na tyto otázky nedočkám. A nemíním je jako kritiku vaší činnosti, ale spíše na zdůvodnění toho, jak chce vláda – a znovu zdůrazňuji, vláda tu pravomoc má a již se rozhodla ji učinit a vyhlásit nouzový stav – aby odpověděla občanům, co je základním argumentem pro toto vyhlášení, protože občané budou chtít slyšet konkrétní věci, proč k tomu došlo.

Další věc, na kterou bych chtěl upozornit, a bohužel pan ministr tu není, ale měl by to zohlednit, je, co to udělá s přípravou rozpočtu České republiky. Parlament posunul přípravu rozpočtu, ale ten nouzový stav, který vyhlásíme, změní úplně parametry ekonomiky a změní úplně parametry příjmové stránky rozpočtu. A to, o čem tady budeme, kolegové a kolegyně, jednat, budou opravdu čísla z fantazie, odhady bez nějakých základních parametrů, protože nikdo asi nebude schopen říci, jestli to tak opravdu bude. Nechtěl bych být tvůrce. Já tady budu obdivovat kolegy, kteří se tohoto úkolu budou muset zhostit v rámci výboru, aby vytvořili rozpočet, který bude aspoň budít zdání reality v této současné situaci. I to je otázka nouzového stavu a jsem zvědav, jak se s tím vláda vypořádá. Něco vyhlásit je rychlé, jednoduché a efektivní, z druhé strany něco potom na základě toho vyprodukovat už je trošičku složitější.

Poslední oblast, kterou bych chtěl – předposlední oblast, kterou bych chtěl zmínit, je určitá problematika nouzového stavu, na kterou tady skoro nikdo nemyslí. Když

stát vyhlásí nouzový stav, automaticky začne platit jiný režim pohlížení na tresty. A ptám se: Budeme chtít být zásobováni novinovými články, jak chudák, který ukradl tři rohlíky v potravinách, dostane pět let natvrdo? Budeme chtít být zásobováni takovými zprávami? Může znít odpověď: ale soudy přece můžou zvážit závažnost. Ale to už je zase dvoji přístup k právu, protože v zákoně o nouzovém stavu je jasně psáno, že má být postupováno a jak má být postupováno a souzeno, a přesouváme tu odpovědnost na soudce. Ne ze zákona, ale na jejich "selský rozum". A již po zkušenostech z první vlny a z prvního nouzového stavu víme, že ty tresty jsou velice tvrdé a přísné. Mě by zajímalo, jak vláda chce s tímto naložit. A bude metodicky zasahovat do činnosti soudů? A bude přesvědčovat soudce, aby tyto trestné činy netrestali? Anebo naopak řekne: holt my jsme ten nouzový stav vyhlásili, vy jste si to měli rozmyslet. Kolik z těch postižených lidí bude vůbec vědět, že je vyhlášen nouzový stav? Kolik těch různých bezdomovců a dalších, které naše města mají, bude vědět, že je nouzový stav a že můžou být takto postiženi? Myslí na to někdo, když vyhláší takovýto stav, pane nepřítomný ministře zdravotnictví? Rád bych slyšel tu odpověď, jestli tohleto také na vládě budete řešit, aby tito lidé nebyli postihováni za svou nevědomost, za svůj styl života, tresty odnětí svobody.

A poslední věc, kterou jsem chtěl zmínit, jsou informace. Při nástupu do své funkce jste hovořil o tom, že chcete zlepšit komunikaci, podávání informací a chcete lépe než váš předchůdce podávat tyto informace. Přeji vám ze srdce, ať se vám to podaří, protože si myslím, že to je základní kámen úrazu současné informační doby, ve které žijeme. Ale chci upozornit na to, že tady se šíří obrovské množství dezinformací a různých fantazijních představ různých pisatelů o tom, co vlastně funguje, jak nefunguje, co se děje a co se neděje. A já bych přivítal, abyste se také zaměřil na tuto oblast činnosti, protože to, co se momentálně děje ve veřejném prostoru, je obrovské podhoubí pro strach. Mnoho lidí ten strach má právě tady z těchto dezinformací a z informací, které jsou neúplné, nebo případně dokonce podporují tyto dezinformace a nikdo je nevyvrací. Když se podíváte na webové stránky Ministerstva zdravotnictví, najdete tam informace, ale již velice málo podnětů, které by vyvracely dezinformace a které by občany trochu směřovaly k tomu, jaký je reálný pohled na aktuální situaci.

Toto jsou podněty, které jsem chtěl vám osobně tady přednést, a chtěl jsem slyšet reakci, abyste vy věděl, když půjdete na vládu a jste již vy rozhodnut, že požádáte vládu o vyhlášení nouzového stavu, abyste zvážil a vzal v potaz tady tyto věci. Bohužel zde nejste. Vláda rozhodne, ale musíte počítat s tím, že je výsostným právem poslanců Parlamentu České republiky, aby případně s vašimi kroky vyjádřili nesouhlas a rozhodli o pokračování nouzového stavu a rozhodli o tom, jestli vláda splnila svůj úkol v rámci nouzového stavu, nebo ne.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mám zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Svoboda a připraví se pan poslanec Běhounek.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nikdo mě nemůže obviňovat z toho, že bych jako opoziční poslanec hájil názory koaličního ministra. Ale po tom, co jsem slyšel kolegu Luzara, jsem nucen promluvit.

Pane kolego, sdělili jste nám celou řadu naprostých nesmyslů. Pokud se týče mediků, aby mohli být použitelní na specializovanou práci v těch nemocnicích, musí to být posluchači posledních čtyř semestrů. Předtím mají teoretické a preklinické obory. V těchto posledních semestrech neexistuje distanční výuka. Ono se totiž nedá na dálku učit, jak se vyšetřuje pacient, jak se mu díváme do očí, jak mu odebíráme tělní tekutiny. Ono to nejde. A distanční výuka, kterou jste navrhoval, je nesmysl.

Ta další věc je otázka toho, která je nejdůležitější. Jak dopadnou naše zdravotnická zařízení se svými lůžky. Když hovoříte o těch číslech, zapomínáte na to, že ta intenzivní lůžka jsou obsazována normálně pacienty, kteří mají těžký průběh při normálních chorobách. A že počet těch lůžek je minimálně ze dvou třetin využíván pro pacienty, kteří mají těžké onemocnění. V okamžiku, kdy začnete říkat, že máme tisíc postelí, nemáte prostě pravdu, protože je nemáme. A když je budeme mít pro ty pacienty s covidem, budeme muset nějaké lidi z těch lůžek odpojit. Jak to budeme dělat? Kdo mi uloží to, abych někoho odepnul a připnul tam někoho jiného?

Proto se tato věc musí řešit dopředu a nemůžou se říkat takovéto medicínské nesmysly. Každý umí léčit, každý umí řídit auto a každý je výborný milenec. Ale ono to tak úplně není.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Běhounek, poté pan poslanec Luzar.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedo, vážení kolegové, vážený pane ministře, kolega Svoboda mě lehce předběhl a řekl některé věci, které jsem chtěl říct já. Víte, já to tady poslouchám už celou dobu, od 1. března jsem v tom. Tady lítá tisíce čísel a tisíce názorů. Nebudu říkat, které jsou uhnuté, které nejsou. Ale nikdo tady neříká, že jsou lůžka, decháky a všechna tahleta opatření úplně k ničemu, pokud nebudeme mít personál, který se o ně bude starat. Medici to tedy skutečně nebudou.

A druhá věc. Mám velké zkušenosti z Břevnice, mám velké zkušenosti z Alzheimer centra u nás na Vysočině. To byla zařízení sociální. My jsme vypsalí po celorepublikových prosbách o nástup dobrovolníků. Žijete-li v přesvědčení, že národ je nadšen, aby nám šel pomoci, tak jste v omylu. Vždycky nám pomohla armáda nebo hasiči nebo někdo, na koho jsme měli v tom nouzovém stavu páky. Dobrovolníci byli, ale v řádu jednotek. Prosím uvědomte si, že čísla, která tady lítají, nemluví o těch, kdo tu péči mají poskytnout.

A jednoznačně souhlasím s kolegou Svobodou, že také máme jiné nemocné než covidové. Podívejte se na data 65+, jak nám to leze nahoru!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Luzar, poté faktická poznámka – pan poslanec Kobza.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji, vážený pane předsedo. Já budu reagovat vaším prostřednictvím na své dva ctěné, ctěné, předřečníky.

Drazí kolegové, vy jste asi nebyli tady na začátku této debaty, kdy se schvaloval program a kdy měl své vystoupení pan profesor Prymula, nový ministr zdravotnictví. Kdybyste zde byli, tak on tato čísla, která jsem řekl, přesně řekl. Hovořil o těch počtech, říkal, kolik máme lůžek, říkal, proč uvažuje o vyhlášení nouzového stavu, hovořil o medicích, které chce využít. On o tom hovořil. A já jsem po něm právě chtěl upřesnění těchto čísel a znát faktické údaje o těchto číslech, abych si mohl udělat obrázek stejně jako vy. Ale bohužel já je nedostanu, protože pan ministr tu není a vláda již asi jedná, za čtyři minuty, o tom, co bude, anebo nebude. A to je ten základní problém.

A zdůrazňuji k té distanční výuce. Rozumím, vy jste odborník tady v tomto. Ale já se obracím – tady je jediný ministr, ministr školství, který hájí tady vládu. A vysoké školy opravdu nefungují v tom klasickém režimu, mají omezený režim. Nevím, jak dalece ti medicí fungují. Ale je to problém a já jsem chtěl, aby pan ministr zdravotnictví právě odpověděl na to, jak ty medicí chce využít a proč ten nouzový stav kvůli tomu, mimo jiné kvůli tomu, chce vyhlásit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Faktická poznámka – pan poslanec Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já poslouchám velmi pečlivě diskuze, které tady zaznívají, a nemohu se ubránit jedné otázce. Bohužel pan ministr zdravotnictví zde již není, určitě by mi odpověděl. Vidím zde určitou paralelu s epidemií španělské chřipky před sto lety, která šla ve třech vlnách. Co se týče koronaviru, tak teď tady máme druhou vlnu. Tak mě by zajímalo, jestli při úvahách o řešení této vlny koronaviru už také uvažují o tom, jak zabránit nástupu třetí vlny. Protože podle těch zkušeností z minulého století se to zdá být velmi pravděpodobné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. To bylo z faktických poznámek vše a na tři minuty se dočkal pan poslanec Klaus. Samozřejmě budeme pokračovat po polední přestávce.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych vás chtěl seznámit se stanoviskem Trikolóry k chystanému vyhlášení nouzového stavu.

Za prvé, když projdu tu debatu, musím věnovat pár slov opozici. Tady se nestačím divit těm jedincům, kteří v červenci křičí, ať se více rozvolňuje a proč vláda nerozvolňuje rychleji, a dneska křičí, jak to že vláda včas nezačala zase zavádět roušky, a ta jejich vyjádření jsou úplně přesně opačná, než byla ještě před měsícem. To člověk neví, jestli se má smát, nebo plakat.

Na druhou stranu činnost vlády je k pláči rovněž. A já myslím, že vláda selhala ne v březnu a dubnu, ale v květnu, červnu a červenci. Byli jsme ve stavu, kdy řešení pandemie koronaviru byla celospolečenská prioritou číslo jedna. Měli jste obrovskou podporu veřejnosti, podporu této Sněmovny, podporu médií, byla řada dobrovolníků a dalších. A co jste vytvořili? Pandemický semafor, což je něco na úrovni asi tak první třídy základní školy, moje dcera, že by to s paní učitelkou vybarvily zelenou barvičkou nebo žlutou.

A pak tady byly hádky ve Sněmovně, kdo vymyslel chytrou karanténu, jestli Piráti, nebo ANO. A když to přišlo, tak vidíme, že žádná chytrá karanténa neexistuje, že to byl totální fake. Samozřejmě to selhalo na lidských zdrojích. Ale máme mediky, dobrovolníky, státní úředníky – přece ten stát je schopen dělat spoustu věcí, vybírat pokuty, jezdit autem, které automaticky odezírá vaši espézetku, a tak dále. A když jde o ochrany životů, tak jste nepředvedli nic.

A mě to mrzí, nepřítomný pane premiére. Vy třeba když prodáváte vodňanské kuře, tak to zvládnete, a to je těžká práce – vychovat to kuře, všechny veterinární věci, reklama, marketing, prodej, vy tam ty lidi dostanete, účetnictví. Čili nerozumím tomu, proč ten stát řídíte hůř než firmu.

Nyní přicházíte s nouzovým stavem a já vám nevěřím –

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážený pane poslanče, já se moc omlouvám.

Poslanec Václav Klaus: Já dokončím větu, na to mám právo. – A já vám nevěřím, že víte, co děláte, že máte jasná data a že zodpovědně zvažujete dopady na ekonomiku, na práci lidí. A nezlobte se, já za tím vidím pouze a jenom marketing, že je před volbami a vypadá dobře, když vláda něco činí, a dokonce je nouzový stav.

Trikolóra vaše opatření k nouzovému stavu nepodporuje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, že jste to zvládl celé, ten příspěvek. Já bych vám samozřejmě umožnil vystoupení po přestávce.

Vzhledem k tomu, že zasedá organizační výbor a už je 13.00, přerušuji jednání. Budeme pokračovat tímto bodem ve 14.30. Poprosím všechny členy organizačního výboru, aby se dostavili do místnosti 106. Zahájíme jednání výboru bezprostředně.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci – z členů vlády tady ještě nikoho nevidím, vláda zasedala od půl druhé, tak doufám, že někdo přijde. Předseda Poslanecké sněmovny ve 13 hodin přerušil projednávání tohoto bodu.

Ještě než budeme pokračovat v přerušené schůzi, informace vlády k zamýšlenému vyhlášení nouzového stavu, tak mi dovolu, abych konstatoval omluvu došlou

předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od paní ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové. Stejně tak se omlouvá pan ministr zdravotnictví Roman Prymula, ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček a pan ministr obrany Lubomír Metnar.

Já ještě krátce vyčkám, protože bych rád, abychom dodrželi direktivu jednacího řádu, to znamená, že potřebujeme alespoň jednoho ministra vlády...

Vzhledem k tomu, že tu nemám předsedu ani jedné z vládních stran, to znamená ani kolegu Faltýnka, ani kolegu Chvojku, ptám se místopředsedů klubů, jestli mají informaci, který z ministrů byl uvolněn z jednání vlády o vyhlášení nouzového stavu a dostaví se na jednání Poslanecké sněmovny, protože o této věci moc dobře ví...

(Posl. Valachová informuje mimo mikrofon, že některý z ministrů přijde za okamžik.) Ano, já vyčkám... (Po chvíli:) Tak já vyčkám, až mi místopředsedové klubů sdělí... Prosím, paní místopředsedkyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Pane předsedající, já si vás dovoluji jménem sociálně demokratického klubu požádat o pauzu 20 minut na jednání poslaneckého klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, takže 14.55. (Posl. Valachová: Dvacet minut, ano, poprosím.) Vyhláшуji přestávku na poradu klubu sociální demokracie do 14.55.

(Jednání přerušeno ve 14.35 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.55 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přestávka na poradu klubu sociální demokracie skončila. Jestli mám správnou informaci, tak jsou na cestě do Poslanecké sněmovny dva ministři.

Hlásí se předseda klubu hnutí ANO. Prosím, pane předsedo, jestli máte nějaký čas, kdy dorazí páni ministři.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Teď mě kolega z Ministerstva dopravy informoval, že vláda vyslala ministra Havlíčka. Bude tady do pěti minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak já vyhláшуji přestávku do 15 hodin.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno ve 14.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Já chápu, že nikdo z ministrů nechtěl odejít z jednání vlády. Pan vicepremiér, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček se už dostavil, a můžeme tedy podle jednacího řádu pokračovat v našem jednání. Zabýváme se onou informací vlády o zamýšleném vyhlášení nouzového stavu. Podle ukončení nebo přerušení ve 13 hodin – vystoupení měl pan poslanec Václav Klaus, nyní je před námi vystoupení pana poslance Vlastimila Válka, který je řádně přihlášen do rozpravy. Připraví se Bohuslav Svoboda. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobrý den, pane předsedající. Já jsem si nachystal poznámky, už bych to ani asi nedal takhle z hlavy po té přestávce. Pasivní rezistence je nejlepší způsob odporu.

Pan poslanec Nacher prostřednictvím pana předsedajícího se ptal na bod zlomu. A tady kolegové, kolega z SPD prostřednictvím pana předsedajícího, připomínal španělskou chřipku. Těch bodů zlomu je několik. První bod zlomu je, že prostě ten virus zeslábně a zmizí, tak jak to v případě některých virových epidemií bylo. Druhý bod zlomu je, že se objeví vakcína, a pokud ta vakcína bude aplikovaná aspoň 70 procentům lidí a bude mít účinnost aspoň 90 procentům, pak se podaří samozřejmě eradikovat pomocí vakcinace plošně, tak jak se to zase u některých nemocí podařilo. A pak je nějaký třetí bod zlomu, který samozřejmě nastat může, ale nevím o tom, že by v rámci nějaké epidemie nastal.

Já si myslím, že to si uvědomují všichni odborníci. Kdyby tady byl pan ministr zdravotnictví, pravděpodobně by to potvrdil. A to je to, co jsou fakta, na která se musíme chystat. Tím pádem ta odpověď je, že na jaře to těžko bude nějak zásadně jiné než na podzim, protože ani jeden z těch bodů zlomu se na jaře asi nezmění, a proto je potřeba, abychom podle mého soudu dodržovali opatření důsledně, abychom se snažili držet nízký počet nakažených, a tím zabránili tomu, co tady opakovaně zaznívá – potenciálnímu riziku kolapsu zdravotnictví.

Já bych chtěl říct, že v těch předchozích diskusích tady padaly různé dotazy na počty lůžek a na různá čísla. Já si myslím, že pokud si vzpomeneme na loňský rok, na tuto dobu, kdy ve stejné Sněmovně probíhaly debaty o tom, že některé urgentní příjmy nestíhají přijímat pacienty, že sanitky v Praze nebo v Brně vozí akutní pacienty, protože pro ně nejsou v nemocnicích v Praze nebo v Brně akutní lůžka. Ta situace s počtem nemocných se nezměnila a k tomu přibyli nemocní s covidem. To je jedno, kolik jich je, kolik jich potřebuje akutní lůžko. Prostě ten systém v České republice je napjatý, dlouhodobě se o tom bavíme. Nemocnice nemají nějaké extrémní rezervy, a tím pádem je potřeba tu situaci nějakým způsobem řešit.

My se připravujeme – a zopakuji to, co jsem tady několikrát říkal – my se připravujeme na něco, co třeba nemusí nastat, nicméně připravujeme se na to proto, aby to nenastalo. Pokud se chystáme preventivně na nějakou situaci a snažíme se přijmout opatření, aby ta situace nenastala, připadá mi směšné a hloupé, když pak nenastane na základě těch přijatých opatření, říkat, že jsme ta opatření nemuseli

přijímat, protože ta situace nenastala. My jsme je přijímali právě proto, aby nenastala, právě proto teď chceme přijmout nějaká opatření.

Já bych chtěl poděkovat panu ministrovi zdravotnictví, že se snažil, byť kolegové a kolegyně z různých stran upozorňovali, že nedostatečně, ono se to snad zlepši, ale přesto se začal konečně snažit vysvětlovat, proč ty jednotlivé kroky mají být provedeny, proč mají být zrealizovány, co je jejich cílem. A ano, ten plán by měl být opravdu pokud možno dlouhodobý, s perspektivou pro občany, aby věděli, co je čeká, co mohou očekávat a co budou ty parametry, které povedou k různým změnám. Podle mě naprosto legitimní dotaz a informace, kterou by měla mít nejenom Poslanecká sněmovna, ale především občané, jaké parametry jsou ty parametry, kterých chceme dosáhnout, aby se situace, aby se všechno začalo zase uvolňovat a vracet k normálu. A měli by mít naprosto jasnou informaci, co je cílem dosažení těchto opatření, jestli snížit číslo R, snížit počet nakažených. Ty cíle by neměly být jenom filozofické.

Každý z nás, kteří se jakýmkoli způsobem zabýváme nejenom zdravotnictvím a čímkoli, co se podobá vědě – a myslím si, že pan ministr zdravotnictví toto ví na prvním místě – tak víme, že první definujeme cíle, kterých chceme dosáhnout v každé vědecké práci, pak definujeme cesty, jak těch cílů chceme dosáhnout, a pak definujeme parametry, které kontrolujeme, jestli se k těm cílům blížíme. A tady je to v podstatě, doufám, teď už v této fázi ne politikum, ale podobná záležitost, kdy chceme dosáhnout nějakého cíle. Ten je potřeba jasně definovat, je potřeba jasně definovat tu cestu, která k tomu cíli povede, a obhájit, proč si myslíme, že ta cesta – je to jenom teorie – je správná. A pak ty parametry, které budeme na té cestě kontrolovat, jestli se k tomu cíli blížíme, nebo neblížíme. Myslím si, že to je taky to, co uklidní občany.

Mně se tady velmi nelíbí spousta spikleneckých teorií a představ o tom, že ta situace není vážná, že ta situace je zábavná, žertovná. Já se dokážu smířit s tím, že prostě existuje skupina lidí, kteří na první pohled vypadají inteligentně, a přesto jsou přesvědčeni o placatosti Země. Prostě tak to je. Ale vadí mi, když s podobnými názory vystupují v parlamentu, protože občan nemá možnost srovnat to, co jsou fakta, co jsou spiklenecké teorie. Proto bych velmi plédoval a podporoval – myslím, že to prostřednictvím pana předsedajícího řekl pan poslanec Luzar – že bychom měli opravdu tady ty různé dezinterpretací informace potírat a Ministerstvo zdravotnictví by v tomto mělo být velmi proaktivní.

Kolegyně Langšádlová po diskusi s většinou z vás z různých klubů připravila jakýsi návrh usnesení, který já si pak, pokud nepřijde, dovolím předložit.

Já bych to dokladoval na jednom případě. Tady opakovaně zaznívá, jestli pacient umřel s covidem, anebo na covid. U žádné jiné choroby jsem nikdy, nikdy, nikdy za 40 let, co dělám lékaře, nezažil diskusi, jestli umřel s rakovinou, nebo na rakovinu, jestli umřel s infarktem, nebo na infarkt, jestli umřel s cévní mozkovou příhodou, nebo na mozkovou příhodu, jestli umřel se zápallem plic, nebo na zápal plic. Já rozumím tomu, že když pacient, který má rakovinu v terminálním stadiu a jede po dálnici autem a zabije se na té dálnici, že nezemřel na rakovinu, že zemřel s rakovinou. Ale debata o tom, že pacient přijatý v nemocnici s pozitivním nálezem na tento virus zemřel s tímto virem, nebo na tento virus, nezlobte se, ale mně to

přijde... Mně to fakt hlava nebere. To je naprosto absurdní. Já myslím, že každý z nás, kdo pracujeme ve zdravotnictví, ať už jsme radiologové, nebo nejsme, vidáme nálezy těchto pacientů a vidáme na CT vyšetřeních, jak se postupně u těch pacientů v těžkém stavu zhoršuje ten nález na plicích, jak se objevuje pneumonie, jak se objevuje – ty obrazy jsou popsané v literatuře. To je tak irelevantní diskuse, jestli na pitevních nálezech něco bylo, nebo nebylo.

Mně velmi vadí, že není jasné vyjádření odborných společností. Za mě spí Česká lékařská společnost – já to neumím jinak formulovat – a její předsednictvo a vyzývám ji tímto, aby se k tomu nějakým způsobem postavila. Tak my tady máme Společnost patologů, tak prosím, pokud opravdu není jasné, jestli ti pacienti umírají, nebo neumírají na covid, tak bych čekal vyjádření této odborné společnosti, jejího předsednictva. Předsednictvo reprezentuje odborné společnosti a to by k tomu mělo dát jasný postoj, jasné stanovisko.

A k dalším věcem. Já si myslím, že je načase prostě ta různá vystoupení odborníků, kteří svůj osobní názor, který bůhví z čeho vychází, a to je jedno, jestli je správný, nebo není, protože to je obtížné posoudit, by měli eliminovat tato stanoviska odborných společností, které jsou relevantní a které dostatečně reprezentují názor jednotlivých odborných společností a názor jejich předsednictev. Já bych velmi vyzýval Českou lékařskou společnost, aby v tomto směru byla proaktivní, aby příslušné odborné společnosti se daleko víc zapojily, pokud ten proces opravdu chceme vést odborně a neuztávat na politické diskuzi.

V tom, co tady zaznělo z úst pana ministra zdravotnictví, mě nejvíc zarazilo – a já jsem si to neuvědomil a uvědomil jsem si to až po tom projevu – ta skutečnost, že opravdu pravděpodobně hrozí zase odkládání plánovaných výkonů, opravdu asi zase hrozí omezování jakýchsi plánovaných vyšetření. To znamená, pravděpodobně – pokud si vzpomenete, my jsme tady debatovali v případě úhradové vyhlášky, byl jsem tady jaksi správně opraven kolegou Běhounkem prostřednictvím pana předsedajícího, že to není úhradová vyhláška. Bavili jsme se o tom, jak vlastně se do systému dostanou peníze od zdravotních pojišťoven, když ta zdravotnická zařízení vlastně neprovedou dostatečný počet výkonů, protože tři měsíce, nebo dva měsíce, nebo určitou dobu prostě měly menší počet provedených výkonů. Nakonec jsme navrhli nějaké řešení. Tehdejší ministr zdravotnictví ho navrhl, my jsme ho akceptovali, debatovali jsme o něm.

Nicméně teď se ta situace změní pravděpodobně podle toho, co říkal pan ministr, a my nedoženeme ty počty výkonů, které jsme plánovali dohnat zvýšením nasazení. Protože zase nás čeká jakási restrikce, omezení, restrukturalizace těch výkonů. Tedy myslím si, že velký úkol, který by mělo Ministerstvo zdravotnictví od Poslanecké sněmovny dostat, je zvážít, jestli ten plán, který byl přijatý někdy v červnu a který reflektoval situaci za první tři měsíce, je stále aktuální a jestli není potřeba znovu do té vyhlášky vstoupit a zase ji nějakým způsobem upravit tak, aby se nestalo, že ekonomicky zkolabují některá zdravotnická zařízení, skupiny praktických lékařů, soukromých specialistů a dalších. Toto si myslím, že by bylo velmi důležité.

Pevně věřím, že se, řekněme, chaos změní v některá jasná pravidla a řád, nějaký plán, o kterém budeme diskutovat. A já bych za sebe chtěl jasně říct, chtěl bych jasně

řít, že splním to, co jsem tady na mikrofon sliboval několikrát. Pokud takto bude Ministerstvo zdravotnictví postupovat, tak já ho v každém případě podpořím, protože tady opravdu nejde o politiku, tady jde o zdraví našich spoluobčanů. A v tomto případě já se cítím být daleko víc lékařem než s odpuštěním jenom poslancem. Možná tím někoho urazím, možná tím někoho naštvu, ale já to takhle prostě mám a nic s tím nejsem schopen udělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Váلكovi. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Bohuslav Svoboda, připraví se Lukáš Černohorský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré odpoledne. Já většinou s kolegou Váلكem ve všem souhlasím, ale teď musím pronést trošičku jiný názor. To, co jste tady říkal, je také takové určité matení pojmů. Patologická anatomie je obor, který je definovaný, a v pitevním protokolu jsou čtyři body, které musí být vyplněny. A ten první bod se jmenuje causa mortis, což znamená příčina smrti. A to tam je vždycky vyplněno, pokud se pitvá. Čili znalost o tom, jestli příčinou smrti byla nemoc A, nebo nemoc B, tu patologové, patologičtí anatomové, vždycky píší a ty ostatní rubriky jsou potom komplikující nebo podmiňující a ta definice je naprosto jasná. Čili pokud budeme pracovat s fakty, se kterými normálně pracuje patologická anatomie, budeme vědět u všech pacientů s pravděpodobností hraničící s jistotou, na co umřeli. Protože tento bod musí být v pitevním protokolu vždy vyplněn, bez toho ten protokol nemůže existovat. Čili je to otázka hledání příčiny smrti. Není to otázka něčeho, co bychom měli vytvářet. To už bylo vymyšleno ve středověku, spíše asi od roku 1720, tyto protokoly. To jenom na úvod toho, o čem my tady hovoříme, a vždycky i odborníci zabředávají do takových vedlejších a plytkých témat.

To, co mi na současné situaci ze všeho nejvíc vadí, je, že my to pořád řešíme pozpátku. V okamžiku, kdy se něco stane, tak to začneme řešit. Když jsme říkali dopředu, aby se dělala preventivní opatření proti šíření koronaviru, abychom tedy nerušili používání roušek, tak se to zamítlo. V okamžiku, kdy se ta infekce rozeběhla, tak začínáme dělat preventivní opatření. Ale ona ta preventivní opatření už jsou pozdě, ta choroba už se rozeběhla. Vždyť množící číslo je vyšší jedné a všechna ta opatření, která dneska děláme, musí být relativně velmi tvrdá a ty výsledky budou přinášet velmi pomalu.

Mě by skutečně zajímala otázka, kterou chci položit panu ministrovi zdravotnictví, celé vládě i celému krizovému štábu, jaké kroky mají připraveny dopředu. Protože to, čeho se v tuto chvíli bojíme, je vlastně otázka, že nám nevystačí kapacity zdravotnických zařízení lůžkové, tak abychom ty pacienty tam mohli dávat, a že nám hrozí to, že nebudeme mít dostatek zdravotnického personálu.

Čili v tuto chvíli to, co teď vláda vyhlašuje, nebo ministerstvo zdravotnictví vyhlašuje, je věc, která je dobrá. Jistě je to cesta, která může to riziko náběhu počtu těch infekcí ovlivnit, ale u všech těchto věcí musíme být připraveni na to, že nebudeme úspěšní a že budeme muset řešit nějakou situaci, která bude další. A ta

další situace, která přijde, by tedy teoreticky podle těch dnešních obav měla být situace, kdy nám přestanou stačit lůžka na árech a na jipkách. V současné době se počet těch jipových lůžek, těch volných jipových lůžek, pohybuje mezi 40 až 60 % jejich kapacity. Čili to závatně volně není. Stejně to je s vytižeností lékařů, která je samozřejmě zhoršována tím, že mohou být také i oni nemocní.

A já se ptám, jaké kroky má ministr zdravotnictví nachystané na takový další vývoj. Pro to, aby ten další vývoj mohl dobře predikovat, musíme znát všechna čísla, která jsou pro to rozhodující. A ta rozhodující čísla jsou, jak vysoký je procentuálně počet nakažených jedinců, jak vysoký je počet lehkých průběhů z toho, středních průběhů a těžkých průběhů. Definovat tato čísla a říci ano, já v prosinci, když bude ten vývoj negativní nebo maximální, budu potřebovat tolik a tolik lůžek, tolik a tolik lékařů. Respektive může nastat situace, že už mi ta lůžka nebudou stačit. Já se ptám, jaké kroky máme na takovou situaci nachystané. Správně říkal kolega Válek, že je úplně jedno, když ta situace nenastane, když jsme na ni nachystáni. To není možné považovat za chybu, že jsme se pokoušeli vyřešit něco, co může společnost vážně ohrozit. Naopak, když se to nedostaví, musíme být jenom rádi, že jsme ty kroky, které jsme nachystali, nemuseli využít.

Čili co by mě zajímalo a co si myslím, že bychom měli všichni vědět, je to, jaký časový vývoj v této situaci ministr předpokládá. Protože z toho, co nám říkal profesor Dušek na zdravotním výboru, vyplývá, že v podstatě tu situaci, že dojde k zahlcení zdravotnického systému, předpokládá, že se to dostaví. A my bychom měli už dneska řešit to, co budeme dělat.

Ptám se tedy. Máme už otevřené emergentní kapacity? Je připravena nemocnice v Těchoníně? Máme připravena zálohová lůžka? Máme připravený zálohový systém péče o pacienty, kteří budou potřebovat dýchací přístroj? Máme připravenou zálohu pro to, že nám budou docházet lékaři? Jak to budeme řešit? Která profese bude ta, kterou budeme připravovat na to, že převezme třeba část té práce, kterou normálně dělají lékaři na anesteziologicko-resuscitačních odděleních? Měli bychom prostě mít představu, jak to bude vypadat, měli bychom naprosto bezpečně vidět, jaký je vývoj na jednotlivých nemocničních odděleních. Měli bychom ta oddělení už připravovat na tu situaci, to znamená oddělení, která to předtím nedělala, by měla mít schopnost začít se starat o lehké pacienty nebo pacienty se středním průběhem. Protože ten problém, který u tohoto onemocnění je, je ten závažný průběh, který ohroží dechový a oběhový systém. V okamžiku, kdy těch pacientů bude víc než naší kapacity, už nebudeme mít žádnou možnost, žádný čas, abychom něco nového vymýšleli.

Čili bych byl rád, kdybychom tuto informaci dostali a dostávali průběžně. Jak vypadají kapacity nemocnic, jak vypadají kapacity lékařů v jednotlivých profesích a co je nachystáno, jak bude prováděn přesun přebývajících pacientů mezi jednotlivými okresy. Když se podíváte na současnou situaci, on tu pan primář Běhounek není, ale ta Vysočina, o které on hodně mluví, má taky veliký problém, protože tu kapacitu má primárně nedostatečnou. Čili ta bude potřebovat to, aby měla možnost pacienty někam přesouvat, protože mimotělní oběhový systém nemají ani jeden. A všechny tyto věci bychom měli znát, měli bychom na ně znát odpovědi a z těchto odpovědí potom můžeme dělat správné závěry.

Není v tuto chvíli otázkou řešení, jestli máme nosit ochranné prostředky. V tuto chvíli bychom měli maximálně hovořit o tom, který typ ochranných prostředků je ideální a který by měl být používán tam, kde to riziko je největší. Kde je to riziko největší, bychom se měli dozvědět podle toho, že nebudeme říkat ty číslovky, které jsou takové neurčité. Když budeme hovořit o středních školách – ani ministr školství tu není – nesmíme říkat, že tam je prudký nárůst, protože ten nárůst je o 1 % proti tomu, jak to vypadalo předtím z údajů, které mám k dispozici. A to jsou všechno důležité věci.

Čili to, co je v tuto chvíli nutné, je začít hovořit pravdu, nezastírat ta čísla, která známe, ale také je nezkreslovat a počítat s tím, že vývoj bude nepříznivý a na ten vývoj se připravit. To znamená neřešit to, že jsem upadl, ale řešit to, aby cesta byla taková, že na ní neupadneme. Pokud toto neuděláme, všechny ty kroky, které jsou teď nachystané, jsou dobré, ale nezabrání tomu, že v nějaké fázi se dostaneme do problému, který nebude mít adekvátní řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Kolega Černohorský ještě posečká. Přihlásil se s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, je mi líto, že tu krátkou sirku si vytáhl pan ministr průmyslu, obchodu a dopravy, protože mám konkrétní dotazy na pana ministra zdravotnictví a nemohu očekávat odpovědi pana ministra, tomu rozumím. Nicméně v jedné části svého vystoupení mám i dotazy na ministra průmyslu a obchodu, protože se to týká jeho rezortu.

Já bych začal tím, že zkusím zhodnotit ta dvě první vystoupení. Pan premiér nám vlastně neřekl vůbec nic, nejsem úplně překvapený. A pan ministr zdravotnictví tady definoval cíle, které má na příští týdný a měsíce, a ty cíle jsou v pořádku. Myslím si, že nikdo z nás nemůže protestovat nebo zpochybňovat cíle dostat to pod kontrolu, snížit reprodukční číslo, zachovat funkční systém českého zdravotnictví a podobně. Co debatu ovšem vyvolává, jsou navržené kroky a navržená opatření a otázka, zda vychází z ověřených faktů.

Já když jsem doposud poslouchal mediální vystoupení členů vlády, tak jsem si vypracoval dvě pracovní hypotézy – podotýkám hypotézy, nemusí být pravdivá ani jedna. První hypotéza je, že vláda má k dispozici čísla, o kterých nevíme ani my, ani veřejnost, a jedná na základě těchto čísel, která jsou veřejně neznámá. Druhá hypotéza je, že žádná taková čísla neexistují, že čísla, která jsou zveřejněna, jsou vlastně všechna. Teď se můžeme bavit o míře podrobnosti, ale myslím si, že čím podrobnější data dostáváme, tím je ta pak debata zmatenější. Nemyslím si, že bychom museli procházet jednotlivé nemocnice a počty hospitalizovaných v jednotlivých nemocnicích, počty lůžek a podobně. A ministr zdravotnictví to zkusí naslepo, ta opatření. Pokusím se to ilustrovat na jednom konkrétním případě, kdy mám nějakou sérii otázek na nepřítomného ministra zdravotnictví.

Obecně chci říct, že tento formát je velmi nešťastný. My jsme včera byli spokojeni, když jsme se na grémiu dohodli, že vláda bude rozhodovat po rozpravě v Poslanecké sněmovně. A kam jsme se dostali? Na začátku byla vystoupení mimo bod, to znamená, ta zásadní vystoupení pana premiéra a pana ministra nezazněla v tom bodě 1, na kterém jsme se shodli na grémiu, ale vlastně ještě předtím, než jsme vůbec rozhodovali o legislativním stavu nouze, a vláda zasedala od jedné, teď pravděpodobně už rozhodla, nebo rozhoduje, a my tady mluvíme, mluvíme, dáváme dotazy, snažíme se být konstruktivní, ale mluvíme jenom k panu ministrovi průmyslu a vláda mezitím rozhoduje. Tak si sami odpovězte na otázku, jak vstřícný postup vlády – už zase slyším ta slova, která jsem slyšel v březnu, v dubnu: musíme všichni tahat za jeden provaz, jsme na jedné lodi – jak vstřícný postup vlády demonstruje průběh dnešního jednání. Ale to berte jako takový povzdech, není to nejdůležitější. Nejdůležitější je, aby vládě a krokům, které připravuje vláda, věřila veřejnost, ne opozice. Tu debatu nevedeme proto, abychom dostali nějaké exkluzivní informace jako členové Poslanecké sněmovny, ale aby jasné a srozumitelné informace dostala veřejnost, aby věřila, že vláda má dobrý plán, dobře promyšlené kroky a aby věděla, na co se má případně připravit.

Ve svém vystoupení pan ministr zdravotnictví upozornil na skupinu středoškoláků a říkal, že v této chvíli je to nejvíce riziková skupina, mluvil o nějakém procentu, které z nově nakažených tvoří středoškoláci. Současně přiznal, že k těm opatřením, která chystá spolu s ministrem Plagou na středních školách, nepotřebuje nouzový stav, že stačí ten stávající legislativní prostor, který trvá ještě dnes. Já mám k dispozici čísla z ÚZIS, kdy jsou rozdělení nově diagnostikovaní pacienti podle věku. A je tady věková kategorie 16 až 19 let, což si myslím, že je přesně ta kategorie středoškoláků. Ano, na jaře se v této kategorii počet pozitivně diagnostikovaných, nebo nově indikovaných pohyboval 2,8, 2,3, 2,9, necelá 2 % v červnu. V červenci ovšem 7,5 % – neprobíhala výuka, byly prázdniny – v srpnu 5,2 % a v září zatím 9,1 %. Takže když porovnáme čísla za září a červenec, ten rozdíl je poměrně minimální. A když si vezmu tento týden, tak to bylo 8,6, 9,8, 9,4 a 6,2. To znamená není tady žádný dramatický rozdíl mezi prázdninovým měsícem a měsícem, kdy už probíhá standardní výuka na středních školách.

Slyšíme tady pohádky o tom, jak bude probíhat distanční výuka, jak všichni středoškoláci budou sedět doma u počítačů a účastnit se distanční výuky. Tak za prvé chci vědět, kdo tomu fakt věří a kdo ví, jaký je reálný život. A otázka pro pana ministra zdravotnictví. Skutečně věříte tomu, že v těch dopoledních hodinách se ti středoškoláci nebudou potkávat? Já tomu nevěřím. Místo toho, aby se potkávali ve třídě, kde výuka probíhá za přísných hygienických podmínek, tak se budou potkávat úplně někde jinde, kde s vysokou pravděpodobností budou mnohem méně přísná hygienická pravidla, nebo možná vůbec žádná. Takže k čemu to vede?

Správné číslo je, pokud máme počty nakažených v této věkové kategorii, například tento týden 240, 170, 128, 121, 122. Jaký je průběh nemoci u těchto středoškoláků? Kolik z nich muselo být hospitalizováno? Případně kolik jejich příbuzných se od nich nakazilo? Abychom věděli, že to skutečně je ta nejvíce riziková skupina, jak identifikoval ministr zdravotnictví. Ta čísla o tom prostě nemluví.

Tak buď platí hypotéza za A, že vláda má nějaká jiná čísla, na základě toho koná, nebo platí hypotéza za B, že ministr zdravotnictví naslepo něco zkouší.

Pan ministr říkal, že reprodukční číslo je v tuto chvíli zhruba 1,2 a že cílem je ho snížit. Naprostý souhlas. A současně řekl, že střední školy se zavřou na 14 dnů. Co ale neřekl, co bude po 14 dnech, když bude stejné reprodukční číslo. Otevřou se ty školy, nebo ne? Když bude 1,1 místo 1,2, otevřou se školy, nebo ne? Nikdo z nás si to nepřeje. Myslím si, že si všichni přejí, aby to kleslo pod 1,0. Ale chybí jasný plán, po kterém voláme mnoho měsíců. Aby například rodiče, ale i středoškoláci věděli, teď je to 1,2, zavřeme školu. Pokud se za 14 dní ukáže, že je to číslo pod 1,0, otevřeme školy. Pokud to bude stejné, budeme pokračovat. Pokud to bude vyšší, budeme automaticky pokračovat. Nic takového nezaznělo. Tak mi to přijde jenom takové chlácholení. Tak nebojte, je to na dva týdny. To není nic hrozného, dva týdny každý vydrží.

No já nevím. Už loňský školní rok byl velmi problematický. A letošní rok začíná velmi podobně. A kvalita výuky je něco, na čem se zase, myslím, shodujeme všichni v Poslanecké sněmovně, že tady není nikdo, kdo by si přál, aby klesla kvalita výuky. A nikdo mě nepřesvědčí, že distanční forma výuky je plnohodnotnou náhradou prezenční formy. To mě opravdu nikdo nepřesvědčí. Mimochodem distanční výuka, distanční vzdělávání, nebo i práce z domova, home office vyžadují mnohem větší disciplínu konkrétního člověka, než přijít normálně do práce na své pracoviště nebo přijít normálně do třídy do své školy. A můžeme si sami sáhnout do svědomí, jak bychom my byli schopni například osm hodin denně pracovat z domova jako v té kanceláři, nebo šest hodin denně se věnovat vzdělávání, jako kdybychom seděli v té škole.

A to je jenom příklad toho, kdy máme pochybnosti o účinnosti těch opatření. Já neříkám, že jsou špatná. Já jenom říkám, že nemáme tolik čísel k dispozici, abychom to byli schopni zodpovědně posoudit, zda je to dobré, neutrální, nebo zbytečné opatření. Takže nebudu mít silná slova na adresu pana ministra, že je to špatně. Ale současně nemohu nepřesvědčovat ministra, že je to dobře. Je to podle mě pokus naslepo, který může fungovat, nebo ne. A budeme sledovat jenom to reprodukční číslo? Nebo budeme současně sledovat i podíl této věkové kategorie v celkovém počtu nově diagnostikovaných? Ani to jsem se nedozvěděl. Podle mě je to relevantní informace. Pokud to procento bude klesat, tak to zřejmě zabralo. Teď myslím toho počtu celkově nově diagnostikovaných. Pokud ne, tak to asi nezabralo. Proč je tak malý rozdíl mezi červencem a zářím? Tomu opravdu nerozumím.

Potom podle mě naprosto nepochopitelný přístup k divadlům. Činohra být může, opera ne a opereta ne, protože se tam víc plive, jestli jsem to dobře pochopil. Omlouvám se všem umělcům, kteří působí v operě, v operetě nebo v muzikálech. Takhle to bylo vysvětleno. Ale známe divadelní kusy i v činohře, kde se mluví poměrně hlasitě, kde jsou vyhocené dialogy, kdy to nejsou jenom statisté, kteří stojí na místě a nikam nechodí. Vůbec tomu nerozumím.

A takhle bychom mohli pitvat jedno navržené opatření za druhým. Ale to není účelem. Účelem je dobrat se k takovým opatřením, kterým uvěří veřejnost a která povedou efektivně k tomu kýženému cíli.

Před několika dny jsme, nebo možná už to je dva týdny, předali vládním poslancům návrh zákona, který by umožnil zvýšit kapacitu testování. Pan ministr zdravotnictví řekl ve svém úvodním slově podle mě naprosto realisticky, že vlastně nevíme, kolik je COVID pozitivních, protože nejsme schopni otestovat všechny, kteří by testování být měli. Náš návrh, aby ty testy mohli provádět v lékárnách, má několik výhod. Zaprvé lékárníci jsou připraveni. Zadruhé síť lékáren je poměrně hustá, to znamená, mohlo by se testovat i v menších sídlech a v menších městech, a tím pádem by došlo k tomu efektu, že by ty nedůstojné fronty ve velkých sídlech, v těch velkých městech prostě odpadly, protože ti, kteří musejí do toho okresního či krajského města, by si to mohli zařídit. Za těch 14 dní je nulová reakce ze strany vlády a ministrů. Možná to není dobře. Možná to není dobrý nápad. Možná to má nějaké technické nedostatky. Ale je to nějaký nápad konzultovaný s odborníky, kteří jsou připraveni testovat. A minimálně jsme o tom měli vést debatu. Ale tu vůbec nevedeme. Myslím si, že to je dva týdny, kdy můj kolega poslanec Benda předal tento návrh vládním poslancům.

Evidentně už dochází k omezování některých ekonomických činností. To berte jako fakt, nebo konstatování. Neberte to jako kritiku. Tak se chci zeptat pana ministra průmyslu jako člena vlády, protože to už padá i do jeho působnosti.

Je evidentní, že kurzarbeit k 1. listopadu nebude po dnešním rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Já bych se to nebál nazvat slovy, že to byl debakl vlády. Řekněme si, co se stalo. Vláda navrhla projednat nějaký zákon ve stavu legislativní nouze a získala jeden hlas v Poslanecké sněmovně, sice z polovičního počtu, takže kdybychom byli všichni, tak možná získala dva hlasy. Těto vládě máme věřit? To je promyšlený postup, když pro svůj návrh získá jeden hlas v Poslanecké sněmovně? Dobře jsme rozhodli. Ten návrh není dobře zpracovaný. A myslím, že společně to zvládneme. Ten finální tvar, který odejde do horní komory, bude mnohem lepší a bude akceptovatelný. Ale není tady paní ministryně práce a sociálních věcí, protože to je její zodpovědnost primárně. To si řekněme otevřeně.

Jak je to možné? Já z hlavy nevím, kolik ministrů jsou současně poslanci a byli přítomni tomu hlasování. Ale tipl bych si, že ani všichni přítomní ministři poslanci nehlasovali pro to, co vláda sama navrhla. Takže legislativní nouzi podpořil jeden poslanec ze 102 nebo 104 přítomných. A v ten samý okamžik nás vláda přesvědčuje, že potřebuje nejenom legislativní stav nouze, ale i nouzový stav. Nějak mi to nesedí. Myslím, že aspoň to první si měla vláda prosadit. Anebo s tím vůbec neměla chodit do Poslanecké sněmovny, což by bylo samozřejmě mnohem lepší. Ale to by chyběly ty titulky a ty výkřiky na Twitteru. Už to máme, už jsme dohodnuti, výborná zpráva!

Teď k tomu dotazu. Už ve svém prvním vystoupení jsem říkal, že COVID komise Sněmovny konstatovala, že Antivirus A funguje. Tak bych se chtěl zeptat pana ministra, taková lehká otázka, trošku nahrávka na směr, zda tedy vláda ten program A prodlouží, protože podle mě je to namístě. Už díky těm opatřením, které vláda přijímá, se prostě budou zavírat nějaké provozování, například operní soubor, například ti, kteří provozují muzikály. Ti prostě nebudou moci podnikat. A myslím, že by bylo férové, aby věděli zaprvé, že ten program Antivirus A bude fungovat, protože ten je právě pro ty případy, kdy z rozhodnutí vlády nemůžete podnikat, a platí se až těch

80 % superhrubé mzdy. A stejně tak si myslím, že je namístě, pane ministře, přemýšlet o aktivaci kompenzačního bonusu.

Pokud si dobře vzpomene, kolegyně, kolegové, na ten zákon, který jsme schválili, tak jsme na rozdíl od toho prvního a druhého kompenzačního období dali vlastně vládě pravomoc, že nemusí přijít příští rok do Poslanecké sněmovny a může to vyhlásit sama. A myslím si, že je pravý čas, aby se vláda k tomu vrátila a například cíleně, teď neříkám pro celou ekonomiku, ale pro ty zasažené sektory ten kompenzační bonus spustila. Protože samozřejmě tím omezením svobody shromažďování a omezením počtu účastníků na venkovních, ale i vnitřních akcích se vlastně tímto způsobem nepřímo znemožnilo podnikání těm, kteří dělají malé koncerty, malé akce, nebo i větší akce. Teď mluvím o těch limitech, které doposud platily. Nevolám po tom, aby to bylo bez limitu.

Takže si myslím, že je nejvyšší čas, aby vláda – na Antivirus A má ještě měsíc, to není tak dramaticky časově, ale na ten kompenzační bonus, myslím, že je nejvyšší čas. Myslím, že by to uklidnilo ty podnikatele, dalo by jim to nějakou jistotu, že je stát v tom nenechá, protože nikdo z nás podle mě nemůže s jistotou říct, že za čtrnáct dní všechna ta opatření skončí. Myslím, že si to všichni přejeme, ale opravdu nikdo nemůže garantovat a mít nějakou jistotu, že aspoň malou částkou stát pomůže těm, kteří budou opakovaně v tak těžké situaci, že by byla dobrá zpráva.

Jinak jsem se chtěl zeptat pana ministra zdravotnictví. On připravuje mimořádné opatření, které chce vydat směrem k provozům jednotlivých zdravotnických zařízení. Já mám před sebou zřejmě návrh toho opatření. A to vlastně říká, že krajské hygienické stanice budou jednotlivým nemocnicím a zdravotnickým zařízením moci nařizovat otevírání oddělení, vyčleňování oddělení, přesun pacientů z jedné nemocnice do druhé, z jednoho zdravotnického zařízení do druhého. Opět se chci zeptat, kdy to bude aktivováno, když ten návrh je od 1. října, na jakou dobu a za jakých podmínek to opatření pozbude platnosti. Protože tady pan ministr není, tak asi nemůžeme vést kvalifikovanou debatu o tom textu návrhu, zda je to dobře, nebo ne a zda by to bylo lepší.

Otázka taky je, a je to otázka zejména – a máme tady mnoho kolegů lékařů a zkušených manažerů nemocnic – zda krajská hygienická správa je ten správný orgán státní správy, který má rozhodovat například o přesunu pacientů z jedné nemocnice do druhé. Já skutečně nevím, to se přiznám. Ale je tady dostatečně kolegů ať už v opozičních, nebo ve vládních lavicích, kteří by mohli k tomu něco říct, abychom věděli. Protože je mimořádně nepříjemné – teď se nebavme o Praze, bavme se o regionech, třeba Moravskoslezském regionu – je opravdu i pro tu rodinu velmi komplikované, pokud ti pacienti budou převáženi. Já jsem to pochopil tak, že mohou být převáženi pacienti s ostatními chorobami, nejenom s covidem. Je to zase docela logické, když o tom přemýšlíte.

Pokud některá nemocnice omezí více tu ostatní činnost, tak ti pacienti potřebují tu péči. A může hrozit to, co říkají mnozí lékaři, a dneska už vidíme první důsledky, že lidé, jak mají strach, tak vlastně odkládají preventivní prohlídky, pak se odkládají nějaké zákroky, a to všechno může vést ke zhoršení zdravotního stavu konkrétních občanů České republiky a v důsledku těch obětí může být více než tak mediálně

sledované číslo počtu obětí s covidem. Ale bohužel pan ministr tu není, tak to prostě nejsme schopni pořádně, poctivě debatovat. Obecně platí, že jsme se do této situace nemuseli dostat, ale já pro vás možná překvapivě dneska říkám, v této chvíli to není úplně důležité, co kdo zanedbal nebo v čem se kdo zpozdil. Na to, abychom to hodnotili, bude ještě dostatek času poté, co se s tou druhou vlnou nějakým způsobem vyrovnáme.

Dneska jsem slyšel, a musím říci, že bohužel, vyjádření jednoho vládního poslance – ať se nezlobí, já ho nebudu v této chvíli od mikrofonu jmenovat. Tady tu odpovědnost za stávající stav v České republice přenesl jednoznačně na občany. Já musím říct, že to považuji za poměrně arogantní vyjádření. Pokud jsme byli úspěšní v první vlně, tak jsme slyšeli od člena vlády, který obvykle sedí za mnou, pana premiéra: já jsem to zvládl, vláda to zvládla, we are the best in covid. Takže když jsme to zvládli, mohla za to vláda. Ano, přesně opačný názor. Kdo šil roušky? Kdo vybavil občany ochrannými pomůckami – vláda, nebo oni sami? Vždyť občané byli disciplinovaní, solidární, zodpovědní, takže ten úspěch, který tady bezesporu byl, byl úspěch především občanů, až poté vlády. A je jedno, kdo je v té vládě.

Teď to vůbec nemyslím politicky ve smyslu, že jiná vláda byla lepší nebo horší, to je jenom teoretická debata, protože jiná vláda v této době vládnout prostě nikdy nebude. Ale myslím si, že musíme uznat zásluhu veřejnosti, ale naprosté, naprosté většiny veřejnosti a mnoha profesí, od zdravotníků, lékařů, sester, integrovaného záchranného systému, ale taky se třeba zapomíná na řidiče, kteří rozváželi zboží, jídlo, dodávkové služby, Česká pošta, takhle bych mohl jmenovat. Takže to bylo opravdu společné dílo. Ejhle, v okamžiku, kdy je problém, kdy ta čísla neutěšeně rostou a nikdo z toho nemá radost, tak najednou za to může ta veřejnost. Nikdo jiný. To mi nepřijde fér.

Největší problém, který tady cítím v těchto týdnech a měsících, a nebudu se vracet k těm marným debatám ve Sněmovně, když jsme v červnu vyzývali, co máme dělat. Pan docent Svoboda měl 6. května, jsem našel, tiskovou konferenci, kdy přednesl jasný plán a jasné kroky, které bychom měli dělat jako prevenci před příchodem druhé vlny. Tak mám pocit, že vláda, stát – dejme tomu stát, ať to není personifikované jenom na vládu – postupuje stylem brzda – plyn. Nevím, jestli jste někdy jeli s řidičem, který tento styl jízdy vyznává. Brzda – plyn. Není to nic příjemného. Je třeba říct, že to silné šlápnutí na brzdu v březnu bylo správné. O tom se podle mě nepřeme a myslím, že opozice to mnohokrát ocenila, že to bylo správné opatření. Ale měli jsme šest měsíců na to, abychom připravili preventivní opatření a jeli pokud možno plynule, možná rychleji, možná chvíli pomaleji, ale plynule.

Já jsem si dneska našel vystoupení pana ministra zdravotnictví z minulého týdne, kdy vylučoval nouzový stav, aby čtyři dny poté říkal, že ho budeme potřebovat. Ještě bych tomu rozuměl, kdybychom aspoň měli ta čísla. Kdyby řekl: pokud bude situace taková a taková, bude tolik lůžek obsazených, neobsazených, v tom případě chť nechtě musíme přistoupit k těmto opatřením, a protože tato opatření potřebují nouzový stav, navrhu vládu – jen tak mimochodem, vždycky jsme byli skeptičtí k té funkci vládní zmocněnce pro vědu a výzkum ve zdravotnictví, tak se, myslím, jmenovala minulé funkce pana Prymuly. Sám jsem zvědavý, kdo ji dneska obsadí,

reálně to byl... stínový asi ne, když byl vládní, tak náhradní ministr zdravotnictví, až se stal tím reálným ministrem zdravotnictví.

Situace s nouzovým stavem mi připadá podobně. Já bych očekával, že první, kdo bude informovat veřejnost – veřejnost, ne opozici, veřejnost – o tom, že vláda zvažuje nouzový stav, je premiér, a ne ministr zdravotnictví. Tak já vlastně nevím, kdo tu vládu řídí. A pak premiér řekne v televizní debatě: tak když to navrhne ministerstvo zdravotnictví, tak já budu pro. A na otázku, co to znamená: no to ještě nevím, ale budu pro. Takže opět se naplňuje bohužel ta moje druhá hypotéza, že to jsou opatření naslepo. I tak mohou být úspěšná, to já nezpochybňuji, ale myslím si, že když se ta opatření připravují bez kontextu, bez dat, tak je vyšší riziko chybného opatření. Neznamená to automaticky, že bude chybné. Ještě jednou to opakují, klidně se může ukázat, že to opatření bylo správné, jenom se zvyšuje riziko, že to opatření správné nebude.

Já bych přál české veřejnosti, aby vláda v příštích týdnech a měsících pokud možno nejela systémem brzda a plyn, aby dostatečně jasně vysvětlila své kroky, které chystá, a nám všem přeji, aby tomu veřejnost uvěřila. Protože bez důvěry veřejnosti je vlastně skoro jedno, co vláda rozhodne, případně Sněmovna a horní komora. A mám pocit, že tu důvěru veřejnosti, která tady bezesporu existovala v březnu, v dubnu, v květnu, vláda vlastně promrhala. I ta veřejná debata – teď nemyslím ve Sněmovně, obecně – o případném druhém nouzovém stavu je mnohem vyostřenější, než byla v tom březnu. Ano, vedli jsme debatu o tom, jestli to prodlouží o dva nebo o tři týdny, dvakrát jsme to prodloužili v Poslanecké sněmovně, ale veřejnost se k tomu stavěla mnohem pozitivněji než dnes. A to je důsledek chybné komunikace vlády.

A jen tak na závěr. Když ta vláda podle mě opravdu musí získat důvěru, tak co si má pomyslet občan, když si dneska přečte rozhovor s bývalým ministrem zdravotnictví, který podle mě skončil ve vládě z absurdních důvodů podle Andreje Babiše – já myslím, že je dobře, že skončil – ale důvodem pro Andreje Babiše je, že byl moc slušný! Vážně přistoupíme na tezi, že být slušný v politice je nevýhoda? A že slušní lidé mají být odvoláváni? Nebo se vám na tom zdůvodnění něco nezdá? Úplně vážně, přečtěte si všechny rozhovory Andreje Babiše o tom, proč odešel bývalý ministr zdravotnictví – on byl slušný... To přeče je plus. To je výhoda. Ne minus a nevýhoda. Aspoň v normálním světě. U Andreje Babiše je to asi nevýhoda.

No ale abych tu historiku řekl celou. Tak si dneska otevřete článek, rozhovor s bývalým ministrem zdravotnictví, který byl tak slušný a skvělý a nejlepší ministr zdravotnictví za třicet let, jak řekl Andrej Babiš, a titulěk – já jsem tam stihl i tu otázku a odpověď je: Já nejsem pro zavedení nouzového stavu... Tak nemáte to vydiskutované ani mezi sebou, nejste schopni prosadit stav legislativní nouze v Poslanecké sněmovně, současně vyzvete nás a hlavně veřejnost, ať tomu věří, ať následují vládu – ale vy v tom nemáte jasno. A to je ten největší problém.

Omlouvám se panu ministru Havlíčkovi, ty dotazy na ministra zdravotnictví, ty nebyly skutečně směřovány na vás. Mě by zajímalo, pokud budete ochoten odpovědět na ty otázky, co se týče kompenzačního bonusu a Antiviru A, případně zda přemýšlíte o nějaké jiné formě pomoci těm sektorům a těm konkrétním podnikatelům, kteří jsou zasaženi, ať už to jsou restaurace se zkrácením pracovní doby, ať už omezení počtu

účastníků na těch akcích apod., protože si myslím, že by to bylo fér. A my jsme připraveni do té debaty přispět.

A poslední věc. Chtěl bych znát osobní názor pana ministra, protože je vlastně ministrem podnikatelů a živnostníků z titulu svého resortu. Já opravdu nechápu, proč se vláda tak úporně brání debatě o prodloužení programu Antivirus C. Bezespору, pane ministře, když se zeptáte malých firem, tak vám musí potvrdit, že byli s tím programem spokojeni, že nebyl byrokraticky náročný a že jim skutečně ušetřil peníze, které mohli investovat jinde. Ten návrh tady leží několik týdnů a my ho nejsme schopni ani dostat na program, natož hlasovat a rozhodnout, zda si malé firmy a živnostníci zaslouží odpuštění sociálního pojištění na poslední čtyři měsíce letošního roku. Mě to skutečně mrzí. Já jsem už dneska dopoledne říkal, že jsme vlastně jenom – v uvozovkách jenom, ono to není málo, ale neměníme parametry, de facto jsme si osvojili návrh zákona, který prošel ve formě, který vyhovoval vládní většině, jenom jsme chtěli prodloužit účinnost, protože je to opravdu velmi dobrý program. A vláda se úporně brání debatě a hlasování. A mě to mrzí. Protože bychom si mohli tady říct, například v čem vidíte problém takového návrhu. My vidíme pozitiva. Negativa tam nevidíme. A vidím, že pan ministr se chystá (ministr Havlíček stojí připravený nedaleko řečnického pultu), tak mu děkuji za prvé, že umožnil jednání Sněmovny tím, že přišel, a za druhé už dopředu děkuji za to, že je připraven debatovat o těch otázkách, které se týkají podpory podnikatelů a nástrojů, které vláda může nabídnout podnikatelům, zaměstnavatelům a těm, kteří musí omezovat z hygienických nebo epidemiologických důvodů svou činnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl s přednostním právem Zbytek Stanjura. Nyní máme faktickou poznámku pana poslance Radka Kotena a potom s přednostním právem pan místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy Karel Havlíček. Pan kolega Černoهورský ještě posečká. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já po vyslechnutí všech argumentů, které zde zazněly, mám jenom malinkou vsuvku, která v porovnání s tím, co řešíme nyní, je celkem zajímavá. Čerpám ze semestrální práce Jana Vašíčka z Fakulty aplikovaných věd, Západočeská univerzita v Plzni, a ta semestrální práce se jmenuje Model šíření epidemie chřipky typu A.

Z těch dokumentů – tam jsou vypsána ta data, tak v období let 1995 až 1996 jsme tady měli hodně velkou epidemii chřipky, zhruba po sedmi týdnech od toho, co začala, jsme tady měli 90 tisíc nemocných s vážnými komplikacemi. Epidemie skončila někdy v jarních měsících roku 1996 a celkem v České republice bylo 1,1 milionu nemocných. Z těch 1,1 milionu nemocných tedy 12 tisíc lidí zemřelo. Pokud to porovnáme s čísly, která máme nyní k dispozici, tak se jenom matematicky a statisticky ptám, jestli můžeme nějakým způsobem porovnat ta čísla, která máme k dispozici.

To je všechno, co jsem k tomu chtěl dodat. A nijak nezpochybňuji kolegy lékaře, kteří tady hovořili, co se může stát atd., ale je to velmi podobná situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní s přednostním právem místopředseda vlády Karel Havlíček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych reagoval krátce. Nejdříve trochu ještě ze svrchu (?), než dojdou k těm ekonomickým. Já bych se držel toho, že budou rozhodovat ve finále výsledky. Ty výsledky ještě nejsou finální, jak jsme se dokázali vyrovnat s koronavirem. První poločas jsme zvládli, o tom asi není nejmenších pochyb, velmi dobře a druhý poločas běží. A to zúčtování přijde v horizontu několika měsíců, možná ještě později, a bude nepochybně s ohledem na to, kolik bylo bohužel zemřelých, kolik bylo lidí na lůžku, budeme to porovnávat s jednotlivými zeměmi a podle toho si myslím, že velmi dobře vyhodnotíme, jak Česká republika dopadla. Není to o tom, co říkají média, co říkají opoziční poslanci, koaliční poslanci, je to čistě o faktech, jaký bude výsledek.

Nyní tedy k těm hospodářským náležitostem, ke kterým jsem byl vyzván.

Co se týká podpory tzv. kompenzačního bonusu živnostníkům, tak to byla podpora, která dobře zafungovala, na tom se asi shodneme. Byla realizována v době plošných restrikcí, tzn. v době, kdy se skutečně uzavřela ekonomika, a v tu chvíli řádově kolem 500 tis. živnostníků čerpalo tuto podporu. Pouze podotýkám, že živnostníky jsme podpořili celkově asi 50 mld. korun. Za prvé to byl tento kompenzační bonus, který dopadl na jednoho živnostníka, pokud vyčerpал samozřejmě všechny měsíce, částkou přibližně 43–44 tis. korun, a dalších 30 tis. dostal ten živnostník odpuštěním sociálních a zdravotních odvodů, tzn. celkem to bylo řádově přes 70 tis. A k tomu byly ještě některé drobné benefity, které mohli získávat živnostníci, nájemné, někteří měli zaměstnance atd. Takže přibližně na jednoho živnostníka, pokud využil maximum, co mohl, tak to bylo kolem 80 tis. Neřekli jsme se, jestli živnostník funguje dobře, průměrně, nebo špatně. Nepochybně byli tam ti živnostníci, kteří na tom v uvozovkách vydělali, tzn. dostali více, než kolik by si v dané chvíli běžně vydělali, ale samozřejmě byli tam i ti, kteří by si vydělali výrazně více, tzn. byl to tzv. helikoptérový nálet. Tento helikoptérový nálet i přesto, že jsme tedy 50 mld. už vynaložili, nemůžeme zopakovat čistě proto, že nejsou plošná opatření.

Co dává smysl, v tom bych souhlasil, a to činíme, pokud budou, ať už živnostníci – já už bych to nedával jenom živnostník–neživnostník, nebo jiné malé firmy, střední firmy případně i větší firmy v problémech odvětvového charakteru, tak se na ně zaměřit. Jestli to bude nějaký jednorázový příspěvek nebo cokoli jiného, je věc druhá. Jenom řeknu dva tři příklady, které teď realizujeme nebo chystáme, to jsou odvětví, která jsou postižená.

Jedná se např. o dopravce, kteří jezdí zájezdovou dopravu. Je zřejmé, že se obchod, nebo to podnikání nerozjelo, tak jim vytváříme tzv. režim sedačkového. Bude tam alokována přibližně miliarda korun, nebo zatím miliarda korun, abych byl přesný, a přes počet sedaček a typ autobusu budou dostávat specifickou podporu.

Další jsou podnikatelé, kteří zde byli zmíněni, to jsou podnikatelé v kultuře, což možná ještě v tuto chvíli vzroste význam této podpory, tak tam máme připraveno dalších přibližně 700 mil. korun. A budeme prodlužovat program COVID – Kultura, který zatím byl vyčerpán, uvidíme ještě dneska, jak to dopadne, řádově na 200 mil. korun. A těch 700 mil. korun bude vypsáno pro podnikatele, zjednodušeně řečeno, v kumštu – malé firmy, živnostníci a ti, kteří např. provozují klub hudební, musí ho mít zavřený, nebo provozují nějaký festival a rovněž nemohou realizovat, organizovat setkání hudebníků, divadelníků nebo něco podobného. Takže to je program, který se rozjede za čtrnáct dní. A tímhle způsobem se budeme zaměřovat...

Ještě mě napadají veletrhy, což je rovněž segment, který je těžce postižený a který teď rovněž aktivujeme a dostane specifickou podporu.

A takhle vlastně půjdeme segment po segmentu, a budeme-li vidět, že ten segment je nefungující, odvětvově nenadechující se, tak na něj připravíme ještě specifickou podporu, nikoliv helikoptérovým náletem. A jestli to bude formou bonusu a la kompenzační bonus, anebo formou nějakého sedačkovného nebo něco jiného, to už je do určité míry po dohodě s těmi odpovědnými svazy, asociacemi atd.

Co se týká Antiviru a kurzarbeitu, to byla další otázka, tak technicky kurzarbeit, k tomu se nechci vyjadřovat, k tomu legislativnímu běhu. Víme, že bude příští středu definitivně zde, čili byla to technická záležitost, proč se to posunulo na tu středu.

Co se týká Antiviru, Antivirus podle našeho názoru naplňuje a naplnil svoji podstatu. Věc druhá je, jak se bude vyvíjet ekonomika. Kurzarbeit nebyl automatický ve smyslu toho, že by byl automaticky spuštěn třeba k 1. listopadu. Kurzarbeit byl proto, že bude-li k tomu ekonomická situace – a teď se můžeme bavit o těch parametrech, které nastanou, ať už odvětvově, regionálně, nebo prostě například celoplošně – tak jsme připraveni kurzarbeit nasadit, a stejně se budeme nepochybně dívat v průběhu října i na to, kdyby se nějakým způsobem měl prodloužit Antivirus podle toho, jak si budou stát jednotlivá odvětví. Zatím se ta ekonomická situace vyvíjí překvapivě o něco lépe, než jsme předpokládali. Je vidět, že ta opatření, která jsme udělali v průběhu jara a v průběhu léta, zabrala. Je vidět, že firmy se dostávaly minimálně v posledních týdnech opětovně na tu výnosovou křivku. Samozřejmě teď je situace možná trochu jiná, uvidíme, jak si budou stát v průběhu října, ale v každém případě podle ekonomických výsledků a situace na trhu v průběhu října, spíše v té první polovičce, rozhodneme, jak dál v listopadu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády, ministru průmyslu a obchodu a ministru dopravy Karlu Havlíčkovi. Kolega Černožský ještě posečká, s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Zbyněk Stanjura. Máte slovo. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem, pane ministře, nevolal po helikoptérovém náletu a plošných opatřeních. Já jsem naopak mluvil o tom, že je nejvyšší čas, aby vláda přišla s konkrétní podporou těch, kteří už jsou zasaženi dnes a budou zítra a příští týden. Nemůžeme o tom zase jednat. To je to, co říkáme, že nejsou připraveny plány třeba legislativy na takové...

Ale odsunutí kurzarbeitu na příští středu není technická věc. To opravdu není. Odpovídá to kvalitě toho návrhu. A bohužel se mýlíte v tom, co jste říkal. Tam žádný parametr – žádný parametr na spuštění kurzarbeitu prostě není! Je to takhle na libovůli vlády. Kterékoliv vlády, říkám. Jediný parametr tam není. V původním návrhu byl aspoň jeden parametr – počet nezaměstnaných, rychlost nárůstu počtu nezaměstnaných, přitom 400 tisíc byla nějaká hranice, nad kterou by se to mohlo automaticky spustit. Takže celé je to napsáno tak, že nějaká rada moudrých se sejde a rozhodne, jestli ano, nebo ne. Žádný parametr tam není. Proto ten návrh je mimořádně špatný.

A můžeme věřit, že vláda bude rozhodovat dobře, nebo špatně, ale když se podíváme do Německa – slyšel jsem za poslední měsíce x slov z úst ministrů, jak se budeme inspirovat v Německu. Copak v Německu o tom rozhoduje vláda? Copak tam nejsou dány jasné parametry? Vy přijdete s tímto legislativním paskvilem, s neuvěřitelnou koncentrací moci do rukou vlády, a ani to nejste schopni projednat tak, jak chcete. Což je dobře, podotýkám. Já jsem spokojený, že budeme mít čas o tom normálně debatovat ve výborech, a myslím si, že když vidím Radima Fialu, že to nebude jenom výbor pro sociální politiku, ale především hospodářský výbor a možná i rozpočtový výbor. To nevím, ale hospodářský by o tom měl debatovat určitě, protože proti vám se postavili všichni – odbory, zaměstnavatelé. Nezískali jste jediný hlas (upozornění na čas), který by ocenil ten legislativní návrh. Takže žádné technické odložení. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V pořádku. Dobré odpoledne všem. Budeme tedy pokračovat v otevřené všeobecné rozpravě. Nyní je přihlášen pan poslanec Černohorský, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tedy rád, přiznám se, já mám tedy otázky hlavně na pana ministra průmyslu a obchodu.

Jak už tady předestřel pan poslanec Baxa, v tuto chvíli ta kulturní scéna byla výrazně zasažena už vlastně v minulosti a ta hudební scéna je v tuto chvíli už pomalu na prahu zhroutení. Ani v minulosti nebyla nezávislá kultura ohrožena tak, jako je ohrožena nyní, protože pokud došlo, předpokládám, k vyhlášení nouzového stavu, o kterém se tady teď bavíme, a dojde-li k omezení na akce ve vnitřním prostoru pouze na 10 lidí, tak to pro ty menší hudební kluby bude naprostá katastrofa.

Asociace nezávislé hudby sdružující hudební kluby v ČR uvádí, že v celé republice je zhruba asi 350 hudebních klubů, které vlastně v tuto chvíli nemohou prakticky fungovat, a jejich průměrné základní měsíční náklady provozu činí od 50 do 80 tisíc korun. Jedná se o fixní náklady, které musí platit za nájem a zálohy na energie. Svoje rezervy však vyčerpala drtivá většina z nich už vlastně v průběhu jara, kdy už jsme je uzavřeli, a přes léto se provozovatelé víceméně snažili improvizovat, protože hudební scéna se v tu chvíli přesunuje na venkovní koncerty a venkovní akce. Doménou této podzimní sezóny jsou právě vnitřní akce, protože se samozřejmě všichni postupně přesouvají do těch klubů. Kluby se začaly připravovat na podzimní

sezónu a doufaly, že ty nejtěžší chvíle jsou v tuto chvíli už za nimi, ale s tím, že současná opatření a nulová pomoc pro ně jsou pro ně ledovou sprchou.

Pokud nechá vláda padnout hudební kluby, bude to pro českou kulturu ztráta, která se bude jenom těžko napravovat. Hrozí, že podnikatelé nebo provozovatelé těchto klubů začnou vypovídat nájmy, opouštět prostory a majitelé začnou využívat tyto prostory k něčemu jinému, pokud vůbec nějakého toho nájemce najdou. Začnou vlastně profese, které jsou navázány nejenom na kluby, většinou se jedná o OSVČ, budou muset hledat náhradní způsob, jak uživit sebe a své rodiny, anebo skončí na úřadu práce, což na ten podzim samozřejmě hrozí. A po návratu do normálu bude velmi těžké ten ztracený provoz obnovit, protože většinu finančních prostředků, které oni měli v rezervě, už použili na to pokrytí do současné chvíle, a pokud tam zůstávají ještě nějaká srdcaři, tak ti se naopak ještě výrazně víc zadlužují. Takže samozřejmě pro ně do budoucna bude problém tu scénu znovu obnovit.

Většina provozovatelů českých hudebních klubů se shoduje na tom, že pokud by jim stát mohl proplatit fixní náklady na provoz a zároveň by mohli případně čerpat nějakou prodlouženou například Pětaadvacítka, jak tady byla, tak by měli možnost tu situaci zvládnout a po uklidnění situace by mohli své provozování znovu obnovit. Stát by taková pomoc výrazně nestála v tomto případě, týká se tedy hlavně těch klubů. Mohlo by se jednat o částku zhruba kolem 30 milionů korun měsíčně, což není nijak přemrštěná suma vzhledem k tomu, že v samotném programu COVID – Kultura bylo alokováno 900 milionů. Možná mě pan ministr potom opraví, ale v tuto chvíli mám pocit, že bylo vyčerpáno zhruba pouze necelých 100 milionů korun.

Příčinou nízkého čerpání prostředků z programu je dle těch provozovatelů nejenom složitá byrokracie, ale zejména velmi úzce vymezený okruh nákladů, na které stát přislíbil příspěvek. Proto bych chtěl požádat pana ministra, zdali by se vyjádřil k tomu, zdali bude prodloužovat program COVID – Kultura a COVID – Nájemné, protože vlastně ty možnosti žádostí končí k dnešnímu dni, ale jak víme, ony pravděpodobně od pondělí znovu naskočí restrikce, kterými budeme omezovat fungování právě těchto provozovatelů, a zdali případně plánuje upravit nějakým způsobem pravidla programu COVID – Kultura a případně COVID – Nájemné tak, aby na něj dosáhlo co možná nejširší spektrum oprávněných žadatelů. Protože jak říkám, vyhlášení nouzového stavu a následná opatření, která určitě dorazí, zasáhnou nejenom OSVČ a dohodáře působící v kultuře, což jsou umělci, osvětlovači, manažeři, producenti a další, ale také i technické firmy nebo hudební a multifunkční sály. Takže jsem chtěl požádat o to vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, pan ministr se přihlásil s přednostním právem, takže bude zřejmě odpovídat na vznesené dotazy, poté se připraví pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Co se týká programu COVID – Kultura, tak první výzva končí dnes, na druhé výzvě už se pracuje řádově asi měsíc, měsíc a půl s představiteli kultury, protože popravdě řečeno i kultura, ta první výzva, byla připravována se zástupci ať už

těch klubů, které byly zmíněny, nebo různých malých divadel atd. Bude vyčerpáno podle našeho odhadu necelých 200 milionů korun, bude zůstat 700 milionů korun a těch 700 milionů korun bude zahrnuto do výzvy číslo dvě.

Ta výzva bude oficiálně zveřejněna někde v polovici října, protože není úplně jednoduché dostat do hry všechny zájmové skupiny v oblasti podnikání v kumštu. Jinak se na to dívají hudebníci, jinak divadelníci, jinak se na to dívají malé kluby, jinak se na to dívají pořadatelé větších festivalů. A dostat to nákladově tak, aby se účelově skutečně prokázalo to, co oni měli za prokazatelné náklady, případně za to, co by měli, kdyby za standardní situace provozovali, není úplně triviální věc. První výzva byla administrativně celkem jednoduchá, ale souhlasím s tím, že ty náklady byly zúžené. Teď jim to rozšíříme, aby měli prostě větší možnost čerpání. Ale nebudeme spouštět už dále program Nájemné, protože ten byl plošný pro jakoukoliv prodejnu, která měla zavřeno, a bylo to na tři měsíce, protože v tuhle chvíli by to nedávalo logiku. Drtivá většina obchodů jede, funguje a prosperuje. Nicméně pochopitelně ten náklad na to nájemné, pokud by měl, tak určitě bude moct být zařaditelný právě v tom programu COVID – Kultura, výzva číslo dvě. Čili neměli by o nic přijít.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Ferjenčík je přihlášen do všeobecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená kolegyně, vážení kolegové, já k tomuto bodu načtu dvě usnesení, která se týkají dvou věcí, na které podle našeho názoru vláda pozapomněla.

První se týká výzvy k tomu, aby se obnovil, resp. prodloužil Antivirus A. My tam vidíme skutečně problém ve chvíli, kdy přibývá těch karantén. Ten program, pokud se nemýlím, možná jste něco v posledních dnech upravili, ale podle mých informací zatím stále končí na konci října, a podle nás je prakticky jisté, že na konci října ještě nebude ta epidemiologická situace tak dobrá, aby se to skutečně týkalo nějakého mizivého množství zaměstnanců. A dneska prostě těch 14 dnů budou platit firmy ze svého a podle našich obav na to nebudou mít peníze.

Druhá věc je z podobného ranku, je to ošetřovné pro živnostníky v případě, kdy jde škola do karantény. Když jde dnes škola do karantény, tak rodiče, co jsou živnostníci, nemají nárok na ošetřovné. Podle nás je potřeba to řešit, ať už skrze ten dotační program jako na jaře, nebo skrz změnu legislativy, ale není možné nechat tyto lidi na holičkách.

Třetí věc, kterou považují za podstatnou, ale v zásadě to řeší návrh ODS, ohledně Antiviru C. Pojdme těm hospodám a dalším postiženým provozům typu hotely, anebo třeba jak jsem mluvil o těch dopravních službách a spousta dalších samozřejmě, pojdme jim aspoň odpustit to sociální pojištění, ať aspoň nemusí platit ty povinné platby státu. Pro ně je to nepochopitelné – vy na všechno děláte dotační program, ale přitom zůstávají ty povinné platby státu. Tak pojdme začít tím, že jim odpustíme to, co dostává stát, a potom řešme ty dotace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Válek, připraví se pan poslanec Baxa.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Jak jsem předestřel, já jsem připravil usnesení, které pak načtu ve chvíli, kdy to přijde na pořad. Nicméně chtěl bych moc poděkovat vašim prostřednictvím panu poslanci Nacherovi. Myslím si, že uhodil hřebíček na hlavičku, jestli to říkám správně. My jsme se teď spolu bavili ohledně "s covidem, nebo na covid", tak možná pak bych, jestli prostřednictvím pana předsedajícího pan docent Svoboda poslouchá, pan poslanec Svoboda, tak možná pak řekne něco k tomu jako komentář.

Ale principiálně, přijímáme pacienty s nějakou diagnózou do nemocnice. Vůbec se ne bavíme o ambulantních pacientech. Bavíme se o pacientech přijatých do nemocnice. Ten je přijatý s nějakou diagnózou. Je přijatý, řekněme, s diagnózou rakovina žlučníku. Teď se operuje a během té operace dojde k nějaké komplikaci, nebo dostane zápal plic po operaci, umře na ten zápal plic. Ale v tom chorobopise se jako příčina úmrtí objeví rakovina žlučníku, protože to byl ten důvod. Pak se tam může objevit, když je sekundární příčina, a to bude třeba ten zápal plic.

Samozřejmě když bude mít ten pacient pitvu – a dneska těch pacientů má pitvu strašně málo, protože se měnila legislativa a v podstatě není jednoduché toho pacienta pitvat, takže tu pitvu má minimum lidí. Tak může se stát, že ten patolog nakonec najde například to, že se mu během toho zápalu plic utřhl trombus. Ten trombus vlétl do mozku a on de facto umřel na mozkovou mrtvici, protože mu ucpal cévy v mozku. A pak tedy ta příčina smrti tím patologem (určená) bude to ucpaní cév v mozku. Ale v podstatě ta primární příčina byla pořád rakovina žlučníku, se kterou byl přijatý. To znamená, pacient, který je přijatý do nemocnice s diagnózou covid, jeho stav tedy není dobrý, musí být přijatý, a ten stav se postupně zhoršuje, tak se posunuje na těch lůžkách, přes lůžko nějaké na lůžko, kde potřebuje kyslík, až na lůžko, kde potřebuje jaksi vyšší přístroj, kde potřebuje ventilátor, a finálně se může posunout až na lůžko, kde potřebuje ECMO. A počet těch lůžek tímto směrem ubývá, to znamená, to úzké hrdlo jsou samozřejmě ta lůžka, která mají specializované vybavení.

Já jsem radiolog, já jaksi nevyplňuji tady ty, ale pan docent, kolega Běhounek je, prostřednictvím pana předsedajícího, vyplňuje, tak možná... To znamená, ono se to těžko vysvětluje, proč je to "s a jaksi na", ale myslím si, že to opravdu je zástupný problém.

Druhá věc, o které jsme se bavili – pozitivní testy. Já bych si troufl za svoji nemocnici, za Fakultní nemocnici Brno, dát ruku do ohně, už jenom proto, že jako náměstek k procentům informatiky... teď ta data přese mě chodí. Prostě je vyloučené, že by výsledky testů byly od nás z nemocnice jakkoliv zfalšovány. To ani nejde. Tam je troji kontrola. To zfalšovat by byl tak velký problém, prostě by se na tom muselo podílet obrovské množství lidí, a i zkoordinovat, kdybych to chtěl zfalšovat, by bylo složité. Faktem ale je, že výsledek toho PCR testu samozřejmě záleží na některých věcech, když ta zásadní je, jak kvalitně se provede ten výtěr. Pokud vám vytřou na špičce nosu, strčí to málo hluboko, tak samozřejmě výsledek může být úplně jiný, než když vám do druhé dírky to strčí velmi hluboko. Takže pak se může, protože se

vytírají většinou obě dvě, pokud si to dobře uvědomují, může se stát, že ten jeden výtěr vám vyjde v podstatě jako negativní a ten druhý vám vyjde vysoce pozitivní, protože záleží, jak kvalitně výtěr byl proveden.

A poslední bych jenom chtěl poznámku k té chřipce typu A, té diplomové práci. Ano, ale jenomže ten virus se nechová jako ta chřipka. On se chová jinak. A já teď zase – já se strašně omlouvám všem, co jsou odborníci, já nejsem odborník a nedělám ze sebe odborníka, ale snažím se to poctivě studovat.

Máte dvě možnosti. Máte chorobu, která je strašně smrtelná, to znamená, každý, kdo ji dostane, prakticky umře. Je nakažlivá, ale šíří se strašně pomalu. To znamená, riziko, jestli se od vás někdo nakazí, je velmi nízké. Takže to reprodukční číslo je nízké, ale každý, kdo ji dostane, umře. Takže tady tu chorobu když dostane, řekněme, 5 tisíc lidí, tak z nich umře 4 900; 4 900 potřebuje lůžko s akutní péčí, s ventilátory – je to problém. Ale nakažených je 5 tisíc. Tak tady máte nějaké opatření. A pak máte chorobu, která se velmi rychle šíří, v podstatě obrovské riziko, že se někdo nakazí, když s tím druhým nakaženým chvíli je, to znamená, to reprodukční číslo velmi rychle roste, když neuděláte žádné opatření, rostou tady, prostřednictvím pana předsedajícího pan docent Svoboda to vysvětloval, to reprodukční číslo, ten exponenciální nárůst, ale vážný průběh té nemoci má třeba jenom jedno procento těch nakažených lidí. Tady není problém, pokud je nakažených 10 tisíc. Ve chvíli, kdy těch nakažených je milion, tak je to naprosto neřiditelný problém, protože pak to jedno procento je obrovské číslo.

A to je to podle mě, o čem my se tady celou dobu bavíme – snaha snížit to reprodukční číslo a snížit absolutní počet nakažených, a v podstatě jsou nezajímaví ti, co jsou asymptomaticí, nemají potíže, nemají příznaky, tak je vlastně snížit, ten absolutní počet s těžkým průběhem. A v tomto případě neumíme jinak, než že se sníží obecně počet nakažených, protože furt je to to jedno procento. A jedno procento z milionu je něco jiného, než jedno procento z 10 tisíc, v tomto případě.

A zase z teorii o šíření infekčních chorob víme, když to reprodukční číslo – nebo víme, publikuje se – když to reprodukční číslo vyroste nad určitou mez, tak už se nedá jednoduchým způsobem zregulovat. Nedá se už jednoduchým způsobem za krátkou dobu srazit. To znamená, cílem je opravdu snížit ten absolutní počet nakažených, tak aby se to dostalo pod kontrolu.

Já toho nechám. A velmi bych plédoval – je to součást toho návrhu mého usnesení, nebo je to ten můj návrh usnesení. Já si myslím, že by zdravotní výbor měl nachystat odpovědi na ty otázky, které všichni z nás ze všech stran dostáváme, hledáme na ně odpovědi, a mate to veřejnost. Myslím si, že by mělo Ministerstvo zdravotnictví se k tomu postavit čelem a jasně nachystat nějaké odpovědi. A myslím si, že tady zdravotníci v Poslanecké sněmovně, členové zdravotního výboru, najdeme konsenzuální odpovědi, za které, řekněme, tedy ne jako odborníci, ale jako Poslanecká sněmovna se můžeme jaksi ručit a můžeme jaksi trvat (na tom), aby Ministerstvo zdravotnictví s pomocí odborných společností také dalo nějaké stanovisko, které je konsenzuální stanovisko reprezentantů těch odborných společností. Protože si myslím, že dezinformace jsou tady obrovským problémem a těžko se vysvětlují. Pokud se bavím s kýmkoliv z očí do očí, tak to dokážu vysvětlit,

ale velmi těžko se to vysvětluje, ať již odpovídám na Facebooku, nebo na sítích. A to odpovídá radiolog, já jsem fotograf, já nejsem epidemiolog, takže také odpovídám nepřesně, a to není úplně korektní, co odpovídám. Já pak musím zpátky do nemocnice a bavít se se svými kolegy, kteří epidemiology jsou, a věřte mi, že si nechci připadat ve své komunitě jako pitomec. To mně opravdu nedělá dobře.

Já se moc omlouvám a děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Toto vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Svoboda, poté pan poslanec Mašek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Jak už říkal kolega Válek, je velmi zásadní věcí to, abychom věděli, na co ti pacienti zemřeli a jak vážné to onemocnění bylo.

Musím se znovu vrátit k tomu, co jsem říkal. Kdybychom dělali pitvu u všech zemřelých, tak musíme odpovědět na základní otázku. Ta první otázka je, jaké je základní onemocnění. To základní onemocnění může být třeba rakovina. Druhá otázka, na kterou musí ta pitva odpovědět, je, jaké komplikace to základní onemocnění mělo. To může být třeba to, že se zlomila kost, do které ta rakovina prorostla. Ta třetí otázka je vlastní příčina smrti, kterou může být to, že ten člověk dostal infarkt. A to poslední jsou vedlejší nálezy, co má za jiné nemoci.

Ta patologie je velmi sofistikovaná věda. Víte, že Jan Jesenius v roce 1600 provedl první veřejnou pitvu, provedl dvě, devátého a jedenáctého, za sebou.

Takže toto všechno je zpracované. Například to, že má člověk rakovinu, nemůže být v té diagnóze a příčině smrti opuštěno, protože to je tak vážné onemocnění, že finálně vždy vede ke smrti. Čili v tom výčtu pacientů, kteří budou mít covid, nemusí být ten covid veden jako příčina smrti, ale může být veden jako komplikace, a síla té komplikace je vyjádřena potom procentuálně, nakolik zhoršila průběh toho onemocnění. Ale to v podstatě není u této diagnózy rozhodující, protože covid jako takový postihuje dýchací systém, zatěžuje plicní membrány a vždycky je takovou komplikací, která to základní vážné onemocnění zásadním způsobem zhoršuje. (Předsedající upozorňuje na čas.) Takže i když to není příčina smrti, tak je to důvod, proč ten pacient zemřel.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Mašek, poté ještě pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se pokusil akademickou diskusi převést k diskusi pragmatické a praktické.

Jednak porovnání té chřipky s covidem, jak tady uvedl pan Koten prostřednictvím předsedajícího, je nepřesné, protože chřipka přichází a odchází, je to sezónní záležitost. Covid tady s námi je a bude nějakou dobu, a pokud nebude vakcína, tak se s ním musíme vypořádat.

Pár poznámek k tomu. První etapu jsme zvládli, potom jsme všichni uvolnili, máme na tom svůj díl my, má na tom svůj díl i opozice svými názory, máme na tom svůj díl všichni. Přesto teď podruhé jsme zase zatáhli za stejnou záchrannou brzdu. Myslím si, že to přišlo včas. Myslím si, že výsledky tady už jsou, reprodukční číslo 1,6, kterým se zaklínáme, kleslo na 1,2.

Teď bych chtěl říci k panu profesorovi Prymulovi. Vybral si středoškoláky. Ano, našel tam 9 % možná bezpříznakové promoženosti. A je to skupina, která, když zůstane 14 dní doma, tak uplyne 10 dní, budou-li bezpříznakoví, tak se budou vracet poměrně zdraví zase zpátky do procesu. Pokud mu tento tah vyjde, tak to bude velmi významný počín.

Já ty kroky vidím jako rozumné, já bych to nedémonizoval. Připomenul bych pravidla 3 R. Když je budeme společně dodržovat, máme velkou šanci se s tím vypořádat. Chráníme nemocnice před přílivem covidových pacientů, kteří by potom vytlačili ty pacienty, o kterých se tady bavíme, s rakovinou a podobně. Nestrašil bych tím. Pacienti se dnes nebojí, chodí do ordinací praktického lékaře, řeší si své aktuální problémy. My jako praktičtí lékaři je umíme řešit, umíme snášet to riziko a nepřenášet ho na jiné pacienty. Takže v současnosti to nevidím vůbec tak špatně. Počkejme, dodržujme ta pravidla 3 R a já věřím, opravdu pevně věřím, že se to podaří. A pokud snížíme to číslo R pod 1, tak to je ten cíl.

Jenom bych připomenul, víte, že v diskusích byli ti, kteří to absolutně zlehčovali (upozornění na čas.), a také ti, kteří říkali, že už teď budeme mít zahlcené nemocnice. Takže já si myslím, že jsme na dobré cestě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Nacher, v tuto chvíli poslední s faktickou poznámkou.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne. Já bych chtěl poděkovat oběma pánům docentům za vysvětlení. Ono je to docela důležité, jestli umírá na, nebo s, protože ta smrtnost je důležitý ukazatel vzhledem k té velikosti a v tom množství v momentě, kdy se bavíme o procentech, o promilích, o desetinách promile, tak je to obrovský rozdíl. Já jsem z toho pochopil, jak jsem řekl panu docentovi, ten příklad, který jsem slyšel mimochodem z lékařského prostředí, když kominík dostane infarkt, spadne z desátého patra, tam ho ještě přejezdě autobus a náhodou bude mít prostě pozitivní covid, tak předpokládám, že to ve statistikách mít nebude.

Nicméně stále jsem ještě úplně přesně jakoby nepochopil – v momentě, kdy člověk, který dostane infarkt nebo mozkovou mrtvici, a zároveň se u něj zjistí, že byl covid pozitivní, kde se v těch statistikách objeví. Jestli se objeví tam či onde, protože to pak skutečně s těmi čísly může zahýbat. O tom je asi ta debata. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za nevyužití času. Posuneme se dál. Pan poslanec Baxa ve všeobecné rozpravě, poté paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové. Já jsem tady ve svém dopoledním vystoupení hovořil v oblasti kultury spíše řečněme spekulativně, zareagoval jsem pouze na to, co zveřejnil pan ministr Prymula, resp. to, co se zdálo být, že se opravdu stane. Mluvil jsem o kritické situaci v oblasti hudebních klubů, kulturní sféry, v oblasti koncertů a celého toho byznysu, který je na to navázán v tom dobrém slova smyslu. Musím upřímně říci, že jsem věřil tomu, že až budou odpoledne zveřejněna ta jednotlivá vládní opatření, bude to tam uspořádáno nějak rozumněji, smysluplněji, že to bude brát větší ohled na to, jaké konkrétní podmínky v jednotlivých kulturních institucích panují. A teď jsem si, zatím jen na základě mediálních výstupů, nikoliv na základě konkrétního písemného znění těch opatření, přečetl, že to tak bohužel není a že vláda opravdu přistoupila k velmi restriktivním opatřením v oblasti kultury.

Když jsem viděl ta opatření jako celek, tak jsem neviděl žádná opatření, která se týkají hypermarketů, žádná opatření, která se týkají většího shromažďování osob třeba v oblasti obchodu obecně atd. Neboli mám, dámy a pánové, pocit, že se kultura, konkrétně zejména divadla a koncerty, staly prostě obětí nějakého úzkého segmentu, úzkého pohledu na tuto věc. Já samozřejmě ctím právo vlády v této věci takto rozhodovat. Rozumím argumentům pana ministra Prymuly, že nechtěl provádět takzvané, jak on říkal, interference ve vztahu k byznysu, ale to, co jsem si přečetl ve vztahu ke kultuře, má opravdu zdrcující dopady nejenom na provozování kulturních aktivit samotných, ale i dopady na lidi, kteří jsou v kultuře zaměstnaní.

Já jsem se rozhodl na základě toho, co jsem dnes viděl, předložit návrh usnesení, který je obecně formulovaný, který detailně načtu v podrobné rozpravě, a na základě tohoto svého návrhu si přeji, aby Poslanecká sněmovna vyzvala vládu, aby se minimalizovalo množství restriktivních opatření v kultuře, aby přijetí každého tohoto opatření předcházelo zveřejnění validních informací o tom, jak toto představení může mít konkrétní dopady na šíření virové situace.

Jenom jak jsem procestoval a navštívil řadu českých divadel, tak znám divadelní scény, ve kterých odstup mezi diváky a herci je třeba jenom metr, a když je nějaká hodně emotivní činohra, tak bezpochyby tam dochází k nějakému kapénkovému kontaktu. Na straně druhé existují divadla s velkým odstupem mezi hledištěm a jevištěm, kde bezpochyby i zpívané představení nemůže mít žádný dopad na ty návštěvníky. To znamená, aby se opravdu zveřejnilo, co konkrétně toto znamená. Aby restriktivní opatření byla ohleduplná ve vztahu k dopadům, které mohou mít. Aby byla ta restriktivní opatření konzultována se samotnými kulturními aktéry z hlediska jejich proveditelnosti a především, aby vláda kompenzovala dopady, které do oblasti kultury ta jednotlivá restriktivní opatření mohou mít.

Když jsem tady slyšel pana vicepremiéra Havlíčka – pane vicepremiére, když jste mluvil o tom, jakým způsobem se čerpá program COVID – Kultura, tak jsem si položil otázku, a já si na ni hned odpovím, protože částečně určitě tu odpověď znám, zda těch necelých 200 milionů, které jsou připravené k čerpání, není dáno tím, že by ti lidé snad nechtěli nebo ti kulturní aktéři by ty peníze čerpat nechtěli, ale zda jsou správně nastavené podmínky toho programu. Zda ten program není příliš byrokratický, ty podmínky nejsou příliš omezující. A já jsem přesvědčen o tom, že tomu tak je, že ten program COVID – Kultura prostě byl příliš, nebo ta první verze, ta

první výzva byla příliš restriktivní, příliš omezující a příliš nevstřícná k tomu, aby se kompenzovaly jednotlivé dopady vládních restrikcí do oblasti kultury.

Takže tolik můj návrh usnesení.

Chci celkově vyzvat vládu, ministra kultury, který zde není přítomen, k tomu, aby měli co největší respekt k tomu, jakým způsobem funguje česká kultura, k hodnotám, které přináší. Protože jsem bytostně, dámy a pánové, přesvědčen o tom, že česká divadla nejsou tím hlavním místem, kde se šíří koronavirus a která vedla k tomu, že se nastartovala druhá vlna epidemie, že to nejsou ani hudební kluby, že to nejsou ani další místa, ve kterých ze všech sil a s houževnatostí sobě vlastní působí kulturní aktéři, a že bychom jim měli v tuto chvíli pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím o větší klid v sále. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Proto jsem si vzal jenom faktickou poznámku, ale nechci aby v tom kolega Baxa jako předseda podvýboru pro kulturu byl sám.

Já myslím, že je potřeba se tady hlasitě ozvat. Kultura je svým způsobem otloukánek. Když se podíváme na tvorbu státního rozpočtu, tak to bohužel tak často působí. Žádný ministr kultury to v tomto smyslu nemá jednoduché a já myslím, že je potřeba i v této situaci, kdy se tady trochu selektivně řeší, který segment veřejného života, společenského života bude teď nějakým způsobem limitován v důsledku vládních opatření proti covidu, tak se kulturní obce zastat. Zastat se divadel, zastat se orchestrů. Nejenom že tady skutečně mně úplně rozum nebere, jaký je rozdíl mezi činohrou, kde často jsou velmi hlasité dialogy blízko sebe a podobně, a operou a operetou. To jsou věci, které samozřejmě musí sdělit a vysvětlit epidemiologové, jestli tady nějaké rozdíly jsou, nebo nejsou. Ale ministr kultury Zaorálek ještě v minulých dnech velmi důrazně připomínal skutečnost a fakt, že to nejsou kulturní instituce, kde by se šířil COVID-19, že tam naopak – a že to je doloženo čísly – to šíření je naprosto minimální. Přesto dneska slyšíme, že i na oblast kultury ty dopady budou velmi razantní.

A když tady máme pana vicepremiéra Havlíčka, chtěl bych opravdu poprosit o nějakou informaci, jestli ta druhá výzva COVID – Kultura je už nějakým způsobem zadministrována, protože v té první výzvě bylo podáno nějakých, myslím, lehce přes sto žádostí. Bylo čerpáno naprosto minimum těch finančních prostředků. A pokud tady dojde k dalším restriktivním opatřením, tak si myslím, že je potřeba skutečně na to být připraven, nereagovat ex post, ale i dopředu, s jasnými termíny, s jasnou možností finanční kompenzace kulturním institucím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr chce reagovat. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Ano, ta výzva číslo dvě se připravuje s podnikatelskou obcí v kultuře řádově už asi jeden měsíc. Jinak i tu první výzvu si připravovali víceméně z valné části aktéři v oblasti kultury, a jakkoli se to může zdát jednoduché, není triviální dát dohromady výzvu, kde budou uspokojeni hudebníci, divadelníci, provozovatelé malých klubů, provozovatelé festivalů atd. A dělat tady desítky různých výzev nedává smysl. To znamená ano, zahrnulo se to do jedné výzvy.

Taky je třeba vnímat to, že ta výzva se připravovala někdy začátkem července, v době, kdy se divadla a některé aktivity tohoto charakteru už rozjížděly. To znamená, nebyl tam tak velký tlak na to, aby to bylo přehnané v tom slova smyslu, že by se proplácelo kdeco. Mezitím se situace vyvinula do té podoby, že vidíme, že kultura se stále nerozjíždí, takže bude výzva číslo dvě. V zásadě je připravena, ale dotahují se tam ještě některé administrativní věci. Jinak administrativně není složitá, je to celkem jednoduchá věc, ale pochopitelně není jednoduché v oblasti kultury umět proplácet výdaje, protože ony nejsou spojeny pouze s tím, jaké měli náklady nebo jaké dané náklady jsou v dané chvíli. Oni mají problém s tím, že mají ušlé zisky. A to je samozřejmě ten problém, který tam vzniká. To znamená naformulovat to tak, aby se to dalo něčím hmatatelným podložit, není vůbec triviální záležitost, pracuje se na tom už několik dní, možná dokonce i týdnů, a přibližně v polovině října by se to mělo spustit.

I když nejsem epidemiolog a chraň bůh, abych se pouštěl do té diskuse, když vidím, že každý se k té epidemii vyjadřuje, tak přesto ten dotaz, který jste měl vy (k poslanci Výbornému), jaký je rozdíl mezi tím, když někdo sedí v divadle, a když sedí dejme tomu na nějakém koncertě, tak jsme pochopitelně dneska měli i vůči panu ministru Prymulovi. Odpověď byla jasná a jednoduchá. Počet těch, kteří se nakazili v rámci přenosu v rámci např. divadla, je naprosté minimum. Počet těch, kteří se nakazili v rámci třeba koncertů, v rámci hudebního díla, kdy se tedy zpívalo, je výrazně větší. A není to krok, který se děje jenom v České republice, úplně stejně reagovalo třeba i Německo. Teď ale jenom cituji to, co říkal pan ministr zdravotnictví.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A poslední přihlášku do všeobecné rozpravy má paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já navážu na pana ministra co nejkonstruktivněji, protože citoval informaci, kde dochází k nákaze, co je to místo, kde je prokázáno, že ten přenos je nejčastější.

Je to první věc, kterou bych chtěla zdůraznit vám, pane ministře, jako bohužel jedinému zástupci vlády zde, a sice že zdůrazněním těchto čísel, nejenom obecné informace, protože to je nejčastější, ale jasnějších čísel se rapidně zvýší důvěra lidí v to, že se rozhodnutí vlády opírají o jasná data a že ta zaváděná opatření mají prostě oporu ve faktech.

A o co bych žádala. Na zdravotním výboru jsme měli alespoň náhled na členění nakažených lidí podle povolání a třeba na tom bylo naprosto zřejmé, která povolání tím, že mezi nimi je nejvíce nakažených – samozřejmě po nějaké úpravě na to, kolik

osob obecně v populaci v tomhle povolání je – která jsou tedy rizikovější, kde k té nákaze dochází častěji. A to je jeden způsob, jak zvýšit důvěru, že ta opatření jsou důležitá a potřeba. A to je přesně to, o co žádáme. Stejně tak co se týče toho zpěvu, koncertů a podobně, tak je samozřejmě v dnešní situaci už jasné, že mnohé ty nákazy nemají zjištěný způsob přenosu, ale tam, kde to zjištěné je, to přinejmenším můžete použít jako konkrétní podpůrné argumenty.

Když to shrnu, v tom prvním bodě, který tady chci přednést a který za Piráty považujeme za nesmírně důležitý: zveřejňování co největšího množství informací, které ke svému rozhodování používáte, povede k větší důvěře veřejnosti v to, že opatření dávají smysl, a i k většímu dodržování těch opatření. A nakonec to dodržování je to, o co by vám mělo jít nejvíce. Proto tedy žádám nejenom to, co za Piráty považujeme také za důležité, a to třeba opravdu transparentní zveřejňování kapacit intenzivní péče, a to nejenom lůžek, ale zejména personálních kapacit zdravotníků. Protože zase tady může být zmíněno, že špuntelem, tím blokátorem, v kapacitách u nás jsou karantény a onemocnění zdravotníků. Ale když to veřejnost uvidí na jasném čísle, tak to bude zase mnohem věrohodnější a srozumitelnější než jako obecná informace.

Stejně tak jako jsem teď mluvila o důvěře a o tom, abychom posílili opravdu ochotu každého z nás veškerá opatření dodržovat, tak v druhé části bych ráda mluvila o pozitivní motivaci. Zase jsme svědky restrikcí, ale přitom co nejlépe funguje, když věříme tomu, co je potřeba dělat a pozitivně cítíme povzbuzení od vlády, jakousi malou odměnu za to, když uděláme to, co je v zájmu společného dobra. A takovým společným dobrem je třeba stažení té aplikace eRouška. A zase vláda by mohla zavést řadu způsobů pozitivní motivace. Například když přijde v rámci eRoušky ta informace, že byl člověk významně dlouho ve významně těsném kontaktu s někým nakaženým, tak by třeba jeden způsob mohl být bezplatný test pro tyto lidi, co tu eRoušku měli, a tímto by třeba rychleji zjistili, zda k té nákaze opravdu došlo, nebo ne. To je jeden příklad pozitivní motivace. Jistě dokážete přijít na mnohé další.

To, co chci zdůraznit, je zase – bez tohoto bodu to nejde. Bez pozitivní motivace ta opatření sama fungovat nemůžou, ty restriktce.

Třetí věc. Praktická pomoc. Vedle důvěry, vedle pozitivní motivace je potřeba, aby bylo jasné, že je domyšlená praktická pomoc na místě. Já tady chci zvýraznit, že jde o uvažování lidí, kteří o tom vládním nouzovém stavu prakticky přemýšlejí a kladou si otázky typu: když je to dle vládního stanoviska tak vážné, že je nutný nouzový stav, je třeba hotový plán, jak tam, dojde-li v určitém regionu k přetížení kapacit zdravotní péče, zřídít třeba emergency kliniku, pohotovostní záložní zařízení? To je třeba jedna otázka, co si lidé kladou.

Nebo praktická pomoc. Dojde-li ke karanténě nebo nemoci u významné části zaměstnanců určitého zařízení – sociálního, zdravotního – podporujete na krajích přípravu létajících týmů? Lidí, pracovníků, kteří by nahradili tu směnu, ty dané lidi? Ptala jsem se na to i na sociálním výboru, a třeba v té sociální oblasti mají takový létající tým připraveny pouze tři kraje. Ale to je ta praktická pomoc, kterou, když vláda nebude motivovat, ptát se krajů, pomáhat jim s tím, tak zase nebude důvěra

v to, že to vy jako vláda berete dostatečně vážně až do těch konkrétních důsledků, pro konkrétní domov pro seniory nebo pro konkrétní okresní nemocnici.

A stejně tak ta praktická pomoc je třeba hlídání dětí klíčových pracovníků, domlouvání tady těch věcí.

Já jenom ukazuji, o čem veřejnost samozřejmě přemýšlí, když je vyhlášen nouzový stav. A kdyby bylo jasné, že tyto věci jsou připravené, tak by opět stoupla ta důvěra a ve finále i toto by bylo pozitivní motivací toho co nejvíce dodržovat.

A poslední věc, kterou chci zmínit. Vedle té důvěry, pozitivní motivace a praktické pomoci je jistota podpory. A tady si neodpustím: Opravdu považujete za normální, že se nejprve vyhlásují opatření, a až posléze se vyjednává, jaká bude ta pomoc, jaká bude ta podpora? Vždyť dodnes po dalších měsících od pracovního řešení ošetřovného pro lidi pracující na živnostenský list a pro dohodáře vaše vláda nevyřešila pro tyto statisíce pracujících možnost vůbec ošetřovné čerpat. Je to zase oblast, kde veřejnost vidí – je to tedy tak vážné, když vládě nestojí za to dotáhnout pro živnostníky vůbec možnost jít na ošetřování člena rodiny?

A tímhle bych prosím ráda shrnula, že skončily jednoduché podpory typu odpuštění plateb sociálního a zdravotního pojištění, ale ještě nezačaly domyšlené podpory těch dalších segmentů a dalších lidí, kteří už jsou opět zasaženi. A to je něco, co lidi neskutečně demotivuje. Takže mohu-li požádat, dejte alespoň v těch nejflagrantnějších případech jistotu podpory. Podpořte důvěru zveřejněním dat, třeba tím zveřejněním čísel, kdo, z jakých povolání je hlavním podílem mezi nakaženými, a podpořte všechny pozitivní motivace, které jen lze. Tak to může zafungovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr má zájem odpovídat. Prosim.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Krátce k tomu ošetřovnému a k těm hospodářským opatřením. Nevím, co je divného na tom, že se nejdříve udělá opatření, a následně se vytvoří systém podpory. Přece nemůžeme vytvářet systém podpory, a teprve poté vyhlásit, co vlastně bude. Protože to, že to vyhlásíme, ještě neznamená, že to definitivně projde. Něco prochází Poslaneckou sněmovnou a tak dále. To znamená, je to normální logický postup. Nejdřív se řekne, co vlastně bude za restrikcí, a následně se okamžitě hledá opatření přímé podpory. Co se týká toho ošetřovného, tak zrovna v této oblasti podle mého názoru není možné vytýkat vůbec nic. Přece v té první vlně se ošetřovné udělalo nejenom na úroveň 60 %, udělalo se na 80 % pro všechny, platilo to zpětně. Platilo to přesně do 30. 6., to znamená do doby, dokud byly zavřené školy. A automaticky jsme rozjeli i to, že se to udělalo pro OSVČ. Dělalí jsme to na Ministerstvu průmyslu a obchodu a za tu dobu jsme obsloužili přibližně 200 tisíc žádostí – myslím tím vyřídili – v hodnotě 2,2 miliardy korun. To znamená, ti živnostníci dostali to, co nikdy historicky nedostali. Poprvé dostávali ošetřovné, a

dostávali ošetřovné ve stejné výši, jako dostávají, nebo dostávali v té době, zaměstnanci.

A to, že teď to nevyhlašujeme, je pravda, protože není plošné opatření. A pokud je nějaké opatření toho charakteru, že někdo jde na nemocenskou nebo někdo je na deset dní doma, tak devět dní mu ošetřovné standardním způsobem platí. V momentě, kdy by nastala nějaká situace skutečně krizového charakteru, že by se plošně opět něco uzavíralo a ti lidé by museli být s dětmi doma skutečně v tom plošném opatření a množství, tak není nic jednoduššího než opětovně spustit na Ministerstvu průmyslu program ošetřovné, který je spuštěn během několika dní. Na to nepotřebujeme Sněmovnu, máme na to informační systémy, máme na to lidi, pracovalo na tom průběžně 70 lidí a je to otázka velmi krátké doby. Ale ta situace nenastala. To znamená, řešme to v momentě, kdy ta situace nastane, a nikdo nemusí mít obavu o tom, že kdyby nedej bože ta situace se vyvíjela jako na jaře ve smyslu plošnějšího zavření – jako že se to neuvažuje – no tak poté toto se pro živnostníky opětovně spustí. Na tom není vůbec nic složitého a máme to hned.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Reagovat budou s faktickými poznámkami pan poslanec Ferjenčík, poté paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Děkuji za reakci, pane ministře. Já bych si moc přál, aby se jednou vláda dostala na takovou úroveň, že by dokázala říct současně "omezujeme provoz hospod a šest lidí u jednoho stolu" a současně říct "a předkládáme do Sněmovny návrh, ať se hospodám odpustí sociální pojištění". To je to, co já bych považoval za férové a za dobrou komunikaci. Takhle vy jste na ně hodili těch šest lidí u jednoho stolu, ale žádnou kompenzaci jste jim nepřislíbili. A je to půl roku od začátku té krize. To podle mě není adekvátní.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď tedy paní poslankyně Richterová, je přihlášena dříve. A pak dám slovo panu ministrovi, ať dodržujeme pořadí přihlášek.

Poslankyně Olga Richterová: Já děkuji panu ministrovi za reakci, protože tady hájí celou vládu jako jediný.

Vlastně ta hlavní zpráva, kterou bych chtěla zareagovat na vaše slova, že vám přijde logické nejprve oznamovat restrikce, opatření, a až potom reagovat podporou. Tak co bych chtěla zvýraznit, je, že i ekonomické studie ukazují, že okolo poloviny ekonomického propadu souvisejícího s koronavirem je způsobeno nejistotou. Pocitem nejistoty u lidí, v firm. A proto je tak důležité mít najednou to opatření a k němu tu podporu.

To, co cituji, jsou studie světových vědců. To, co zdůrazňuji, je, že živnostníci v jednotlivých školách už dneska mají děti, jednotlivé třídy jsou v karanténách a podobně. To jsou lidi, kteří už dnes vidí, že zase žádné ošetřovné nemají, že se na ně

zase vláda vykašlala. A proto o tom mluvím, protože to zvyšuje ten pocit nejistoty ve společnosti a přijde nám to nezodpovědné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana ministra.

Místopředseda vlády, ministr průmyslu a obchodu a ministr dopravy ČR Karel Havlíček: Opětovně říkám, že ošetřovné je na devět dní, a pokud nastane ta situace ve škole a někdo jde na deset dní domů, tak to ošetřovné standardně může čerpat, pochopitelně ti, kteří jsou samozivitelé, tak můžou dvojnásobek. A co se týká těch opatření, to ani není možné dělat dříve, než prostě něco vyhlásíme. To přece nedává smysl. V momentě, kdy to je, tak to spustíme.

Ale to, co je důležitější, je to, co zde padlo ve smyslu těch restaurací a různá opatření, která na ně padala a co se vlastně ukonalo. Tomu rozumím. Tak si to pojďme zrekapitulovat – restaurace a hotely, protože je třeba to vidět v kontextu. První věc je ta, že provozovatelé restaurací a hotelů, nebo řekněme tedy gastro nebo HORECA, to je jedno, dostaly podobně jako ostatní firmy možnost čerpat Antivirus, ať už to bylo 60 %, 80 %, v některých případech 100 %. Takže měli klíčový náklad na zaměstnance z valné části hrazen, navíc to bylo ze superhrubé mzdy. Další jejich požadavek byl celkem objektivní a správný. Druhý náš největší náklad, pro někoho dokonce největší, je náklad spojený s nájemným. Tak přesně po tu dobu, co bylo dokonce ještě déle, asi o měsíc, protože jsme to prodloužili, ale to je jedno, zavřeno, tak měli možnost čerpat program Nájemné: $50 + 30 \% = 80 \%$. Většina z nich si ho vyřídila. Stát to bude stát řádově necelé 3 mld. korun. To znamená, že jsme v situaci, že 80 % z nájemného dostali.

Pokud někdo byl OSVČ a nebyl eseróčko, mohl čerpat standardní dotaci, respektive kompenzační bonus, což činilo 43 tis. korun, navíc 30 tis. korun dostal ve formě odpuštěného sociálního a zdravotního. To znamená téměř 80 tis. korun. K tomu mohli čerpat různé další drobné podpory. Někdo si ještě odložil sociální, někdo dokonce, třeba u těch eseróček, nemusel to sociální platit, tam už byly různé varianty, které byly. A teď pozor. Ten, kdo u toho měl hotel, tak dostal postelovné, to znamená kompenzaci na to, že nemohl prostě provozovat pokoje a tak dále. A navíc je třeba vidět to, že se snížilo DPH u gastro odvětví na různé aktivity, ať už je to tedy oblast ubytování, nebo na jídlo, což bylo samozřejmě už i v minulosti, nebo v těch posledních dobách, nebylo to spjata jenom s koronavirem, a současně na pivo.

Takže když to celé sečteme a podtrhneme, tak na 500 tis. tržeb gastru jenom ty daňové věci činí nějakých plus 25 tis. korun, což taky není úplně zanedbatelná věc. Takže když to sečteme a podtrhneme, tak tahle oblast nebyla úplně podceněna, naopak musím říct, že ti podnikatelé z této oblasti za námi chodí a říkají to, co bylo, je v pořádku, bylo to dobré, děkujeme za to.

Věc druhá je ta, co bude nastávat teď. Dneska to není o tom, že by se jim tržby rapidně hroutily dolů. Věc druhá bude, jak dopadne těch 22 hodin, jestli se to udělá dříve, nebo později, to chápou, tam může být nějaký výpadek. Spíše je to určitá míra nejistoty, jak se to bude vyvíjet do budoucna, to znamená následující týdny. Jestli skutečně ti lidé budou chodit do těch restaurací, nebo ne. Není dne, abychom

nejednali s jejich zástupci. Včera jsme s nimi jednali, minulý týden jsme s nimi jednali. V tuto chvíli čekáme, jakým způsobem se jim to zobrazí v jejich tržbách, a pokud to bude tak, že to bude klesat, jsme připraveni opětovně dělat to, co jsme udělali třeba těm zájezdovým řidičům, ať už to bylo sedačkové, nebo v té oblasti kultury, co jsme tady před chvílí řešili. Čili segment od segmentu. Ale musíme vidět, že tam je ten trend toho poklesu, ne dríve. Zatím to ještě nevíme, jaký tam bude. Naštěstí to léto nevypadalo vůbec špatně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych prostě jenom doufal, a chválím ta opatření, která byla na jaře, ale doufal jsem, že teď na podzim už budou připravena ke spuštění daleko rychleji. Prostě se chystá omezení svateb, pokud se nepletu, od 19. října, což bude velká rána pro celou řadu restaurací, které se orientují tímto směrem. Chystá se omezení počtu lidí u jednoho stolu. Chystá se omezení amatérského sportu, což bude mít velký dopad na celou řadu pohostinských zařízení. A to jsou prostě věci, které na ně dopadnou hned, a vy vyčkáváte s tou pomocí. To je to, co vám vyčítám.

Druhá věc je, že když dneska zavře nějaká škola z důvodu karantény, tak rodiče, co jsou OSVČ nebo dohodáři, nemají nárok na ošetřovné. Ti lidé prostě nemají nárok na ošetřovné a to je podle nás problém, protože počet těch karantén je nesrovnatelný s běžnou situací. A z toho důvodu apelujeme na to, abyste tento program obnovili.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní poslankyně Richterová bude ještě reagovat. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jenom ještě dopřesním. Jsou to lidé, co platí nemocenské pojištění, ta část z nich, která si odvádí toto pojištění, tak stejně nemá nárok na ošetřovné člena rodiny. Tahle díra v systému u nás je roky, živnostníci a dohodáři mají tuto smůlu. A ačkoliv se to ukázalo plně během jara, tak stále není zřejmé, že dneska se zavíráním škol a dětmi v karanténě tato skupina obvyvatel propadává, a vládě nepříjde důležité to řešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám další přihlášky, takže pokud se nikdo další nehlásí, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo po všeobecné rozpravě. Není tomu tak. Nepadly žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat v tuto chvíli, takže přistoupíme k rozpravě podrobné, do které mám šest přihlášek. Jako první pan poslanec Výborný. Požádám všechny, kteří budou v podrobné rozpravě něco navrhnout, aby poté předali ideálně i kopii svého návrhu zpravodaji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Jak jsem již avizoval, ve spolupráci s kolegou Martinem Baxou navrhuji za poslanecké kluby KDU-ČSL a ODS usnesení, které se dotýká školství a vzdělávání v rámci tohoto bodu. A zní takto:

"Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky

1. aby vytvořila pracovní krizovou skupinu složenou ze zástupců Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství a zástupců odborné školské veřejnosti, kde by byla projednávána všechna mimořádná opatření a jejich realizace v oblasti školství v kontextu pandemie COVID-19;

2. aby veškerá opatření v oblasti školství byla směrem ke školám i veřejnosti komunikována včas, jasně a srozumitelně, a to vždy až po dohodě rezortů Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy;

3. aby předložila jasná data, ze kterých bude patrné, že při úplném či i částečném uzavření škol a školských zařízení dojde k zásadnímu snížení reprodukčního čísla R;

4. aby učinila maximum pro zachování prezenční výuky mimo jiné urychleným dodáním respirátorů třídy FFP2 v dostatečném počtu všem učitelům škol, které se nacházejí v regionech s oranžovou barvou semaforu;

5. aby v případě přechodu středních a vysokých škol na distanční výuku byl u dotčených oborů nastaven mechanismus pokračování prezenční praktické výuky, která by odpovídala mimořádným opatřením;

6. aby vláda prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy připravila jasné pokyny pro specifické situace různých druhů škol a školských zařízení."

Usnesení tedy má šest bodů. Je možné a asi by bylo vhodné ho hlasovat po bodech, tak aby se případně mohli poslanci rozhodnout, které z těch bodů podpoří. Jenom zdůrazňuji, že například ten první bod, který považujeme za velmi zásadní, tady byl dopoledne pozitivně kvitován jak panem ministrem Prymulou, tak panem ministrem Plagou. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní je přihlášená v podrobné rozpravě paní poslankyně Langšádlová. Ale já ji nevidím, takže poprosím pana poslance Černohorského, který mi ovšem hlásil, že stahuje. Míří k mikrofonu. Prosim.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Já jsem původně chtěl načítat usnesení právě k té živé kultuře, ale pan ministr již slíbil, že tento program bude prodlužovat a upravovat, takže dám na jeho slova a budu si ho bedlivě hlídat a nebudu k tomu tady načítat žádné konkrétní usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tom případě je nyní v podrobné rozpravě přihlášen pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Válek.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já načítám dvě usnesení.

První je k Antiviru A. Usnesení je poměrně jednoduché: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby urychleně připravila podmínky a učinila kroky k obnovení podpory zaměstnavatelů skrze krytí nákladů na náhrady mezd v případě karantény zaměstnance v souvislosti s nálezou koronaviru, obdobně jako tomu bylo v případě dotačního programu Antivirus A."

Odůvodnění jsem už nastínil v obecné rozpravě. Jde o to, že ten program, pokud se nemýlím a mám aktuální informace, končí ke konci října. Podle našeho názoru by mělo být samozřejmé, že stát bude kompenzovat zaměstnavatele v případě, že jejich zaměstnanci nemůžou pracovat, protože jsou v karanténě, kterou jim nařídil stát.

Druhé usnesení – k ošetrovnému pro OSVČ:

"Poslanecká sněmovna

vyjadřuje znepokojení nad absencí řešení příjmové situace živnostníků, kteří nyní čelí rizikům v souvislosti s uzavíráním jednotlivých škol z důvodu pandemické situace v České republice;

vyzývá vládu, aby urychleně připravila podmínky a učinila kroky k obnovení podpory živnostníkům, kteří jsou zasaženi uzavřením škol, nejlépe obnovením dotačního programu, který byl schválen vládou původně usneseními č. 311 ze dne 26. března 2020 a následně upravován usneseními vlády č. 552 ze dne 18. května 2020, známé jako ošetrovné pro OSVČ;

žádá vládu k přijetí novely zákona o nemocenském pojištění, která upraví podmínky poskytování ošetrovného pro případy uzavírání jednotlivých škol jak pro zaměstnance, živnostníky, tak osoby zaměstnané na dohody mimo pracovní poměr."

Děkuji za podporu těchto usnesení. To druhé jsem opět odůvodňoval v obecné rozpravě, ale jde především o to, že už dnes řada škol zavírá právě například kvůli karanténě učitelů nebo nakaženým žákům, a je potřeba řešit situaci rodičů, kteří se o ně musí starat.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Válek je nyní přihlášen. Připraví se pan poslanec Baxa.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Doufám, že budu velmi stručný. De facto zastupuji paní poslankyni Langšádlovou, která připravila návrh usnesení, ke kterému já se hlásím též a který projednala jak s panem ministrem zdravotnictví, který, jak mě informovala, s tím v podstatě souhlasí, tak údajně s většinou z klubů probírala tady toto. De facto usnesení se týká toho, co jsem zmiňoval ve svých dvou vystoupeních, to znamená, přečtu ho:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 15. 10. 2020 vypracovala koncepci strategické komunikace k přijímání opatření ke COVID-19, včetně fact-checking a práce se šířícími se dezinformacemi o COVID-19." Toť vše a děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Baxa.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Já zde přednesu návrh usnesení, který se týká oblasti kultury a který už jsem jednak avizoval v obecné rozpravě a také odůvodnil.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby konala kroky na podporu české kultury, která se ocitá v souvislosti s druhou vlnou koronavirové epidemie v kritické situaci, a to konkrétně:

1. aby se obecně minimalizovalo množství restriktivních opatření v kultuře;
2. aby připravovaným restriktivním opatřením vždy předcházelo zveřejnění konkrétních ověřených dat, která by prokazatelně dokumentovala možná rizika šíření koronaviru v souvislosti s jednotlivými kulturními aktivitami;
3. aby připravovaná restriktivní opatření byla maximálně ohleduplná ve vztahu k dopadům, které mohou mít na uskutečňování kulturních aktivit;
4. aby připravovaná restriktivní opatření byla vždy konzultována se samotnými kulturními aktéry s cílem zajistit jejich reálnou proveditelnost;
5. aby ekonomické dopady restriktivních opatření byly důsledně a funkčně kompenzovány, a to jak ve vztahu k veřejným kulturním institucím a k soukromým společnostem, které působí v kultuře, tak i ve vztahu k lidem, kteří v kultuře působí jako osoby samostatně výdělečně činné."

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přednáším návrh velmi jednoduchého usnesení. Jde mi pouze o to, co by mohlo být poměrně efektivní ve vztahu k eRoušce.

Znění: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby pozitivně motivovala zejména státní zaměstnance, ale i ostatní občany k používání aplikace eRouška, například proplácením testu po kontaktu indikovaném právě eRouškou."

Odůvodnění – mohlo by to fungovat, mohlo by to velmi výrazně pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byly všechny elektronické přihlášky do podrobné rozpravy. A pokud se již do podrobné rozpravy nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Ještě jednou svolám kolegy k hlasování. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany zpravodaje. (Není.) Pokud tomu tak není, tak bychom se nyní měli přesunout k hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami a požádám pana zpravodaje, aby nás s jednotlivými návrhy postupně seznámil a provedl nás hlasováním. Nejdříve asi návrh procedury.

Moment, pan předseda Luzar s technickou, procesní.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já jenom procesně. Po schválení procedury před hlasováním o usnesení bych žádal o 15 minut přestávky na jednání klubu k seznámení se s návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jestli jsem to dobře zachytil, po proceduře před hlasováním. (Ano.) Dobře. Děkuji. V tom případě prosím návrh procedury. A prosím o klid v sále. Budeme hlasovat.

Poslanec Jan Farský: Dobře. Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, máme celkem šest návrhů usnesení, z nichž některé jsou rozděleny do bodů. Podle mého názoru můžeme hlasovat tak, jak byly předloženy. Z mého pohledu, a jak jsem se snažil vnímat jednotlivá usnesení, tak se nijakým způsobem nevylučují nebo vzájemně nepopírají. To znamená, můžeme skutečně v tom pořadí.

To znamená, že bychom hlasovali nejdříve o návrhu usnesení v šesti bodech jeden po druhém, a to z dílny KDU-ČSL a ODS, který přednesl pan poslanec Výborný. Týká se spolupráce Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství.

Druhý návrh usnesení je z dílny Pirátů, předložil ho pan kolega Ferjenčík a týká se živnostníků a pomoci i pro ně.

Třetí se týká Antiviru A a je také od Pirátů a pana poslance Ferjenčíka.

Čtvrtý předložil pan poslanec Válek a připravovala ho paní poslankyně Langšádlová z dílny TOP 09, týká se koncepce strategické komunikace, fact-checkingu a dezinformací.

Předposlední je z dílny ODS od pana poslance Baxy, ten má pět bodů a týká se kultury.

A poslední je od paní poslankyně Richterové od Pirátů, týká se eRoušky.

Takto byla předložena a v tomto pořadí můžeme také jednotlivě hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Myslím, že procedura je srozumitelná, takže bychom mohli hlasovat o tom, jestli souhlasíme s přednesenou procedurou.

Takže pokud nikdo nic nemá proti, zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 11 je přihlášeno 103 poslanců a poslankyň, pro 101, proti nikdo. Procedura tedy byla schválena.

Děkuji panu zpravodaji. A nyní tedy na žádost klubu KSČM přestávka, jestli jsem to dobře zachytil pět, deset minut. Pan poslanec Pávek. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Já se omlouvám, ale mně přišlo divné, že je nás tady přihlášených 103, což neodpovídá tedy tomu domluvenému poměru. (Rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Když se zaokrouhluje nahoru a započítají se nezařazení poslanci, tak se vlezeme.

Poslanec Petr Pávek: Aha. Tak v tom případě děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Děkuji. Takže v tom případě vyhlášíme přestávku do 17.20, ať to máme kulaté. A přeji příjemné vyjednávání.

(Jednání přerušeno v 17.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.20 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 17.20 hodin. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v dnešním jednání. Schůzi jsme přerušili v našem jediném bodě na žádost klubu KSČM. Předpokládám, že ten je dohodnutý, nemá potřebu nám nic sdělit.

Požádám pana zpravodaje, aby nás tedy v souladu se schválenou procedurou provedl jednotlivými návrhy, a budeme hlasovat. Já ještě svolám pro jistotu kolegy do sálu. A prosím tedy asi první návrh, i když máme prořídle řady.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. První hlasování tedy bude o tomto návrhu: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby vytvořila pracovní krizovou skupinu složenou ze zástupců Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství a zástupců odborné školské veřejnosti, kde by byla projednána všechna mimořádná opatření a jejich realizace v oblasti školství v kontextu pandemie COVID-19."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je zde žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlásím předtím, než budeme hlasovat. Přihlaste se prosím znovu svými kartami, a až se nám počet přihlášených ustálí, tak zahájím hlasování. Vypadá to, že je to vše.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 12 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 82, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby veškerá opatření v oblasti školství byla směrem ke školám i veřejnosti komunikována včas, jasně a srozumitelně, a to vždy až po dohodě resortů Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 54, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby předložila jasná data, z kterých bude patrné, že při úplném či i částečném uzavření škol a školských zařízení dojde k zásadnímu snížení reprodukčního čísla R."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 14. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby učinila maximum pro zachování prezenční výuky, mimo jiné urychleným dodáním respirátorů třídy FFP 2 v dostatečném počtu všem učitelům škol, které se nacházejí v regionech s oranžovou barvou semaforu."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 15. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 44, proti 1. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby v případě přechodu středních a vysokých škol na distanční výuku byl u dotčených oborů nastaven mechanismus pokračování prezenční praktické výuky, která by odpovídala mimořádným opatřením."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 16. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 16 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby vláda prostřednictvím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy připravila jasné pokyny pro specifické situace různých druhů škol a školských zařízení."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 17. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 2. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní se posuneme k dalšímu bloku návrhů.

Poslanec Jan Farský: Přejít k bloku návrhů z dílny Pirátů, který přednesl pan poslanec Ferjenčík v tomto znění.

"Poslanecká sněmovna

vyjadřuje znepokojení nad absencí řešení příjmové situace živnostníků, kteří nyní čelí rizikům v souvislosti s uzavíráním jednotlivých škol z důvodu pandemické situace v České republice;

vyzývá vládu, aby urychleně připravila podmínky a učinila kroky k obnovení podpory živnostníkům, kteří jsou zasaženi uzavřením škol, nejlépe obnovením dotačního programu, který byl schválen vládou, původně usnesením číslo 311 ze dne 26. března 2020, a následně upravován usneseními vlády číslo 552 ze dne 18. května 2020, známé jako ošetřovné pro OSVČ;

žádá vládu o přijetí novely zákona o nemocenském pojištění, která upraví podmínky poskytování ošetřovného pro případy uzavírání jednotlivých škol jak pro zaměstnance, živnostníky, tak osoby zaměstnané na dohody mimo pracovní poměr."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování číslo 18. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 46, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: Opět od Pirátů a pana poslance Ferjenčíka: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby urychleně připravila podmínky a učinila kroky k obnovení podpory zaměstnavatelů skrze krytí nákladů na náhrady mezd v případě karantény zaměstnance v souvislosti s nákazou koronaviru obdobně, jak tomu bylo v případě dotačního programu Antivirus A."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 19. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 54, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: Další návrh usnesení přednesl pan poslanec Válek: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby do 15. 10. 2020 vypracovala koncepci strategické komunikace k přijímaným opatřením ke COVID-19 včetně fact-checking a práce se šířícími se dezinformacemi o COVID-19."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 20. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 70, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: Další návrh přednesl pan poslanec Baxa a má pět částí.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá vládu České republiky, aby konala kroky na podporu české kultury, která se ocitá v souvislosti s druhou vlnou koronavirové epidemie v kritické situaci, a to konkrétně" – a teď bude následovat pět hlasování o pěti opatřeních:

"1. aby se obecně minimalizovalo množství restriktivních opatření v kultuře." To je první hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 21. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 44, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Aby připravovaným restriktivním opatřením vždy předcházelo zveřejnění konkrétních ověřených dat, která by prokazatelně dokumentovala možná rizika šíření koronaviru v souvislosti s jednotlivými kulturními aktivitami."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 22. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 48, proti 3. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Aby připravovaná restriktivní opatření byla maximálně ohleduplná ve vztahu k dopadům, které mohou mít na uskutečňování kulturních aktivit."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 23. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 1. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Jan Farský: "Aby připravovaná restriktivní opatření byla vždy konzultována se samotnými kulturními aktéry s cílem zajistit jejich reálnou proveditelnost."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 24. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 24 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 41, proti 2. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jan Farský: "Aby ekonomické dopady restriktivních opatření byly důsledně a funkčně kompenzovány, a to jak ve vztahu k veřejným kulturním organizacím a k soukromým společnostem, které působí v kultuře, tak i ve vztahu k lidem, kteří v kultuře působí jako OSVČ."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 25. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pro 44, proti nikdo. Návrh nebyl přijat. Prosim další návrh.

Poslanec Jan Farský: Poslední návrh usnesení předložila paní poslankyně Richterová: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby pozitivně motivovala zejména státní zaměstnance, ale i ostatní občany k používání aplikace eRouška např. proplácením testu po kontaktu indikovaném právě eRouškou."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 26. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 26 je přihlášeno 100 poslanců a poslankyň, pardon, přihlášeno 99 poslanců a poslankyň, pro 45, proti 4. Návrh nebyl přijat.

To by měly být všechny návrhy v tuto chvíli, takže tím jsme vyčerpali tento bod. Některé návrhy usnesení byly schváleny.

Já děkuji panu zpravodaji, děkuji vám všem a v tuto chvíli je pořad této schůze vyčerpán, tato schůze končí. A v souladu s tím, jak byla včera přerušena předchozí schůze, tak za deset minut budeme pokračovat v 58. schůzi. Děkuji a za chvíli se uvidíme.

(Schůze skončila v 17.34 hodin.)